

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BLURRED LINES

INVISIBLE LINES DUET

Book 1

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHORS

**CASSIE HARGROVE
SEVEN RUE**

Mavi izgiler

GÖRÜNMEZ izgiler Düet

Birinci Kitap

CASSIE Haagaove Seven

RUE

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Kapak

Tasarımı Seven Rue tarafından yapılmıştır

Conien1s

Önsöz

1. [Cavanaugh](#)
2. [Denizci](#)
3. [Cavanaugh](#)
4. [Denizci](#)
5. [Cavanaugh](#)
6. [Denizci](#)
7. [Cavanaugh](#)
8. [Denizci](#)
9. [Cavanaugh](#)
10. [Denizci](#)
11. [Cavanaugh](#)
12. [Denizci](#)
13. [Cavanaugh](#)
14. [Denizci](#)
15. [Cavanaugh](#)
16. [Denizci](#)
17. [Cavanaugh](#)
18. [Denizci](#)
19. [Cavanaugh](#)
20. [Denizci](#)
21. [Cavanaugh](#)
22. [Denizci](#)
23. [Cavanaugh](#)
24. [Denizci](#)
25. [Cavanaugh](#)
26. [Denizci](#)
27. [Cavanaugh](#)
28. [Denizci](#)
29. [Cavanaugh](#)

Sonsöz

Bonus Epilog

Yazar Hakkında Seven

Rue

Ayrıca Cassie Hargrove

FOAEWOAD

Görünmez Çizgiler Düetindeki her iki kitap da yasak aşk romanıdır.

Yasak olsalar da, tabu olan hiçbir şey yoktur ve herkes her yerde rıza yaşının üzerindedir.

Tropes Involved:

- Babanın En İyi Arkadaşı
- En İyi Arkadaşın Babası
- Yaş Aralığı
- Yavaş/Orta Derecede Yanık (Kitap 1)
- Hızlı Yanık (Kitap 2)

KARE 1

CAVANAUGH

ARKADAŞIM TAE, "YAKINDA EVDE OLURLAR," DEDI VE BEN DE GÜLÜMSEDİM.

"Evet, şaşıracaklar. Gerçekten ne kadar şaşıracaklarını düşünüyorsun?" Kızlarımızın ne kadar zeki olduğunu düşünerek sordum.

Onlar için koca bir kamp gezisi planlamıştık. Bu onların yaz tatiliydi ve kamp yapmak bizim için artık bir ritüel haline gelmiş olsa da, onları şaşırtabileceğimizi düşünmek hoşuma gidiyordu. Ne de olsa hemen ayrılmaya alışık değillerdi.

"Elowen'in Sailor'dan daha az şok olacağını düşünüyorum," dedi. "O çok dikkatli. Bizi gördüğü anda bir şeyler döndüğünü fark edecektir."

Haksız değil. Kızım tanıdığım en zeki insandı. Diğer yandan Tae'nin kızı Sailor daha özgür ruhluysa.

Kahvemden bir yudum alarak, "Bazen fazla gözlemci oluyor," dedim.

"Her şeyi analiz etmesinde yanlış bir şey yok. Çok sevimli." Başını sallayarak kıkırdadı. "Onların farklı tepkilerini izlemek çok eğlenceli. Bahse girerim Sailor bu haber karşısında olabildiğince mutlu olacaktır."

"Elowen son konuşmalarımızı düşünüp herhangi bir işaret kaçırıp kaçırmadığını anlamak için burnunu kıvrırken," diye ekledim.

O yüzü yaptığında çok hoşuma giderdi. Bu onu daha genç gösterirdi ve ben de onun hala benim küçük kızım olduğunu düşünerek kendimi kandırabilirdim. Her zaman öyle olacaktı ama artık büyümemiş gibi davranamazdım.

"İşte gidiyor," dedi Tae, dikkatimi tekrar ona çekerek. "Ne?"

Sırıttı. "Ne zaman büyüdüklerini düşünsen uzaklara bakıyorsun. Elowen'in düşünen bakışına hiç benzemiyor. Bunu nereden aldığını merak ediyorum?" diye gülerek şaka yaptı.

Benden çok şey aldığını biliyordum. Annesi o doğduğunda bizi terk etti ve her zaman sadece o ve ben vardık. Bir elmanın iki yarısı.

"Konuşmayı seven birisin. Sailor'ın senin yüzünden bu kadar hülyalı ve sersem olduğuna eminim," diye cevap verdim ve homurdandım.

"İkimiz de bunun düpedüz yalan olduğunu biliyoruz, dostum." Başını

salladı ve ben de güldüm. "Daha doğru bir söz söylenemezdi, T."

Garaj yoluna giren bir arabanın sesiyle ayağa fırladık.

"Evdeler," dedim gülümseyerek, kalbim Elowen'ı görmek için çarpıyordu. Ders yoğunluğu nedeniyle bu dönem ziyaret için eve ancak gelebilmişti. Kızıma sarılmaya ihtiyacım vardı.

Ön kapıdan çıktık ve arabadan iner inmez onları karşıladık.

"Baba!" Elowen kollarıma koşarken heyecanla "Baba!" dedi. Sailor'ın da aynı şeyi yaptığını duyabiliyordum ama odaklandığım yer orası değildi.

"El." Kollarım ona sarılırken rahat bir nefes aldım.

"Seni özledim baba," dedi göğsüme yaslanarak.

"Seni de özledim, evlat. Yolculuk nasıldı?" Tae ve Sailor bize ulaştığında geri çekilerek sordum. "El'in yaz tatilinin anlamını bildiğini sanmıyorum," diye takıldı Sailor ve hepimiz güldük.

"Buna kitap okumak deniyor. Bir ara sen de denemelisin," diye karşılık verdi El.

"Yapıyorum. Sık sık ve bunu sen de biliyorsun. Sadece sınavların ertesi günü daha fazla kelimeye bakacak havada değilim," diye cevap verdi Sailor.

Tae bana dirsek atarak, "Şimdi benden alıyor," dedi.

Elowen aramıza baktı. Yüzü buruştu, bu yüzden geleceğini biliyorduk. "Neden ikiniz de buradasınız? Ve bizi dışarıda mı karşılıyorsunuz?" diye sordu.

Tae, Sailor'a gülümserken, "Size bir sürprizimiz var kızlar," diye yanıtladı onu.

O kız onun tüm dünyasıydı. Elowen'a da aynı şekilde baktığımı hayal ettim. O benim her şeyim.

Sailor ona, "Biz her zaman kampa gideriz," diye işaret etti.

"Bu sefer, yarın sabah ilk iş yola çıkıyoruz," diyerek görevi devraldım.

"Ciddi misin?" Elowen sordu ve ikimiz de başımızı salladık.

"Ciddiyim," dedim, yüzünde beliren gülümsemeye karşılık vererek.

"Bu güzel olacak." Yüzü yine buruş buruş oldu.

Sailor güldü ve elini Elowen'in omzuna koydu. "Bunun hakkında düşünme. Sadece tadını çıkar!" "Keyfini çıkarıyorum."

"Hayır, sen düşünüyorsun. İpucu bırakıp bırakmadıklarını anlamaya çalışıyorsun ama bırakmadılar. Eğer onlar istemeseydi bunu asla anlayamayacağımızı bilecek kadar iyi tanıyorsun onları," dedi Sailor ve ben de başımı sallayarak onayladım.

"Sana sürpriz yapmak istedik, balkabağım." Bir kez daha sarılmak için onu göğsüme çektim ve o da iç çekti. "Tamam, yarın kampa gidiyoruz. Anladım. Şimdi, biraz yemeğe ne dersin?" diye sordu.

ama hiçbirimiz alınmadık. Bu sadece, zihni kendisine verilen bilgiyi işlemek için zamana ihtiyaç duyduğunda yaptığı bir şeydi.

Tae, "Biz de Olive Garden'ı düşünüyorduk," diye açıkladı ve iki kız da heyecanlandı.

"Evet! Makarna çok güzel ve lezzetli bir şeyler yemek için can atıyoruz. Okuldaki kafeterya yemekleri sıkıcı oluyor," dedi Sailor.

"O kadar da kötü değil," diye belirtti El. "Yine de harika da değil, yani evet. Olive Garden kulağa mükemmel geliyor." Bana gülümsedi.

"Haydi!" Sailor Elowen'ın elinden tuttu ve onu eve doğru sürükledi. "Eğer dışarı çıkacaksak üstümüzü değiştirmeliyiz."

El homurdandı. "İyi ki benim evimdeyiz o zaman, çünkü senin kıyafetlerin bana asla uymaz."

"İkimiz de dolaplarımızın birbirimizin kıyafetleriyle dolup taşıtığını biliyoruz. Ve bana bu saçmalıkları anlatma! Sen harikasın ve bunu çok iyi biliyorsun!" Kapı çarpıp bizi dışarıda bırakırken Sailor'ın El'e söylediğini duyduk.

Kızımın özsaygı sorunları yaşamasından nefret ediyordum. İçi de dışı da güzel bir kadındı ama sürekli yalan olan toplumsal normlar onun üzerinde her zaman olumsuz bir etki yaratmıştı.

"Sonsuza dek süreceksin, değil mi?" Tae inledi.

"Kızlarımızla tanıştınız mı?" Eve geri dönerken sordum. "Elbette tanıştılar." "En azından

evdeler," dedi iç çekerek.

"Bu akşam yemek yiyeceğiz, sonra da sabah ilk iş yola çıkacağız. Harika olacak," dedim ona.

Heyecanımı gizleyemedim. Son zamanlarda kamp yapmayı çok özlemiştim. Doğada olma ve gerçek dünyadan uzaklaşma arzusu bazen görmezden gelinmesi zor bir arzuydu.

"Tanrım, bu yolculuğa ihtiyacım vardı," diye kendi düşüncelerimi dile getirdi Tae. "Hepimizin ihtiyacı var."

KARE Z

SAILOA

WOODBURY ORMANI EN SEVDİĞİM YERLERDEN BİRİYDİ.

Burada olmak bile beni sakinleştirdi ve tüm şüphelerimi ve endişelerimi unutturdu.

Taşınmak istediğim tek yerdi ama o zaman artık özel bir yer olmayacaktı.

El ve babalarımızla yılda bir kez buraya gelmek, yorucu bir okul yılının ardından tam da

ihtiyacım olan şeydi.

"Burada sadece biz varız. Bu yüzden mi bu kadar erken gelmek istediniz?" Elowen arabadan

inerken babalarımıza sordu.

Cavanaugh etrafına bakındı ve gerindi, sonra El'e baktı ve omuz silkti. "Nedeni bu değildi ama

güzel, değil mi? Bütün sahil bize kaldı."

Bu kamp alanı kalmak için para ödememiz gereken bir yer değildi. Resmi bir kamp alanı olup

olmadığından bile emin değildim ama kendimi bildim bileli insanlar buraya geliyordu.

Göl, sıcak yaz günlerinde serinlemek için mükemmeldi, ancak bugün hava bizi yüzmeye davet

etmiyordu.

"Yağmur yağacak," dedim hava durumu uygulamasına bakmaya gerek duymadan. Büyük gri

bulutun içeri girmesi fırtınanın yaklaştığını anlamam için yeterliydi.

"Bu bizi rahatsız etmez," dedi babam nazik bir gülümsemeyle.

"Olmayacak. Sadece bahsetmek istedim." Verdiğim bilgi ne kadar faydalı olursa olsun, sık sık

aklımdan geçenleri söyleme dürtüsü duyuyordum.

Yine de bu üçü buna alışkındı.

Babam arabanın arkasına doğru başını sallayarak, "Gel de çadıra yardım et,"

dedi. Gözlerimi gölden ayırmadan etrafından dolaştım.

Çadırımıza bayıldım.

Her zaman birlikte uyuduk, ayrı çadırlarda uyumak yerine alanı paylaştık.

El ve ben küçükken, babalarımız biz uyuyana kadar bize kitap okurdu ve biz büyüdükçe, El ve

beni bayılına kadar dinleyen onlar oldu.

Ancak bu gece uyanık kalmaları ve geçen okul yılında olan biten her şey hakkında gevezelik

etmemizi dinlemeleri gerekecekti.

Çok fazlaydı.

Çadırı kurmak onca yıllık pratiğin ardından kolaydı ve tüm ihtişamıyla orada durduğunda

yüzümüzde kocaman gülümsemelerle hayranlıkla izledik.

"Çok güzel. Ormanı ve sunduğu her şeyi keşfetmeyi seviyorum ama oraya girip dinlenmek için

sabırsızlanıyorum," dedi Cavanaugh.

Bütün sabah arabayı kullanan oydu ve dinlenmeyi kesinlikle hak ediyordu, ama bu sadece

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantasy.org>

Öğleden sonra en yakın lokantaya yemeğe gideceğimizi biliyordum.

"Kahretsin, sanırım diş fırçamı evde unutmuşum," dedi El, derin bir iç çekerek.

"Önemli değil, bebeğim. Mağazadan sana yeni bir tane alırsın. Zaten gidip bir şeyler almamız gerekiyor," dedi Cavanaugh.

Yiyeceklerden kasti atıştırmalıklar, içecekler ve biraydı.

Burada biftek ve sosis ızgara yapmayı seviyorduk, ancak kamp gezimizin ilk haftasında arkamıza yaslanıp başkalarının bizim için yemek yapmasına izin vermeyi sevdik.

Dışarıda yemek yiyebileceğiniz çok fazla yer yoktu, ancak kamp alanına yakın olanlar delicesine lezzetliydi.

"Her şeyi aldın mı?" Babam kolunu omuzlarıma dolayarak ve başımın üstünü öperek sordu.

Ona doğru eğildim ve gülümseyerek iki kolumu da yanlardan beline doladım. "Evet, ihtiyacım olan her şeyi topladım. İlk kez kamp yapan biri değilim, biliyorsun değil mi?" Alaycı bir şekilde Elowen'a sırtıtarak söyledim.

Gözlerini devirdi ve kollarını göğsünde kavuşturarak arabaya yaslandı. Her zaman sahip olmak istediğim bir göğüs.

Göğüslerini kıskanıyordum. Ve kışını. Ve her yerindeki kıvrımları. Yine de vücudumu seviyordum ve mutluydum.

"Sinir bozucusun," diye mırıldandı, sonra gökyüzüne baktı ve burnunu kıvırdı. "Yağmur yağmaya başladı."

Babam, "İstersen şimdi kasabaya gidebiliriz," diye önerdi ama ben hemen başımı salladım.

"Benim daha iyi bir fikrim var." Aklımdan geçeni onlara söylemeden babamdan uzaklaştım ve kıyıya doğru yürümeye başladım. Oraya giderken yazlık elbisemi ve ayakkabılarımı çıkardım ve saçlarımı hızlıca topuz yaptıktan sonra suya koştum.

"H a y d i !" Onlara bakmak için arkamı dönüp seslendim ve sonra kendimi geriye bıraktım. Yağmur yağarken yüzmek, küçük bir fırtına sırasında çadırda uyumak kadar rahatlatıcıydı.

Orada durmuş, daha da garip bir şey yapan tuhaf bir yaratıkmışım gibi beni izliyorlardı. "Hiç eğlenceli değilsin! Hadi ama, su soğuk bile değil!"

Sırt üstü biraz daha yüzdüm ve Elowen sonunda suya doğru yürümeye başladığında sırtıttım. Ona her zaman güvenebilirdim, çoğu zaman pes edene kadar biraz ikna etmek gerekse bile.

"Baba, Cav, hadi!"

"Yüzme şortlarımızı giymiyoruz!" Babam geri seslendi ve ben de onun zayıf bahanesi karşısında gözlerimi devirdim. "Boooring!"

Ama bize katılmadılar. Yağmur yağarken olmaz.

CHARIEA 3

CAVANAUGH

O İKİSİ BİZİM ÖLÜMÜMÜZ OLACAKTI. AKLI BAŞINDA KİM YÜZMEYE GIDER Kİ?
Dışarıda yağmur mu yağıyor? Tamam, gençken bundan daha çılgınca şeyler yaptığımı biliyordum ama bu endişelenmeme engel olmadı.

O zamanlar baba değildim. Sadece kendim için yaşıyordum ama El farklıydı. Eğer gerçekten hasta olduğu ya da yaralandığı için ona bir şey olursa, bu beni mahvederdi.

"Endişelenmeyi bırak Cav," diye inledi Tae yanımda. "O benim küçük kızım."

Güldü. "Ve Sailor da benim. Ama büyüdükleri gölde yüzüyorlar. Gayet iyiler," diye hatırlattı bana.

Aklımdan ne geçtiğini bile anlayamıyordum. Başkasının anlamasını sağlamaya çalışmanın bir anlamı yoktu.

"Anlıyorum dostum. Hâlâ kendi seçimlerini yapabilecek yaşta oldukları gerçeğini kabullenmeye çalışıyorsun. Üniversiteye gittiklerinde bunu unutmak çok kolay." Gözlerini kırıştırdı ve kızları izlemek için geri döndü. "Burada değilken bana hâlâ ihtiyacı varmış gibi davranmayı her zaman daha kolay buluyorum, ama tam karşımdayken? Gerçekte ne kadar büyüdüğünü hatırlıyorum."

Tam olarak nasıl hissettiğimi kelimelere döktü.

Elowen her zaman bağımsız düşünen ve yaşlılarına göre olgun bir çocuktı ama yine de bana ihtiyacı vardı. Gerçi şimdi, o kadar da emin değildim.

"Evet, evet. Evet, aslında bu her şeyi gayet iyi özetliyor." Başımınla onayladım ve kızlarımızı izlemek için döndüm.

"Haydi, Ellie-bellie!" Sailor kızıma, küçükken ona taktığı lakapla sataştı.

"Kes şu saçmalığı, Ay Savaşçısı!" El, Tae ve beni güldürerek ona bok verdi.

"Biliyorsun," diye başladı Tae. "Onlar küçükken saçlarını sarıya boyamam için bana sürekli yalvarırdı."

"Evet, hatırlıyorum," dedim, onunla birlikte gülerek. "El de ne zaman biri ona böyle hitap etmeye kalksa sinirlenirdi. Bize laf attığında ne kadar küstahlaştığını hatırlıyor musun?" diye sordum ve o da bir kahkaha attı.

"Bu kızın serçe parmağında dünyadaki herkesten daha fazla küstahlık var Cav." Bana bakmak için döndü. "Onunla iyi iş çıkardın," dedi gülümseyerek.

Bu iltifat karşısında gözyaşlarımın gözlerimin arkasını yaktığını hissettim. En iyi arkadaşımın Elowen için elimden gelenin en iyisini yaptığımı inandığını bilmek her zaman beni çok etkileyen bir şeydi.

"Sen ve Regina Sailor'la da harika bir iş çıkardınız, biliyorsun," diye hatırlattım ve o da başını

salladı.

El ve benim aksime, Tae hala Sailor'ın annesine sahipti. Küçük bir kapasitede olsa bile.

"Teşekkür ederim. Bazen o bu kadar küçükken boşanarak hata yaptığımızdan endişeleniyorum," dedi sessizce.

Başımı salladım. "Sanırım bu olay olduğunda çok genç olması ve ikiniz arasında hiç düşmanlık görmemiş olması hayatını kolaylaştırdı," dedim elimi omzuna vurarak.

"Haklısın. Onun dönüştüğü kadınla gerçekten gurur duyuyoruz," dedi, sesi duygusallıkla kalınlaşmıştı.

Eski karısıyla artık pek görüşmediklerini biliyordum. Artık Sailor büyümüş ve üniversiteye başlamıştı, Regina da kariyerinin peşinden gitmek için denizaşırı ülkelere taşınmıştı. Tae'nin Sailor'ın tüm velayetini almasının daha iyi olacağına karar vermelerinin tek nedeni buydu.

Günde on dört saat çalışınca en iyi anne olmak zorlaşıyordu. Bu şekilde, çocuğu için her zaman en destekleyici şekilde oradaydı ve Sailor'ın bunu takdir ettiğini biliyordum.

"Bence hepimizin gurur duyacağı çok şey var." Yutkundum. "Bu kızlar milyonda iki."

Kızlar gülerken göle doğru gülümsedi. "Evet, gerçekten öyleler."

Onları izlemeye devam ederken gözlerinde uzaklara bakan bir ifade vardı ve bu şekilde davrandığında onu düşünceleriyle baş başa bırakmanın en iyisi olduğunu biliyordum.

Kızlara bakmak için kendimi çevirdiğimde, El'in Sailor'ı suyun altına batırmasını, Sailor'ın onu suyun altına çekmesini ve her ikisinin de bir sıçrama ve sevimli kahkahalarla yüzeye geri dönmelerini izledim.

Kendimi rahatlamaya ve etrafımdaki kumsalın ve orman yaşamının seslerini dinlemeye bıraktım. Sadece bu tür bir özgürlüğün bana sunabileceği huzura gerçekten ihtiyacım vardı.

"Baba!" El çadırın içinden bana seslendi.

Başımı kapıdan içeri eğerek, onu köşede sırt üstü yatarken bulana kadar etrafıma bakındım. Onun için endişelendim ve çömeliip onu kontrol etmek için içeri girdim.

"Neyin var bebeğim? İyi misin?" Gözleri kapalı, kıpırdamadan yattığı yerin yanına oturarak sordum.

"Ben iyiyim, sanırım. Çok az uykuyla çok fazla aktivite sanırım" dediğinde gözlerimi ona diktim.

Elbette birkaç saat yüzmüşlerdi ama bu, buna neden olmak için yeterli olmamalıydı. Bunun kökeninde başka bir şey vardı.

"Tam olarak en son ne zaman iyi bir uyku çektin, El?" İçini çekti ve ellerini yüzünü örtmek için kaldırdı.

"Tam olarak hatırlamıyorum. Üç hafta önce olabilir mi?" Bunu bir soru gibi söyledi ve kendimi kızgın hissettim.

Ona değil. Ona asla, ama kendine daha iyi bakması gerekiyordu.

"Neden?" diye sordum. Kendine daha iyi bakması için onu azarlamak isterken sakinliğini koruyarak sordum, ama bu ilk kez olmuyordu.

On dört yaşından beri her zaman yaptığı gibi sınavlara tıka basa çalıştığından oldukça emindim. Ve bu ilk kez olan bir şey bile değildi.

"Nedenini biliyorsun baba." İçini çekti ve ellerini kaldırarak bana baktı.

Yüzünde gördüğüm yorgunluk karşısında kalbim sıkışmıştı ve bunu nasıl olup da görmediğimi merak ediyordum.

Şimdiye kadar. Belki de geziyi onlar eve döndükten hemen sonra planlamamalıydık.

"Kendine dikkat etmelisin, Elowen," dedim, sesim sertti. "Sahip olduğum tek şey sensin, evlat. Kendini yerin dibine sokmanı istemiyorum."

"Biliyorum baba. Ama sadece bir dönemim kaldı. Şimdi notlarımın düşmesine izin veremem," dedi usulca. "Biz kasabaya gidip bir şeyler yerken burada kalmak ister misin?" Ben sordum, o da

Bana zayıf bir gülümseme.

"Lütfen mi? Özür dilerim, baba. Gerçekten iyi bir gece uykusunun dünyaları değiştireceğine söz veriyorum. Şu anda çok başım dönüyor ve yorgunum."

Başımı salladım. "Tamam, bebeğim. Sailor'a burada seninle kalmak isteyip istemediğini sormak ister misin?"

Başını iki yana salladı. "O da seninle gelmeli. Ben zaten biraz kestireceğim. Sıkılır."

Muhtemelen yapardı. "Pekâlâ," dedim, saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırarak. "Mağazada ihtiyacın olan ve şu anda aklına gelmeyen bir şey olursa bana mesaj atman yeterli."

"Yapacağım. Teşekkür ederim, baba." Gülümsedi ve o yün battaniyesinin altına sokulurken ben de çadırdan çıktım.

Burayı hiçbir şey olmayacağını ve El'i burada birkaç saat yalnız bırakmanın sorun olmayacağını bilecek kadar iyi tanıyorduk. Üstelik çok da uzakta olmayacaktık. Kasaba arabayla sadece yirmi dakika uzaklıktaydı.

CHARIEA 4

SAILOA

"SANA MESAJ ATT MI?" ARABADAN İNDİĞİMDE CAVANAUGH SORDU.

Mağazanın önüne park ettik ve telefonumdan başımı kaldırıp başımı salladım. "Cheetos ve çikolatalı süt istiyor," dedim ona, sonra başımı eğerek dudaklarımı büzdüm. "Ama belki sadece birkaç kutu süt ve çikolata tozu alabiliriz."

Daha mantıklıydı ve çok daha uzun süre dayanırdı. El çikolatalı sütünü çok severdi. "Başka bir şey var mı?" Cav sordu, ben de başımı salladım.

"Pekala, çabuk olalım."

Cavanaugh, Elowen'ın kamp alanında yalnız kalmasını sorun etmese de, kendini pek iyi hissetmediği için bir an önce ona dönmek istediğini biliyordum.

Ama Elowen'in böyle hissettiğinde yalnız kalmayı sevdiğini de biliyordum. Kendine biraz zaman ayırdıktan sonra çok daha çabuk iyileşirdi.

Mağazaya girdik ve babamın ittiği bir alışveriş arabası aldık. "Bu akşam s'mores yapmaya ne dersiniz?" Cavanaugh önerdi.

Hemen dikkatimi çekti ve büyük bir sırtışıla ona bakmak için döndüm. "Sadece sen de biraz yersen."

"Ben mi? Tabii ki! Neden yapmayayım ki?"

Ona kaşlarını kaldırdım. "Yazlık vücuduna bakman gerekmiyor mu?" Alay ettim.

Kaşlarını çattı ve babam kıkırdadı. "Haksız değil. Geçtiğimiz haftalarda ne kadar çok yediğinden ve bu yaz bunu nasıl yavaşlatacağından yakınıyordun."

Cavanaugh'un bir babası vardı. Büyük, sevimli bir oyuncak ayıydı ve yakışıklıydı, bu kesindi. Ve belli ki, babam ve ben sadece onunla dalga geçiyorduk.

"Her sabah egzersiz yapmayı planlıyorum, bu yüzden birkaç s'mores zararlı olmayacaktır."

"Gerçekten mi? Ben de tekrar spor yapmak istiyordum. Geçen dönem bunun için çok fazla zamanım olmadı," dedim ona.

"Kesinlikle katılabilirsin. Asıl soru ayak uydurup uyduramayacağın." Şimdi alay eden oydu ve ben sırtışıma gizlemek için burnumu kıvırdım.

"Seni terleteceğim, koca adam."

"Oğlum seni tehdit ediyor, dostum. Yerinde olsam bu tehdidi çok ciddiye alırdım," dedi babam gözlerinde gururlu bir parıltıyla.

Cavanaugh'un tek söylediği, "Bunu yarın sabah göreceğiz," oldu ve içecek koridorunda yürümeye başladı.

Onu takip ettik ve biranın önünde durduk ve bira içmediğim için şarap ve şampanyaya bakmak için arkamı döndüm.

"Hadi şu birayı alalım. Ve belki şundan da bir kasa," dediğini duydum babamın. Onlar bu yaz hangi birayı tüketmek istediklerine karar verirken ben de bir şişe ucuz kırmızı şaraba uzandım.

"Bu mu? Bu kadar düşük bir fiyat için iyi olamaz," dedi babam omzumun üzerinden bakarak.

Elbette, beş dolarlık bir şişe kırmızı şarap daha pahalı olanlar kadar iyi olamazdı ama bu kalite bana ve El'e yeterdi. "Sprite ile karıştırırız," diye açıkladım, başımı çevirip ona gülümsedim. "Bugünlerde havalı çocuklar böyle sarhoş oluyor. Ucuz ve etkili."

"Ah." Güldü ve omzumu sıktı. "Bu fikri üniversitedeyken bulmalıydık."

Cav kıkırdadı ve bira kasalarını arabaya koydu. "Bana sorarsan oldukça zekisin." "İşte bu yüzden El ve ben üniversitedeyiz."

Alışverişe devam ettik ve hafta boyunca ihtiyacımız olan tüm atıştırmalıkları ve içecekleri aldık ve ödemeyi yaptıktan sonra arabaya geri döndük ve tüm yiyecekleri oraya koyduk.

"İyi ki güneş parlamıyor. Yağmur arabayı serin tutacaktır," dedi Cav, bagajı kapatırken. Hâlâ yağmur yağıyordu.

"Antonio'nun mu?" Babam

söyledi. Başımı salladım.

"Açlıktan ölüyorum."

Antonio'nun yeri marketin hemen karşısındaydı ve oraya gittiğimizde oturacak bir yer bulmak için hemen içeri girdik.

"Bu yaz sizi bu kadar erken beklemiyordum!" Antonio, kamp gezilerimizde görmekten her zaman heyecan duyduğum bir kiři ydi. Belli ki buranın sahibiydi ve yıllar boyunca El'in ve benim büyümemizi izledi. Etrafta olmadığı tek bir yaz vardı. O da tamir etmeye çalışırken çatıdan düştükten sonra omzunu tamir ettirmek zorunda kaldığı zamandı. O yaz dışında Antonio hep yanımızdaydı. "řu haline bak! Tatlı Denizci, gečen yıl daha da güzelleşmişsin!"

Antonio altmışlı yaşlarının başındaydı, yüzlerce torunu vardı ve iki kızı ve karısı onunla birlikte lokantada çalışıyordu. Çok iyi kalpli bir adamdı, her zaman gülümserdi.

"Merhaba Tony," dedim, ışıl ışıl gülümseyerek ve yıllardır yaptığı gibi yanaklarımı sıkmasına izin vererek. "Nasılsın?"

"Oh, ben iyiyim. Her şey mükemmel. Hava hariç her şey. Hayatımda güneş ışığına ihtiyacım var," dedi ağır bir iç çe kişe, sonra kaşlarını çatarak etrafına bakındı. "Elowen'i nerede bıraktın? Bu yaz kampa gelmedi mi?" Onu burada bizimle otururken göremeyince gözle görölür bir hayal kırıklığına uğramıştı.

Cavanaugh, "Kendini pek iyi hissetmiyor, o yüzden iyileşmek için kampta kaldı," diye açıkladı. "Seni tekrar görmek güzel, Tony."

"Sen de," diye yanıtladı elini Cav'ın omzuna koyarak. "Fiona'ya kendisini daha iyi hissetmesi için bir şeyler pişirmesini söyleyeceğim. Size ne getireyim?"

Menüdeki her bir öđeyi bilmemize rađmen yine de arařtırdık. Çok fazla sečenek yoktu, bu iyi bir řeydi ama ben her zaman her řeyden biraz almak istemiřimdir.

"Ben sarımsaklı ekmek ve patates kızartması alacağım. Bir de vanilyalı milkshake lütfen," dedim Tony'ye tekrar gülümseyerek.

"Senin için her şeyi yaparım, tatlım. Peki ya erkekler için?"

Cav ve babam birer çizburger ve patates kızartması ile birer bira sipariş ettiler. "İçkilerinizi hemen getiriyorum."

Tony memnun bir gülümsemeyle masadan kalktı ve ben de dirseklerimi masaya dayayarak öne doğru eğildim. "Geri dönmek çok güzel."

Cavanaugh masanın karşısından bana gülümseyerek, "Gerçekten öyle," diye onayladı. "Güzel bir

gün geçireceğiz.

her zamanki gibi."

Kesinlikle.

Bu yaz yaşayacağımız eğlence için
sabırsızlanıyordum. Ben, en iyi arkadaşım ve
babalarımız.

CHARIEA 5

CAVANAUGH

"BABA, BUNLARI B Ö Y L E YEMEYE DEVAM EDERSEN MIDENİ EKŞİTECEKSİN."

Sailor, Tae'ye s'mores'ları ne kadar hızlı yediği konusunda takıldı.

Haksız değildi. Onları bu kadar hızlı yediği için deli gibi hava çekiyor olmalıydı.

Elowen kıkırdadı. "Denizci! Bu çok kabaydı," dedi bir başka kıkırdamayla esnemededen önce.

"Dürüst olmak gerekirse. Onları bu kadar hızlı yiyen herkesin midesi ekşirdi." Omuz silkti ve en yeni lokumunu ateşin yanına koydu.

"Onları nasıl böyle yiyebiliyorsun?" El, kendisinininkini doğrudan ateşe atmadan önce Sailor'ın özenle kızarttığı bir taneye bakarken sordu.

"Bu konuda El'e katılıyorum," diye ekledi Tae, ağzına kocaman bir lokma daha atarken.

Başımı salladım ve her zaman yaptığımız sohbe kıkırdadım. Elowen ve Tae kendilerinininkinin dışı çıtır çıtır yanarken içinin neredeyse bir su birikintisi olmasını tercih ederdi. Sailor kendisinininkini sadece altın sarısı ve biraz yumuşak severdi.

Ben mi? Ben ortada bir yerde sıkışıp kalmıştım ve hepsinin deli olduğunu düşünüyordum.

"Bu konuda asla anlaşılamayacağız. Cavanaugh'un bile hepimizden farklı bir tercihi var." Başını sallayarak iç çekti. "Konu beyaz şekerli iyilik olduğunda hepimizin kaderinde uyumsuz olmak var."

Kendi s'more'ım üzerinde çalışırken diğerleriyle birlikte güldüm. Kendim üzerinde çalışmak ve sağlığıma dikkat etmek istediğimi söylediğimde doğruyu söylüyordum.

Elli dört yaşındayım. Elowen'in yanında olabildiğince uzun süre kalabilmek için sağlığımla ilgili daha iyi kararlar almaya başlamanın zamanı gelmişti ve dürüst olmam gerekirse, El taşındığından beri son birkaç yıldır aldığım kilolardan memnun değildim.

Kötü bir bahane ama bizim için her zaman daha sağlıklı seçenekler pişirirdi ve ben de bunun kolay olmasına alışmıştım. Kendim için sağlıklı bir yemek pişirmekten hoşlanmadığım ortaya çıktı. Aslında oldukça yalnız hissettiriyor ve onu daha çok özlememe neden oluyor, bu yüzden sık sık dışarıdan yemek yemeyi tercih ediyorum.

"Bu gecelik işim bitti," dedi El, eşyalarını toplarken ayağa kalkarak.

"Sadece yorgun olduğuna emin misin?" Sailor ona endişeyle sordu. "Belki de hastalanıyordursun."

Biz endişeyle izlerken Elowen bir esnemeyle başını salladı. "Çocuklar, ben iyiyim. Sadece çok yorgunum ve beni gece boyunca ayakta tutacak daha fazla şeker yemek istemiyorum" dedi ve ben de bunu anladım. Yorgun olduğunuzda bile, şeker ve kafein umutsuzca istediğiniz ve ihtiyaç duyduğunuz uykuyu rayından çıkarabilir.

"Yatmaya gideceğini sanıyordum," dedi Sailor gülümseyerek. El'in henüz iyi geceler dememesinden mutlu olduğu belliydi.

"Hayır, hayır. Sadece bunları bir kenara koymak istedim, böylece uyuma noktasına geldiğimde kıcıımı kaldırıp çadıra gidebilir ve sızabilirim."

"Akıllı kız," diye övdü Tae onu ve ben de ona hak vermeden önce bir an ona baktım.

"Gel yanıma otur bebeğim." Oturduğum kütüğü okşadım ve o da gülümseyerek bana doğru ilerledi.

"Selam baba," dedi Elowen usulca. Kollarını benimkilere doladı ve başını omzuma koydu.

"İyi olduğuna söz verir misin?" Saçlarına fısıldadım, o da başını salladı.

"Söz veriyorum."

Birkaç dakika sessizlik içinde oturduk, sadece etrafımızdaki doğanın seslerinin tadını çıkardık. Woodbury Ormanı'nın bize verdiği huzurun tadını çıkardık ve şu anda etrafta başkalarının olmaması bunu çok daha özel kıldı.

"Çok sessiz," dedi El sonra. Sesi sessizdi, sanki etrafındaki huzuru bozmaktan korkuyordu.

Bi

z. "Bu mükemmel." Ben de kabul ettim.

"Bizim için her zaman böyle olmasını isterdim," diye iç geçirdi ve kolumu biraz sıktı

Daha sıkı. "Sanırım büyüdüğümde ormanda ya da göl kenarında bir evim olsun istiyorum."

Kıkırdadım, başını öptüm ve kolumu omzuna dolamak için hareket ettirdim.

"Eğer bir gün istediğin buysa, bunu elde edeceksin El. Hayatta istediğin her ne ise onu elde edemeyecek kadar inatçısın bebeğim," dedim sesimdeki inançla.

Hayallerinin hepsini gerçekleştirebilecek biri varsa, o da Elowen'di. İsteddiği bir şeyden asla vazgeçmemek için güçlü ve şiddetli bir kararlılığı ve inadı vardı.

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu ve

ben de gülümsedim. "Öyle olduğunu

biliyorum."

"Şehirden asla ayrılamam," dedi Sailor. "Etrafımdaki o yoğun vızıltıya ihtiyacım var." Etrafımıza bakındı. "Burayı seviyorum ve yılda birkaç kez buradan uzaklaşmayı da seviyorum ama benim olmam gereken yer şehir."

Bunu anlamıştım. İşim, kasaba ve şehirlerin dışında yaşamama izin vermiyordu. Her zaman emekli olduğumda başka bir yere yerleşeceğimi düşünmüştüm ama bundan şüpheliydim. Bu noktada kendi yoluma oldukça bağlıydım ve şehrin rahatlığı benim için yenilmezdi.

Yine de emekli olduktan sonra yılda birkaç seyahate daha çıkacaktım. Bu kendime verdiğim ve tutacağımı bildiğim bir sözdü.

"Peki ya sen, Tae?" El en iyi arkadaşıma sordu. "Babam yoğun hayatı bırakacağını düşünüyor ama bırakmayacak. Nerede yaşamayı tercih edersin?" diye sordu ve Tae düşünceli görünüyordu.

"Dürüstçe mi? Bilmiyorum. Herhangi bir yerde olabilseydim, sanırım bu o zamanki koşullara bağlı olurdu. Her yerin artıları ve eksileri var ama kararımı üçünüz kadar kesin verebileceğimden emin değilim," dedi ve başını salladı.

"Bu iyi bir cevap."

CHARIEA h

SAILOA

ÇADIRDA ÜÇ KİŞİYLE BİRLİKTE UYUMAYI ÖZLEDİĞİMİ SÖYLEMEK YALAN OLUR.

Kamp yapmayı ve onunla birlikte gelen her şeyi seviyordum ama yaşlandıkça bu çadırda daha az yer kalmaya başladı.

Elbette, büyük bir çadırı. Altı yetişkin için yeterince büyüktü ve biz sadece dört kişiydik ama aramızda hiçbir ayırım yoktu.

Dün gece Elowen yattıktan ve babam da onu takip ettikten sonra, çadırın uzak taraflarında uyumayı seçmişler ve aralarında büyük, boş bir alan bırakmışlardı.

Cavanaugh ve benim, Elowen'ın yanında rahat edeceğimi ve onun da babamın yanında aynı şeyi yapacağını bilmek için birbirimizle konuşmamıza gerek yoktu.

Her zaman böyle olmamıştı.

Küçükken babamın kollarını üzerime dolmasını, o ya da Cav bize kitap okurken beni kucaklayıp uyutmasını çok severdim.

Yine de, yaşlandıkça Elowen ve ben babalarımızdan daha da uzaklaştık.

En hafif tabiriyle rahattım ama bir şey beni rahatsız ediyordu ve bu da çadırın tavanına bakmama neden oldu.

Burada uyumakta hiç sorun yaşamamıştım ama beni bu kadar rahatsız eden şeyin ne olduğunu çok geçmeden anladım. Hava soğuktu.

Çok soğuk.

Belki de yaz tatilinde buraya bu kadar erken gelmek bir hataydı. Gerçi diğerleri çadırımızdaki serin esintiye aldırıyor gibiydi.

İçimi çektim ve sırtımı Elowen'a dönerek yün battaniyemi yukarı çektim ve dizlerimi karnıma bastırarak kıvrıldım.

Belki de şimdi hastalanan benimdir diye düşündüm.

Küçük bir rüzgâr daha yüzüme çarptığında tüylerim diken diken oldu ve kaşlarımı çatarak Cavanaugh'un çadırın fermuarını en alta çekmeyi unutup unutmadığını görmek için başımı kaldırdım.

Yapmamı

ştı.

Harika.

Belki de hastalanıyordum.

Bir iç çekiş daha yaşadım ve battaniyeyi bedenime daha sıkı sararken Cavanaugh yanıma geldi.

Kendini sol dirseğinin üzerine itti ve uykulu gözlerle bana baktı. "İyi misin evlat? Durmadan dönüp duruyorsun."

İki saatten fazla uyumamış olmasına rağmen sesi alçak ve uykudan kalındı.

"Üşüyorum," diye fısıldadım kaşlarımı çatarak, hâlâ neden donduğumu anlamaya çalışıyordum.

"Öyle mi?" Çadırın girişine baktı, fermuarı inceledi, sonra bana baktı ve bakışlarını kalın

battaniyeme indirdi. "Kendini iyi hissetmiyor musun?"

Omuz silktim. "Aslında kendimi iyi hissediyorum," diye itiraf ettim.

Ofladı, sonra başımızın üstünde duran spor çantasına uzandı. Fermuarını açmasını izledim, sonra oturmadan önce büyük bir kazak çıkardı.

"Bunu giy," dedi bana sert bir ses tonuyla.

Üzerimde zaten bir kazak vardı ama bana uzattığı kadar kalın değildi. "Seni sıcak tutacak," diye söz verdi ve sonunda onu giymek için doğruldum.

Bana çok büyük geldi, çünkü Cavanaugh çoğu erkekten daha uzundu, ama aynı zamanda harika bir baba vücudu olan dev bir oyuncak ayıydı.

"Daha iyi mi?" diye sordu, ağzının bir köşesi yukarı

kıvrılmıştı. "Evet, çok daha iyi. Teşekkür ederim Cav," diye

fısıldadım gülümseyerek.

Kazağı kalçalarımı örtecek ve dizlerime kadar uzanacak kadar uzundu ve battaniyemin altına tekrar sarıldığımda bir an için nihayet uyuyabileceğime inandım.

Yaklaşık otuz dakika sonra tüm vücudum titriyordu. "Bu da ne böyle," diye mırıldandım.

Bu çadırda uyumayı seviyordum -her zaman sevmişimdir- ama tam o anda evime, yatağıma dönmek istedim.

Hayal kırıklığıyla bacaklarımı tekmeledim ve yanlışlıkla Cavanaugh'un kaval kemiğine çarparak homurdanmasına neden oldum.

"Çok özür dilerim," diye fısıldadım, hızla doğrulup ona baktım. Neyse ki ay yeterince parlaktı ve hiç de memnun olmayan yüz ifadesini görebiliyordum. "Bu gece bana neler oluyor bilmiyorum."

Cavanaugh baş ve işaret parmağıyla gözlerini ovuşturduktan sonra bir süre beni inceledi ve "Hâlâ üşüyor musun?" diye sordu.

"Evet. Yine de iyi hissediyorum. Sadece..." İçimi çektim. "Vücudumun çadırda uyumayı reddettiğini düşünmeye başlıyorum."

Bu onu kıkırdattı, sonra başını salladı. "Sadece bu sıcaklıkta burada uyumaya alışman gerekiyor. Ayrıca... küçücüksün."

Bunu biliyordum.

"Kışlık montumu almalıydım sanırım," diye mırıldandım ve o yine kıkırdadı.

"Alışacaksın," diye tekrarladı, sonra beni şaşırtarak battaniyesinin bir kısmını kaldırdı ve "Buraya gel," dedi.

Söylediklerinden hiçbir şey anlamamış gibi ona baktım. "Hm?"

"Buraya gel. Biraz sıcaklığa ihtiyacın var ve ben sana bunu

sağlayabilirim." Teklifini yanlış yorumlamam için hiçbir neden

yoktu.

Sadece iyi davranmaya çalışıyordu ve eğer bu gece uyumak istiyorsam, teklifini kabul etmek en iyi seçenek olacaktı.

Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırıp ona yaklaştım ve kolunu ve battaniyesini etrafıma sardığımda yavaşça içine girdim.

Ve o andan itibaren her şey doğal gelmeye başladı.

Yüzümü göğsüne bastırarak ona sarıldım ve en azından aramızda biraz boşluk kalsın diye elimi karnına koydum.

Bu garip değildi ama Elowen ya da babamın uyandıklarında beni Cav'in yanında bu şekilde

yatarken görürlerse bunu yanlış yorumlamalarını istemiyordum.
"Daha iyi misin?" diye sordu sessizce, nefesi alnımı gıdıklıyordu.

Yüzüne çok yakın olmaktan korktuğum için başımı kaldırmaya cesaret edemedim. Bu yüzden başımı salladım. "Evet, teşekkür ederim."

Başka bir şey söylemedi. Onun yerine, vücudu gevşemeden ve nefesi rahatlamadan önce belimi sıktı.

O hemen uykuya daldı ve mucizevi bir şekilde benim de aynı şeyi yapmam sadece on dakika sürdü.

CHARIEA 7

CAVANAUGH

GECEYİ TAM OLARAK NEREDE GEÇİRDİĞİMİZİ HATIRLAMAK İÇİN GÖZLERİMİ AÇMAMA GEREK YOKTU. VÜCUDUM bir süreliğine uzaklaştığımız son zamandan beri olduğundan daha huzurlu hissetti. Dışarıda olmak farklı hissettiriyordu.

Yine de oldukça sıcaktım. İçimi çektim ve gözlerimi açtım, bana doğru kıvrılmış olan Sailor'a bakınca donakaldım.

Kahretsin. Dün gece çok üşüdüğünü unutmuşum. Kendime dürüst olmam gerekirse, neden uyku tulumumu onunla paylaşmayı teklif ettiğimi bile hatırlamıyordum. Akıllıca bir karar değildi. Ya da uygun.

Elowen'i uyandırıp yanına sokulmalıydı.

Çadırı taradım ve rahat bir nefes aldım. Neyse ki kızım ve Tae hâlâ uyuyorlardı. Bu durumu onlara açıklamak içimden gelmiyordu.

"Rahatsız oluyorsun," dedi Sailor sessizce, sanki bundan incinmiş gibi.

Nasıl hissettiğimi değerlendirirken ona "Rahatsız değilim," dedim. "Ama bu muhtemelen olmamalıydı, Denizci. Dışarıdan bakınca pek doğru görünmüyor."

Uyku tulumunun fermuarını açtım ve ondan uzaklaştım. Yorgun gözlerle bana baktı ve başını sallarken gözlerini devirdi.

"Hiçbir şey için endişelenmiyorsun Cav. Donuyordum ve sen yardım ettin. Bunda yanlış bir şey yok. Beni tüm hayatım boyunca tanıdın. Elbette beni perişan görmek istemezsin," diye sessizce konuştu.

O haklıydı. Isınmak için bir uyku tulumunu paylaştığımız gerçeğinden dolayı herhangi bir suçluluk duygusu olmamalıydı. Ama yine de kendimi tuhaf hissediyordum.

Belki de gece boyunca birine sarılmanın nasıl bir şey olduğunu unutmuşum. El daha on yaşına bile gelmeden o evreyi atlatmıştı. Ve annesinden sonra bir kadın arkadaş bulmak için yolumdan hiç çıkmadım. Kızımı büyötmeye odaklanmayı seçtim ve bu kararından bir an bile pişmanlık duymadım.

Elowen benim bütün dünyamdı.

"Haklısın," dedim yüzünü ve omuzlarını terk eden gerginlik karşısında rahatlayarak. Rahatsız görünmesi hoşuma gitmemişti. Kızacağımı mı düşünüyordu? "Sorun nedir?" Diğerlerini uyandırmamaya çalışarak ona sessiz bir tonda sordum.

Omuz silkti. "Sanırım üzgün olduğunu düşündüm."

"Bir anlamda öyleydin. Ama senin yanında ya da seninle değil. Sadece uzun zamandır birinin yanında uyanmamıştım ve bu bir an için kafamı karıştırdı." Bana inanmasını istedim.

İçten içe dün gecenin masum olduğunu bilsem de, sanki bir şeyler değişmiş gibi içimde bir his vardı. Ne olduğunu bilmiyordum ve bu beni huzursuz ediyordu. Hiçbir anlam ifade etmiyordum. Hatta

kendim.

"Ah, hayır. Sabahlar berbat," diye sızlandı Elowen ve beni homurdandırdı.

"Bebeğim, senin sidik ve sirke dolu genç biri olman gerekiyor," dedim.

Tae kıkırdadı, sonra boğazını temizlemek için öksürdü. "Öyle olması gerekiyordu, bu ifadedeki anahtar kelime," dedi.

"Hey! Buna alındım," diye babasına çıkıştı Sailor. "Bu sabah gayet iyiyim, teşekkür ederim." Başını salladı ve diğerleri henüz bakmamışken, bu basit jesti çok sevimli buldum.

Elowen, "Babamın bu eski deyişi kullanmasına alındım," dedi. Ayağa kalktı ve bana bakmadan önce gözlerini ovuşturdu.

"Ben yaşlıyım biliyorsun," dedim kuru bir sesle. "Kadim," diye şaka yaparak bizi güldürdü.

Kalkmaya devam ettik ve her zamanki sabah rutinimizi gerçekleştirdik. Kızlar giyinip çadırı düzeltirken, Tae ve ben de kahvaltı ve kahve için ateş yaktık.

Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, aklım hep bir gece öncesine ve bu sabah nasıl birbirimize sarılmış olarak uyandığımızımıza gidiyordu.

Hoşnutsuzluğumun nedenini bulmak istiyordum ama bulduğum hiçbir şey mantıklı gelmiyordu. Sadece bunun üzerinde durmayı bırakmam gerekiyordu.

Kimse bu sabah neden benim kazağımı giydiğini sorgulamamış olsa da, üşüdüğünü varsayarak, bugün mağazaya geri döndüğümüzde birkaç battaniye daha almayı unutmamam gerektiğine karar verdim. Hava tahminlerini doğru hatırlıyorsam, bu gece geçen geceden daha soğuk olacaktı ve Fazladan battaniyeye ihtiyacı olan tek kişi Sailor değil.

Emekli olmayı planladığım yer burasıydı. Belki tam olarak burada değil, devlete ait olduğu için. Ama bunun gibi bir yerde.

İnsanlar yerine doğayla çevrili olduğum تنها bir yer, ama Elowen'i hiç göremeyeceğim kadar da uzak değil.

"Birtür dağ adamı gibi ormanda yaşamayı hayal ediyor," dedi Elowen kıs kıs gülererek.

"Şunu bilmeni isterim ki tatlı kızım, dağ adamı olmakta yanlış bir şey yok. Huzur verici," dedim, gözlerini dramatik bir şekilde devirirken kendini beğenmiş hissederek.

"Bunu yapamam. Şehir hayatına ihtiyacım var. Geceleri enerjiyi ve her zaman bir şeyler olmasını seviyorum."

Sailor daha sonra konuşarak beni şaşırttı. "Cav'e katılıyorum. İş için şehirde yaşamak zorunda olmayı anlıyorum, ama herhangi bir yerde yaşamayı seçebilseydim, bu kesinlikle daha uzak bir yer olurdu. Burası çok huzurlu." Kendi kendine başını salladı.

"Peki ya sen, Tae?" Elowen henüz fikrini söylememiş olan tek kişiye sordu.

Tae, "Her ikisinin de faydalarını görüyorum," diyerek söze girdi. "Şehir hayatını seviyorum ama kamp yapmayı da seviyorum. Eğer ikisini de yapabilseydim, yapardım."

"Neden yapamıyorsun?" Patikada yürümeye devam ederken ona sordum.

Gözlerim ormanda geziniyor, etrafımızı saran doğanın seslerini dinlerken fiziksel güzelliği yakalamaya çalışıyordum.

"Bilmiyorum," dedi, düşünür gibi bir hali vardı. "Sanırım yapabilirim ama ben bunun nerede yaşamayı tercih edeceğimizle ilgili olduğunu sanıyordum. Bu konuşmanın bütün amacı bu değil mi?"

Kızlar önümüzden giderken durdum ve en iyi arkadaşıma bakmak için döndüm. Yolu biliyorlardı ve Tae ile benden daha yavaş yürüdükleri için büyük olasılıkla onlara yetişecektik.

"Sanırım nerede yaşamak istediğimizle ilgili olabilir. Zaten böyle başladı." Omuz silktim. "Ama madem ikisini de seviyorsun, neden daha sık kampa gelmiyorsun? Sadece yılda bir kez gelmek zorunda değilsin. Hatta bunu birlikte üç ayda bir yapabiliriz," dedim, bu fikir aklıma geldikçe hoşuma gitmeye başlamıştı.

"Bu düşünülmesi gereken bir şey," diye kabul etti.

"Hey, yavaşlar! Yetişin artık!" Sailor'ın tatlı sesi karşılık verdi ve kıkırdadık. "Sabırsız olanın hep El olduğunu sanırdım," dedim başımı sallayarak.

"Sailor'la tanıştın mı?" diye tersledi ve ben gülümsedim.

Belli ki görmüştüm ama onda gördüğümünden çok daha fazlası vardı.

CHARIEA 8

SAILOA

YÜRÜYÜŞTEN DOLAYI BACAKLARIM AĞRIYORDU AMA VÜCUDUMDAN AŞAĞI AKAN SICAK SU TÜM AĞRILARIMI GEÇİRDİ.

kaslar gevşer.

Burada göl kenarında gerçek bir duşumuz yoktu ama bir kamp duşumuz vardı.

Aslında bir ağaca astığımız, üzerine bir torba takılmış bir ısıtıcıydı. Yıkanmak için ihtiyacımız olan diğer şeyler geniş bir duş başlığı ve esnek bir hortumdu.

Buraya ilk geldiğimizde alışmak biraz zaman aldı ama Elowen ve ben küçüktük, bu yüzden nasıl duş aldığımızı hiç önemsemedik. Gölde toksik olmayan şampuanla yıkanırdık ama yaşımız ilerledikçe bu ağacın altında duş almanın ne kadar hızlı ve kolay olduğunu daha çok takdir ettik.

Ne zaman duşa girsek bikinilerimizi giyiyorduk -Babam ve Cav şortlarını- ve herkes birbirini strese sokmadan sırasını bekliyordu.

Suyu kapatıp havluma uzanmadan önce son bir kez suyun vücudumdan aşağı akmasına izin verdim.

Ben kurulanırken gözlerim Cavanaugh'a takıldı. Arabaya yaslanmış, koyu renk kot pantolonu, gri kazağı ve beyaz spor ayakkabılarıyla güzelce giyinmişti.

Kaşlarının arasındaki çatık kaşla telefonunun ekranına bakıyordu ama bu çatık kaş onun güzelliğinden bir şey götürmüyordu.

Onun yaşındaki bir adam için Cav son derece yakışıklıydı.

"Hava durumu uygulamasına baktığına beş dolarına bahse girerim."

El'e bakmak için başımı çevirdim. Çadırdan çıkıyordu, duşa girecek bir sonraki kişi olmaya hazırdı. "Sence?"

"Babam telefonla konuşurken sadece birkaç kez bu kadar endişeli görünüyor. Ya hava durumu ya da rastgele bir haber onu tedirgin eder."

Cavanaugh'a dönüp baktım ve El'e karşı bahse giremeden iç çekip elini saçlarında gezdirdi.

"Daha sonra yağmur yağacak."

Elowen sırttı. "Ne demiştin ben?"

Güldüm. "O senin baban. Adil bir bahis olmazdı. Onu benden çok daha iyi tanıyorsun."

"Sen de onu iyi tanıyorsun. Küçüklüğünden beri hayatında değilmiş gibi davranma."

Yeterince adil.

Duş alabilmesi için kenara çekildim ve nihayet gözlerimi Cavanaugh'dan ayırdıktan sonra giyinmek için çadıra girdim.

Güzel siyah bir elbise ve taytta karar kıldım ve ıssız bir yerde olmamıza ve sadece Tony's Diner'da yemek yemeye gitmemize rağmen giyinmeyi seviyordum.

Kendimi güzel ve özgüvenli hissetmemi sağladı.

Botlarımı giydikten sonra dışarı çıktım ve saçlarımı at kuyruğu yaptım. "Hazır mısın?"

Babam sordu.

Şimdi Cavanaugh'un yanında duruyordu ve onlara doğru yürürken başımı salladım. "Evet. İkiniz de yakışıklı görünüyorsunuz."

"En temiz gömleğimi sulu bir hamburgerle kirletmek için çıkardım," diye şaka yaptı babam ama ciddi olduğunu biliyordum.

Bu gece hepimiz çok yiyeceğiz. Yürüyüş bizi acıktırdı.

"Çok güzel görünüyorsun tatlım," dedi ve ben de ona ıslıl ıslıl gülümsedim.

"Teşekkür ederim, baba." Ona yaklaştım ve iki kolumu beline dolayarak yanına yaslandım.

Kolunu omuzlarıma doladı ve başıma bir öpücük kondurarak sessiz bir şekilde "Seni seviyorum" diye mırıldandı.

"Ben de seni seviyorum."

"Ve şimdi bekliyoruz," diye nefes aldı Cav, kollarını göğsünde kavuşturup Elowen'in girdiği çadıra doğru bakarak.

"Çabuk olacak," diye söz verdim, ama bunun böyle olmayacağını biliyordum. Konu aç erkekler olduğunda, sabır onların sözlüğünde yer alan bir kelime değildi.

"Çabuk olacağım!" Elowen'in çadırdan seslendiğini duyduk ve kıkırdamamıza neden oldu. "Yemin ederim! Neredeyse hazırım!"

"Makyajını bozma!" Ben de ona takılarak karşılık verdim. Dilini şaklattığını duydum.

Şaşırtıcı bir şekilde, Elowen çadırın içinde sadece on dakika kaldıktan sonra bize doğru yürümeye başlamıştı, ancak onunla uğraşmadan arabaya binmesine izin veremezdik.

Aynı anda alkışlamaya ve tezahürat yapmaya başladık ve El sırtarak gözlerini bize çevirdi.

"Kapa çeneni," diye mırıldandı. "Bu işte daha iyiyim."

"Kesinlikle öyle," diye güldü Cav ve onu kendine doğru çekip sarıldı. "Seninle gurur duyuyorum, ufaklık." "Pekâlâ, hadi gidip yemek yiyelim. Midemde bir delik var," diye duyurdu babam ve hepimiz arabaya bindik.

Tony'ye gitmek için araba.

"Sonunda seni görebiliyorum. Daha iyi hissediyor musun?" Tony masamıza geldiğinde sordu.

Elowen'le konuşuyordu, onu tekrar görmekten mutluydu. "Oh, kendimi çok daha iyi hissediyorum. Teşekkür ederim Tony." "Size içecek ne ikram edebilirim?"

Hepimiz içecek bir şeyler sipariş ettikten sonra Tony, "Denemenizi istediğim yeni bir ekşi mayalı ekmek yaptım. Biraz tereyağı ve tuzla birlikte başlangıç olarak getireceğim. Size söz veriyorum, şimdiye kadar yediğiniz en iyi ekmek olacak."

Abartmadığını bildiğim için dudaklarımı büzdüm. Tony ve ailesinin burada, lokantada pişirdikleri her şey çok lezzetliydi.

"Kulağa harika geliyor," dedi babam ve Tony mutfağa geri döndü.

"Bugün büyük bir biftek yiyeceğim," dedim, kollarımı kavuşturup arkama yaslandım ve yüzümde memnun bir ifade belirdi. "Peki ya sen, El?"

"Hâlâ düşünmem gerekiyor. Bu noktada her şey kulağa harika geliyor."

Başımı salladım ve yine menülere bakan babalarımıza baktım ve gözlerim Cavanaugh'da biraz fazla oyalandı.

Gözleri kısılmıştı, sanki kelimeleri okumakta zorlanıyormuş gibiydi ama sadece konsantre olduğunu biliyordum.

Aramızdaki hiçbir şey değişmemişti.

En azından bana öyle geldi.

Ama diğerlerinin bizi böyle sarmaş dolaş uyurken görmesinden endişe etmesi aklımdan çıkmadı. Hatta o kadar ki, o geceyi her düşündüğümde kalbim küt küt atıyordu.

CHARIEA 

CAVANAUGH

ATEŞİN ÖNÜNE OTURDUĞUMUZDA HEPİMİZ ENERJİMİZİN ÇOĞUNU KAYBETMİŞTİK. Yürüyüş, yemek için dışarı çıkma, sonra geri dönüp yağmurda ıslanmamış odun toplama derken uzun bir gün olmuştu.

"Bu gece yine yağmur yağacakmış," diye inledi El yanımda.

Kıkırdadım ve karanlığa bakarken başımı salladım. Göl muhtemelen şu anda donuyordu.

"Birazcık suyun seni durdurmasına izin verecek misin bebeğim?" Ona sordum, geriye dönüp baktığımda gözlerindeki ateşi görünce sııttım.

"Ben şekerden yapılmadım, iyi olacağım. Sadece güneşin suyu ısıtmasına yetecek kadar yağmurun durmasını umuyordum," dedi biraz yenilmiş görünerek.

"El, soğuk su sana zarar vermez."

İki kız da bana deliymişim gibi bakarken Tae sözlerime güldü.

"Belki küçük dozlarda sana zarar vermez. Bu, bilerek kıcımlı dondurmak istediğim anlamına gelmez," diye karşılık verdi ve Sailor'ı güldürdü.

"Hadi ama El. O kadar da kötü değildir, eminim," dedi Sailor, kızına odaklanmadan önce gözlerini bana kaydırarak. "Yani, her zaman kutup dalışı yapan insanlar var, değil mi?" Omuz silkti ve Tae homurdandı.

"Cav bu konuda her şeyi bilir," dedi neredeyse dalgın bir şekilde ve Elowen'in kafasını karıştırdı. "Baba mı?" Elowen soru sorarcasına bir kaşını kaldırdı.

"Kutup dalışı hakkında bir şey bilmiyorum ama günlük olarak soğuk suda oturmanın faydalarını araştırıyorum. Neredeyse bir buz banyosu gibi" dedim ve bana bir şey soran olup olmadığını görmek için bekledim.

Tae bana böyle bir şeyi düşündüğüm için ne kadar deli olduğumu defalarca söylemişti ama en azından araştırmaya değerdı.

"Hangi sağlık faydaları? Hasta mısın?" El bana endişeyle sordu.

"Bebeğim, hayır. Hasta değilim ama gençleşmiyorum da. Her gün, hatta haftada birkaç gün daha soğuk suda oturmanın dolaşımı ve kas ağrısını iyileştirdiği, nefes almayı ve bir sürü farklı şeyi iyileştirdiği gösterilmiştir," diye açıkladım.

Yüzündeki ifadeden bana tam olarak inanmadığı anlaşılıyordu ama Sailor konuşmaya atlayarak hepimizi şaşırttı.

"Aslında bunu okumuştum! Geçen yıl sağlık derslerimden birinde incelemiştik. Haksız değil, El. Düzenli bir uygulama haline getirdiğinizde bunun tonlarca faydası var" dedi ve kızım kaşlarını çattı.

"Ve geçen yıl da söylediğim gibi, bu delilik." Cümlesinin sonunda titredi.

El soğuktan nefret ederdi. Bu yüzden bu konuyu açmamaya karar verdim. Bu ve var olmayan bir şey için çok fazla endişeleneceği gerçeği.

Ayağa kalkarken, "Sanırım yüzmeye gideceğim," dedim ve Tae kıkırdadı. "Sen delisin ihtiyar. Burası zaten soğuk," dedi.

"O zaman ancak dışarı çıktığımda ısınabilirim." Grubun etrafına bakındım ve Sailor'a yöneldim. İlgilenmiş görünen tek kişi oydu. "Tüm bu çalışmaların ne hakkında olduğunu görmek ister misin?"

Gülümsedi ve ayağa kalktı. "Elbette. Her şeyi bir kez denerim."

"Donarak ölürseniz battaniyelerimi çalamazsınız," dedi El dramatik bir şekilde, aramıza bakarak. "İkiniz de."

"Sanırım iyi olacağım," diye cevap verdim ona gülümseyerek. "Ve sana söz veriyorum, benim hiçbir sorunum yok. Gözlerindeki endişeyi görüyorum El. Kes şunu," diye emrettim ve o da bana gözlerini devirdi.

İçindeki endişeyi başka yöne çekmenin bir yolu olduğunun farkında olmasaydım ona kızabilirdim. Benim için her zaman endişelenirdi ve ben de onu bunun için severdim. Ama bazen bunak olmadığımı hatırlaması gerekiyordu.

"Bana söz verir misin?" diye soruyor sessizce, gerçek yüzünü görebilmem için tavrını bir kenara bırakarak.

Önünde yere diz çöktüm ve elini elime aldım. "Sana söz veriyorum, El. Benim kesinlikle hiçbir sorunum yok. Ben iyiyim," dedim ayağa kalkarak. "Ama araştırmayı ve deney yapmayı da seviyorum. Senin için bu dünyada daha uzun süre kalmak beni daha sağlıklı yapacaksa, her şeyi yaparım."

Burnunu çekti ve yumuşak bir kahkaha atarak başını salladı. "Sen de öyle. İyi, ama lütfen orada çok fazla kalma. Gerçekten çok soğuk ve soğuk sudan çıktıktan sonra gidebileceğin daha sıcak bir yerin olsaydı bu kutup dalışı olayından daha mutlu olurdu," dedi.

Sanırım haklı olduğu bir nokta vardı ama anı yaşamak gibisi yoktu. Ve bu an, serin göle dalmak için doğru zamanmış gibi geldi.

Ayrıca, eğer hava çok soğuksa, arabada sıcaklığın altında oturmadan önce erkek gibi davranıp yanıldığımı kabul etmek isterdim. Seçeneklerim vardı.

Gözlerim biraz endişeli görünen Sailor'a kaydı ama o kızı geri adım atmayacağını bilecek kadar iyi tanıyordum.

"Hadi yapalım şunu," dedim, göle doğru yola koyuldum ve o da benim geniş, kararlı adımlarıma yetişmek için koşmaya başlamadan önce iç çekti.

"Pekâlâ. Dediğim gibi, her şeyi bir kez deneyeceğim. Ama bu konuda gerçekten berbat bir şey olursa, bana dondurma borçlusun" diyerek beni güldürdü.

"Anlaştık." Gülümsedim ve donuma kadar soyunarak göle doğru koştum.

Arkama baktım, Sailor'ın da aynı şeyi yaptığını görünce kararımı bir kez daha düşündüm. Ne yazık ki benim ve gururum için, o sadece açık renkli dantelli bir sütyen ve eşleşen külot gibi görünen bir şey giyiyordu.

Kahretsin, onu böyle görünce kendimi yaşlı bir sapık gibi hissettim ama gözlerimi kaçıramadım. Daha önce hiç dikkat etmediğim bir şekilde kesinlikle güzel görünüyordu. O ve El'in yıllardır bize anlattıkları yetişkinlere benziyordu.

Düşünce tarzımı soğutmak için suya koşmadan önce kafamı sallayarak temizledim ve birkaç saniye sonra su omuzlarıma ulaştığında, bu kadar hızlı hareket etme seçimimden ciddi şekilde pişmanlık duyuyordum.

Lanet olsun, bu soğuktu.

CHARIEA 10

SAILOA

O ANDA BANA EN İYİ KADIN OYUNCU OSCAR'I VERİLMELİYDİ.

Su çok soğuktu ama yüzümü asmadım ve kimsenin o anda bir buz saçağına dönüştüğümü fark etmesine izin vermedim.

Su karnıma vurana kadar Cavanaugh'u takip ettim, sonra durdum ve güldüm, o buz gibi suda iyi olduğu belli olan bir kadının en iyi performansını sergiledim.

"Harika hissettiriyor, değil mi?" Cav sordu, ben de başımı salladım. "Oh, *çok iyi* hissettiriyor," diye cevap verdim dişlerimi sıkarak.

Tamam, repliklerimi söyleme şeklim üzerinde çalışmam gerekti. Sözlerim alaycılıkla boğulmuştu ve Cavanugh bunu fark etti.

Kıkırdadı ve kollarını iki yana açarak kendini geriye bıraktı, sonra saçlarını ıslatmak için başını arkaya eğdi.

"Bundan emin misin?"

Bir kahkaha attım. "Öyle mi?"

"Bu konuda pek emin görünmüyorsun," dedi kıkırdarak. "Gel, saçlarını ıslat."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve sadece omuzları ve başı suyun dışında kalacak şekilde dik durmasını izledim.

"Biliyor musun, gece geç saatlerde buz gibi suya dalmanın sağlığıma olan faydalarını şimdiden hissediyorum. Sanırım kıyıya geri döneceğim."

Cav kaşlarını kaldırarak bana baktı. Ay birkaç gece önceki kadar parlak değildi ama yine de yüzünü aydınlatıyor, ifadesinin her santimetresine hayranlık duymamı sağlıyordu.

Onu incelemeye devam ettim, bir şey söylemesini bekliyordum. Beni burada, suyun içinde onunla kalmaya ikna edebilecek bir şey.

İçten içe, onunla baş başa vakit geçirmek, farkında bile olmadan arzuladığım bir şey haline gelmeye başladı.

Aklımın oraya gitmesine izin verdiğimde aklıma geldi.

"Her şeyi bir kez deneyeceğini söylemiştin ve denedin. Yani... eğer gerçekten geri dönmek istiyorsan, sanırım sana engel olamam."

Sözlerinin aklımda kalmasına izin verdim ve onları zihnimde tekrar oynattıkça, daha çok bir yalvarış gibi geliyorlardı.

Burada onunla kalmam ve bu neredeyse mahrem anın tadını çıkarmam için bir yalvarış.

Ağır, dramatik bir iç geçirdim, ellerimi suya bıraktım ve ona doğru bir adım attım. "Peki. Zaten bu gece saçımı yıkamak niyetindeydim."

Göğüs ve boyun bölgemi yavaşça suya daldırırken ondan bir kıkırdama daha geldi ve

Cavanaugh'a bir kez daha baktıktan sonra gözlerimi kapattım ve suyun altında kaybolmadan önce nefesimi tuttum.

Bir süre orada kaldım, aklımdan düşünceler geçiyordu.

Buz gibi su başımı ağrıttı ve sanki birazdan bayılacaktım gibi hissettim ama bu hisse alıştıktan sonra rahatladım.

Cavanaugh yüzünden suda kaldım, ona ne kadar cesur olabileceğimi göstermek istediğim için değil.

ol.

Gerçek şu ki, ona yakın olmak istiyordum. En azından kafamın içindeki küçük ses böyle söylüyordu. Henüz kalbimi ikna edememişti.

İki el kollarımı kavradı ve beni tekrar yukarı çekip suyun dışına çıkardılar.

Tekrar nefes al.

"İyi misin?" Cavanaugh'un sesi endişe doluydu. "Denizci, beni duyuyor musun? İyi misin?"

Derin bir nefes aldım ve bir elimi yüzümde gezdirerek yanaklarıma ve alnıma yapışan ıslak saçlarımdan kurtuldum.

"Denizci," dedi tekrar, bir eliyle yüzümün yan tarafını hafifçe kavrayarak.

"Ben iyiyim," dedim sonunda.

"Emin misin? Tanrım, Denizci, beni korkuttun."

Nedenini anlamaya çalışarak kaşlarını çatarak ona baktım.

"Çok uzun süre suyun altında kaldın," diye açıkladı. Fark etmemiştim bile. Sonra kıkırdadı ama eğlenmiyordu. "Nefesini bu kadar uzun süre tutabildiğini bilmiyordum."

Kahkahalar patlamadan önce söyleyebildiğim tek şey "Özür dilerim," oldu. Diğer kolumu karnıma sararken kendimi sabitlemek için omzuna tutundum.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu, o da gülüyordu ama hâlâ eğlenmiyordu.

"Bu-" Gerçek bir cümle kurabilmem için sakinleşmem gerekti. "Bu çılgıncaydı! Soğuk su... sadece-" Yutkundum ve sonunda gülmeyi kesebildim ve devam ettim: "Kendimi uyuşmuş hissettim. Sanki uyuyordum. Sanki hayat gerçek değildi ve ben duyuların var olmadığı alternatif bir gerçekliğe gönderilmişim."

Cav bana delirmişim gibi baktı ve başını eğdiğinde, kendimi açıklamak için saçmalıklarına biraz daha eklemeye karar verdim. "Buzlu su her şeyi yok ediyor."

"Ah, anlıyorum," diye mırıldandı, dudakları şimdi eğlenen bir sırtıyla kıvrılmıştı. "Sen başka bir şeydin." "Sen de denemelisin. Nefesini tutabildiğin kadar uzun tut. Düşündüğümde omzuna dokunacağım

yeterince uzun süredir oradasın."

İlk başta bundan pek emin değildi ama sonra hiçbir şey söylemeden derin bir nefes aldı ve ben onu artık göremeyinceye kadar suya daldı.

Elim hâlâ omzundaydı ve bir süre suyun altında kaldıktan sonra ellerini belimde hissettim.

Kıyıda uzakta olsak da ikimiz de burada durabilirdik.

Ellerini hareket ettirmek ve enerjisini kaybetmek zorunda kalmadan suyun altında kalabilmek için bana tutundu ve ben de ellerinin üzerimde olmasına aldırmadım.

İyi hissettiriyorlardı. Ona sarılarak uyuduğumda bana sarıldıkları kadar iyi hissettiriyorlardı.

Suyun yüzeyine baktım ve mümkün olduğunca hareketsiz durdum. Orada olduğumu, gözümün üzerinde olduğunu ona hissettirmek için omzunu sıktım, sonra başparmağımı teninde gezdirdim.

"Siz ne halt ediyorsunuz?" El'in kıyıda seslendiğini duydum.

Arkamı dönmedim ve ona doğrudan cevap vermedim. Sadece "Deneme yapıyorum" diye

fısıldadım. Cav'ın belimi sıkıca kavrayan elleri kalçalarımaya doğru ilerledi ve orada kaldı.

Birkaç dakika sonra geri geldi ve gözleri hemen benimkilerle buluştu.

Birbirimize baktık -ellerimiz hala birbirimizin vücudundaydı- sonra gülümsedi ve sessizce, "Haklıymışsın. Bu inanılmaz bir his."

Üstüne ekstra çikolata serpilmiş en büyük kase dondurmayı yeni almış küçük bir kız gibi sırtıtmamak için alt dudağımı ısırdım.

"Baba! İyi olduğunu biliyorum ama o suyun içinde çok uzun süre kaldın. İkiniz de hastalanacaksınız!" Elowen etrafımızda yavaşça oluşan balonu patlatarak seslendi.

"Muhtemelen gitmeliyiz," diye fısıldadım, parmaklarımın tenine daha fazla girdiğini fark ettim. "Evet, muhtemelen gitmeliyiz," diye fısıldadı ve parmakları da aynı şeyi yaptı.

Zihinlerimiz bir şey yaparken, bedenlerimiz tam tersini yaptı.

Artık donmuyordum ve birdenbire burada Cav ile yalnız kalmak, şenlik ateşi ve çadırın bizi ısıtacağı yere dönmekten çok daha rahat geldi.

CHARIEA 11

CAVANAUGH

TAMAM, GÖLE DALMAK HAZIR OLDUĞUMDAN DAHA SOĞUKTU. BİR DAHA ASLA alışabildim ama şansım olsa yine denerdim.

Sailor da bunu eğlenceli hale getirdi. Ne kadar soğuk olduğunu saklamak için dişlerini birbirine geçirdiğinde etkilenmemiş gibi davranmaya çalışması.

Yine de beni çok korkuttu. O kadar uzun süre yüzeyin altında kaldı ve kalbim hala o panikten kurtulmaya çalışıyordu. Ama o haklıydı. Ben de aynısını yaptığımda üzerime gelen huzur coşkuluydu.

Kendimi bırakıp rahatlayabilmek için ona uzandığımda, bunun bu kadar samimi olmasını istememiştim. Belki de suyun altında hiçbir şeyin gerçek gibi gelmemesindendi ama ellerim sanki oraya aitmiş gibi hissediyordu ki bunun yanlış olduğunu biliyordum. Yine de bu beni hayata tutunmaktan alıkoymadı.

Tanrım, avuçlarımın içinde kendini çok iyi hissediyordu. O kadar küçük ve kırılgandı ki, bu onu tanıdığım kızın tam tersiydi. O ve El her zaman birey olarak kim olduklarından çok emindiler, ama onun böyle hissetmesini sevdim.

Kahretsin, bu düşünce zincirini durdurmam gerekiyordu. Sailor sınırların dışındaydı. O sadece en iyi arkadaşımın çocuğu değil, aynı zamanda kızımın da en iyi arkadaşıydı. Onun hakkında bu şekilde düşünmek için ne kadar berbat durumda olmalıydım?

Hayır. Bu saçmalığın bitmesi gerekiyordu.

"Hayır," diye itiraz etti El, en sevdiğimiz kaya tırmanış yerindeki yeni duvarın tepesine bakarak. Her kamp gezisinde en az bir kez buraya gelmeye özen gösterirdik ve bitmek bilmeyen yağmurla birlikte bugün için mükemmel bir seçenektir.

"Hiçbir şekilde kıcımlı oraya sokamazsın." Elowen ellerini kalçalarına koyarak başını salladı.

"Hadi ama. İyi olacaksın," diye söz verdim ve başını biraz daha salladı.

"O kadar yükseğe çıkmayacağım. Siz isterseniz çıkabilirsiniz, ama ben bildiğim ve ölümcül bir düşüşü olmayan duvarlara bağlı kalacağım."

Tae güldü. "Düşmene izin vermeyeceğim prenses," dedi ve prenses gözlerini ona dikti. Böyle çağrılmaktan nefret ediyordu.

"Öncelikle, siktir git. İkincisi, reddediyorum. Hikayenin sonu. O şey benim için çok yüksek," diye homurdandı ve Sailor onların saçmalıklarına kıkırdarken, adam ona sırtıttı.

Her yıl bu şekilde gidip geliyorlardı ama sonu hep aynı oluyordu. Sonunda ikisi de tırmanamayacaktı ama denemeye değerdı.

"Peki, ben gidiyorum. Cav, beni görüyor musun?" Sailor bana bakarak sordu ve Tae kaşlarını çatdı.

"Seni fark etmemi istemiyor musun?" diye sordu ve kendimi biraz garip hissettim. En iyi arkadaşımın kızının ya da onların geleneklerinin arasına girmek istemiyordum. Ama onunla biraz yalnız zaman geçirmekten de çekinmezdim.

Kahretsin, buna bir son vermem gerekiyordu. Göle o soğuk dalışı yapalı üç gün olmuştu ve ben bunu düşünmeden edemiyordum. Aklımı başıma toplamazsam başım büyük belaya girecekti, hem de hemen.

"Az önce El'in yerini tespit edeceğini söyledin," dedi, sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkerek. Haklı olduğu bir nokta vardı. Düşmemesi için Elowen'i tespit edeceğini söylemişti.

Tae, başını sallamadan önce düşünceli bir şekilde başını eğdi. "Kahretsin, yaptım, değil mi?" Kıkırdadı. "Sanırım aklımı kaçıyorum." Silkindi ve sonra bana baktı. "Onu güvende tut, Cav."

Başımı salladım. "Tabii ki. Ona bir şey olmasına asla izin vermem."

Bağlanıp duvarın dibinde hazır olması uzun sürmedi ve heyecandan ayaklarının üzerinde zıplamaya başladı.

"Sence zirveye çıkmak ne kadar zor olacak?" diye sordu, gözlerimin içine bakmak için dönerek.

"Geçen yıl ne kadar formdan düştüğüne bağlı," dedim dudak büküşüne sırtarak.

"Kaba," diye homurdandı ve ben de güldüm.

"Her yıl buraya geri geliyoruz ve her zaman formdan düşüyoruz çünkü bu normalde yaptığımız türden bir egzersiz değil." Omuz silkdim, sadece gerçeği söyledim.

Haftada birkaç kez spor yapıyordum ama burada tırmanmak yine de beni yoruyor, ellerimi ve göbeğimi ağrıtıyordu. Kaya tırmanışı farklı bir canavardı.

"Sanırım bu doğru." Yukarı bakmak için başını arkaya eğdi ama küçük bir adım geri atmaya çalışırken bana çarptı.

Bu beni hazırlıksız yakaladı ve dengemizi kaybetmediğimizden emin olmak için ellerim otomatik olarak onun beline dolandı.

Nefesini tuttuğunda, gülmeden önce şokla parlayan geniş gözlerle bana baktı.

"Kahretsin, sakarım, ha?" diye kıkırdadı ve ona gülümsememi sağladı.

"Eh, daha kötülerini de gördüm," dedim, hâlâ onu ayağa kaldırmak için bir hamle yapmıyordum, ama o da yapmıyordu.

"Buna inandığımdan emin değilim," dedi daha sessiz. Gözleri eğlenceden başka bir şeye döndü ve her parçam bana attığı ateşli bakışa tepki verdi.

Onu tekrar ayağa kaldırırken boğazımı temizledim ve yüzünde gördüğüm acı ifadesini görmezden gelmeye çalışarak geri çekildim.

"Güven bana. Dışarıda senden çok daha beceriksiz insanlar var, sevgilim," dedim, isim yakalayamadan dudaklarımdan kayıp gitti.

Sailor gülümseyerek başını salladı ve ellerini tebeşire daldırmadan önce at kuyruğunu düzeltti.

"Pekala, Cav. Zirveye en kısa sürede ulaşan sıcak çikolata alır." Bana sırtıttı, Tae ve benim onların bir bok ödemesine asla izin vermeyeceğimizi çok iyi biliyordu. En azından biz kamptayken.

"Sadece dikkatli ol ve acele etme, Denizci." Ona sert bir bakış attım ve o da gözlerini devirdi.

"İyi. Bazen tam bir baş belası oluyorsun ama olsun. Emanet olsun," diyerek omuzlarımdaki gerginliği hafifletti.

"Mükemmel. İyi eğlenceler."

CHARIEA 1z

SAILOA

PARMAKLARIM AĞRIYORDU VE DUVARA TIRMANIRKEN GİRDİĞİM KRAMPİN ACISI HÂLÂ GEÇMEMİŞTİ. sağ baldırımda oyalandı.

Kamp gezilerimiz sırasında tırmanmayı her zaman sevmişimdir ama yaşımla ilerledikçe bu daha da zorlaştı.

Çocukken, El ve ben bu duvarları hızla tırmanırdık. Elbette, daha küçük duvarlar ve kayalarla başladık, ancak her yıl daha büyük duvarlara tırmanmak istedim.

"Tam bir gösteriş meraklısısın," diye mırıldandı El nefesinin altından, benimle alay ederek.

Tony'nin lokantasında başımı menüden kaldırdım ve onunla göz göze geldiğimde güldüm. O karşımda oturuyordu, Cav ise çok da sinsice olmayan bir şekilde yanımdaki koltuğa oturmuştu.

Bu Elowen'in kafasını karıştırdı ama başka bir şey söylenmedi ve hepimiz sessizce bu yeni oturma düzenini kabul ettik.

"Gösterişçi mi? Ben mi?" Kıkırdarak sordum. "Evet. Bugün o kadar yükseğe tırmanmana gerek yoktu."

Elowen'in benimle dalga geçtiğini biliyordum ama sesindeki kıskançlık iması gözümünden kaçmadı.

Yorumunun derinine inmek yerine ona "Kayalarda harikaydın," dedim. "Onlar geçen yıldan daha sert. Yine değiştirmiş olmalılar."

"O kaya rotalarını her yıl değiştiriyorlar," dedi babam başını sallayarak. Ondan tekrar El'e baktım ve gülümsedim. "Bence harika iş çıkardın."

Elowen menüden başını kaldırdı ve gülümsedi ama gözleriyle buluşmadı. Bazen nasıl görüldüğü ile mücadele ettiğini biliyordum. Bugün benim yaptığım kadar yükseğe tırmanmak için kendine güvenmediğini bilmemin nedenlerinden biri de buydu.

Hem içi hem de dışı çok güzel ve çarpıcıydı, imrendiğim bir özgüvene sahipti, ama herkesin ona baktığında gördüğü şeyi o asla görmedi.

Kaya tırmanışı başlangıçta kolay değildi. Zirveye tırmanmak için tüm vücudunuzu kullanmanız gerekiyordu ve Elowen'in bundan nefret ettiğini biliyordum. Başkalarının kendisini çekici bulmadığı bir açıdan görebileceğini bilmekten nefret ediyordu.

Yine de konuşması zor bir konuydu ve herhangi birimizin ona bu konuyu açmasına nadiren tahammül ederdi. Keşke dünyanın geri kalanının onun yanımdayken gördüğü inanılmaz kadını o da görebilseydi. "Bir dahaki sefere paraşütle atlamayı denemeliyiz," dedi Cav yanımda, ortamı neşelendirmeye çalışarak.

El homurdanarak başını salladı. "Asla. Kalp krizi geçirmeden hız trenlerini düşünemiyorum

bile, sence lanet olası bir uçaktan atlayabilir miyim?"

"Bu konuda El'e katılıyorum. Bu çok korkutucu," dedim en iyi arkadaşıma katılarak. "Ben olsam yapardım," diye ekledi babam ve ben de inanmayarak kaşlarımı kaldırdım.

"Asla yapmazsın."

"Tabii ki. Aslında yapılacaklar listemde var."

Hepimiz bir süre onu izledik, tüm gözler ona çevrilmişti. Sonra, uzun bir aradan sonra, babam kahkahayı bastı. "Sadece sizinle dalga geçiyorum. Adamlarınızın yüzünü görmeliydiniz."

Arkama yaslandım ve gözlerimi devirdim, sonra onu ciddiye alamayarak ben de güldüm. "Sen çok

Komik, baba," dedim alaycı bir şekilde.

"Komedyen olmalıydım," diye ekledi Cav, yanımı dürterek ve babamı daha da kızdırarak.

"Bu gece eğlenceli vakit geçiriyorsunuz. Size ne ikram edebilirim?" Tony masamıza geldiğinde sordu.

Nefesimizi tutup Tony'ye siparişimizi söylemeyi başardık ve o birdenbire gittiğinde Cavanaugh'un eli masanın altından kalçama indi.

Ne diyeceğimi ya da ne düşüneceğimi bilemeden ona baktım. Cav ise babamla konuşmaya devam etti.

Parmakları hareket etmedi, kalçamı da sıkmadı.

Eli sadece oradaydı. Kalçamda, dizimin hemen üstünde. Başka bir şey yoktu. Ne de daha azı. Basit bir jestti.

Gülümsemek, elimi onun elinin üstüne koymak istedim ama yapamadım. Kahretsin.

Yapamadım.

Ben de öylece bıraktım. Yemeğimiz gelene kadar eli kalçamda kaldı ve eli hareket ettiği anda tenimi üşüttü.

Çok soğuktu ama düşüncesi bile göğsümü ısıtıyordu.

"Atıştırmalıklar! Atıştırmalık bir şeyler almadan kampa geri dönemeyiz!" Arka koltuktan seslendim.

Babam ön koltuktan, "Yediğin yemekten sonra doyduğunu sanıyordum," dedi.

"Öyleyim ama tatlı için her zaman biraz yer kalır," diye açıkladım. "Lütfen, benzin istasyonunda durabilir miyiz?"

"Zaten biraz benzin almam lazım. Olabilir," dedi Cav, gözleri dikiz aynasında benimkilerle buluşmadan önce gösterge paneline kaydı.

Gülümsedim ve benzin istasyonunda durduğumuzda El'e dönüp "Geliyor musun?" diye sordum. "Uh, hayır. Sanırım kamptaki çantamda hâlâ M&M'ler var."

Başımı salladım ve sonra arabadan indim, Cav de öyle.

Kapıyı kapattıktan sonra ona "İçeride olacağım," dedim ve benzin istasyonuna yöneldim. Doğrudan atıştırmalık reyonuna doğru yürüdüm, her bir şeker ve çikolatayı tek tek taradım.

Zor bir karar olacaktı.

El'in de favorisi olan en sevdiğim cipsleri aldım, bu gece birazını yemeye katılacağını biliyordum. Sonra tekrar etrafıma bakındım, tüm o çikolatalar yüzünden ağzım sulanmıştı.

"Seçemiyor musun?"

Yanımda duran Cav'e bakmak için d ö n d ü m . "Pek sayılmaz," dedim kıkırdayarak. "Herhangi bir önerin var mı?"

Dudaklarını büzdü ve çenesinin bükülmesini izledim.

Başka tarafa bak.

"Bunları çok seviyorum," dedi ve sonunda gözlerimi ondan ayırmayı başardım. Reese's bardaklarını işaret ediyordu.

"Hmm..."

"O zaman bu bir hayır demek," dedi sırtarak. "Bunu çok fazla düşünüyorsun. Demek ki bunlara pek hevesli değilsin."

Sonra sevdiğimi bildiğinden emin olduğu bir çikolatayı işaret etti. "Bir klasiğe ne dersin?"

Sütlü çikolataydı. Ama normal sütlü çikolata değil. Ağzınızda eriyen gazlı bir çikolataydı. Ve yemesi kesinlikle normal çikolatadan daha eğlenceliydi.

Hemen gülümsedim ve bir bar aldım. "Bunu nasıl görmedim? Bir süredir bunu içmemiştim."

Cav'in dudaklarında memnun bir sırıtış vardı ve raftan bir paket cips de aldıktan sonra kasaya doğru başını salladı. "Hadi gidip ödeyelim. Diğerleri bekliyor."

Başımı salladım ve benimle daha fazla yalnız zaman geçirmek istemediği için kendimi üzgün buldum.

Aptalcaydı ama lokantada eli kalçama değdikten sonra düşünebildiğim tek şey onun varlığının bana nasıl hissettirdiği idi.

"Denizci." Sesi derin ve kulağıma yakındı. Eli belimdeydi ve ona bakmak için başımı hareket ettirdiğimde, burunlarımız birbirine değmesin diye hafifçe arkaya eğilmek zorunda kaldı.

"Hm?"

"Gerçekten arabaya dönmeliyiz."

"Evet, geliyorum," dedim ona sıkı bir gülümsemeyle.

Yine gitmişti ve bu sefer şeker reyonunda tek başıma kalmıştım.

Karnımın içinden göğsüme doğru yükselen bir sıcaklık hissettim ve parmak uçlarım karıncalandı, bir şeye dokunma ihtiyacı duydum.

Ona dokunmak için.

Bir süre sonra nihayet dükkanın önüne kadar yürümeyi başardım, Cav kasiyerle konuşuyordu, kartını uzatmış, ödeme yapmaya hazırdı.

"Bunlar da var. Teşekkür ederim," diyerek elimdeki cips ve çikolatayı işaret etti.

Tezgâhın arkasındaki kadına baktım ve onu selamlamak için gülümsedim, sonra gözlerim Cavanaugh'a geri döndü.

Bana hissettirdiği gibi hissettirmesi gereken bir kadındı. Onun yaşında bir kadın.

Kızının en iyi arkadaşı değil.

CHARIEA 13

CAVANAUGH

HAVA SOĞUK. UYANDIĞIMDA AKLIMA GELEN İLK ŞEY BUYDU. İKİNCİSİ İSE Çadırda bir beden eksik olduğumuzu biliyordum çünkü benimkinden başka sadece iki nefes sesi duyuyordum. Daha gözlerimi açmadan içgüdülerim bana burada olmayanın Sailor olduğunu söyledi. İşte bu şekilde kendimi karanlıkta dışarıda, göle bakarken onu izlerken buldum.

"Hey," dedim nazıkçe, onu ürkütmemeye çalışarak. "Merhaba," diye cevap verdi, beni duyduğuna şaşırmamıştı.

"Uyuyamıyor musun?" Yanında yere otururken sordum.

Uzun ve sert bir iç çekti, gözlerini benimkilere çevirdi ve kendi gözlerimde taşıdığımdan emin olduğum aynı azabı onun gözlerinde de görebiliyordum. Bugün birkaç çizgiyi aşmamıza izin vermiştik ve bu onun üzerinde baskı yaratıyordu.

"Hayır, zihnim çok dolu," dedi sessizce, göle dönerek.

Başımı salladım, bir süre sessizce oturup onu izledikten sonra ben de göle baktım. Ona o kadar çok şey anlatmak istiyordum ki ama nereden başlayabilirdim ki? Yapmak istediğim son şey, hissetmeye başladığım her şeyin gerçeğini ona söyleyerek onu incitmekti.

"Bunu anlayabiliyorum," dedim ona, sesim ağırlaşmıştı. "Cav." Adımı o kadar sessiz söyledi ki neredeyse kaçırıyordum.

"Denizci," diye fısıldadım, o da aynısını yapınca yüzümü ona döndüm.

İtiraf etmek istedim. Yemekte elim bacağındayken ne kadar memnun hissettiğimi itiraf etmek istedim. Mağazada kulağına fısıldamanın, vücudunun bana verdiği tepkiler nedeniyle olması gerekenden daha yaramaz hissettirdiğini söylemek istedim.

Ama yapamadım. Bunları itiraf etmek sadece ikimizi de incitirdi.

"Eğer bana son birkaç gündür hissettiklerimin hiçbirini hissetmediğini söylersen, çeker giderim Cav. Bundan bahsetmeyeceğim ya da beni etkiliyormuşsun gibi davranmayacağım ama bana karşı dürüst olmalısın," diyerek havamı emdi.

"Denizci, sana duymak istediğin şeyi söyleyemem." Aramıza bir duvar örmeden önce kısa bir an için yüz hatlarına kazınmış olduğunu gördüğüm acı karşısında yutkundum.

"Doğru," dedi ve tekrar göle baktı.

Kendini korumak için kollarını beline doladı ve bu içimde bir şeyleri kırdı. Onu böyle savunmada görmekten nefret ediyordum.

"Biliyor musun," diye başladı, hala bana bakmıyordu, "Bu komik. Sen ve babam her zaman El ve bana dürüst olmamızı söylersiniz. Nasıl hissettiğimizi asla saklamamamızı çünkü bunun bizi

inciteceğini."

Beni kesmek için kendi kelimelerimi kullanması, eminim istediği şekilde işe yaradı. Haklıydı. Tae ve ben

Kızları yetiştirirken her zaman dürüstlüğün önemi hakkında vaazlar verdik.

İkimize de sayılamayacak kadar çok yalan söylenmişti ve bu yalanların bizde yarattığı acı, kızların korkmasını asla istemediğimiz bir şeydi.

Oysa ben onlara yapmalarını söylediğim şeyin tam tersini yapıyordum. Başkalarının yalanlarını kontrol edemezlerdi ama kendi yalanlarını kontrol edebilir ve bir gün kendilerinin de incinebileceği şekilde başkalarını incitmekten kaçınabilirlerdi.

Sikeyim.

Başını sallayarak yanımda alay etti. "Şimdi anlıyorum."

"Neyi alayım?" Sesim kendi kulaklarıma bile sert geliyordu.

Bana bakmak için döndü. Daha tek kelime etmeden yüzü her şeyi anlatıyordu ama ben yine de dinledim. "Sizler bize dürüst olmayı öğrettiniz, böylece başkalarını bu şekilde incitemezdik."

Sesi

kızgınlık ve inançsızlıkla doluydu. "Öğütlediğin şeyi gerçekten uygulamalısın Cavanaugh. İkiyüzlü olmaya başladın."

Ahh. Bunu hak etmiştim, ama bu sözlerin neden olduğu pişmanlığın acısını durdurmadı.

"Haklısın, Denizci. Öyleyim," diye itiraf ettim, bunun bana hissettirdiklerinden nefret ederek.

"Ama benim de böyle hissettiğimi sana söylesem ne olur?" Hayal kırıklığım artarken sordum.

"Her şeyin kafamın içinde olmadığını hissetmeme yardımcı olur. Tanrım, Cav. Gerçekten bu kadar kalın kafalı mısınız?" Başını bana doğru salladı. "Bu konuda ne kadar berbat hissettiğimi biliyor musun? Sana karşı bir şeyler hissederek en iyi arkadaşıma ihanet ediyormuşum gibi hissediyorum." Ayağa kalktı ve yürümeye başladı.

"Biliyorum." Başımı salladım, yerde oturmaya devam ettim. Bunu ben başında dikilmeden söylemesi gerekiyordu.

"Yine de orada oturacak ve bir saçmalığa inanmama izin verecektin. Kendi sözlerini sana karşı kullanmamış olsaydım bu konuşmaya devam eder miydin?" diye sordu ve yutkundum.

"Bu konuşmadan ikimizin de zarar görmesini engellemeye çalıştım," dedim ve ayağa kalkarak ona katıldım. Yanağını okşamak için elimi uzattım ama benden uzaklaştı.

"Duygularımı korumaya çalışmanı istemiyorum. Sadece delirmediğimi ve aramızda gerçekten bir şeylerin değiştiğini bilmek istiyorum," diye fısıldadı.

Ona yaklaştım ve bana odaklanabilmesi için yüzünü ellerimin arasına aldım.

"Tanrım, hayır bebeğim. Sadece sen değilsin ve sen deli değilsin," diye fısıldadım, eğilip alnından öptüm. "Hissediyorum, tamam mı? Aramızda değişen her şeyi hissediyorum. Bana ne kadar inanılmaz uyduğunu, ne kadar çok ortak noktamız olduğunu hissediyorum."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, gözleri yaşlarla dolmuştu.

"Bana teşekkür etme, Denizci." Sıkıca sarılmak için onu kollarıma çektim. "Hissettiğimiz şey asla gerçekleşemez. Bunu keşfetmek için en çok sevdiğimiz iki insana ihanet edemeyiz."

"Biliyorum, ben sadece... Senin de bunu hissettiğini bilmem gerekiyordu," diye fısıldadı göğsüme doğru. "Hissediyorum," diye söz verdim.

Çenemi onun başına yasladım ve düşüncelerimiz ve endişelerimiz sessizliği doldururken karanlıkta ona sarılmaya devam ettim. Şu anda söyleyecek bir şeyimiz kalmamıştı ama ikimiz de henüz bırakmaya hazır değildik.

CHARIEA 14

SAILOA

TÜM BU DUYGULARI UYDURMADIĞINIZA DAIR GÜVENCE ALDIKTAN SONRA

En iyi arkadaşınızın babası için sahip olduğunuz düşünceler, sanki hiçbir şey olmamış gibi hayatınıza devam edersiniz ve bundan daha fazla bir şey olmayacağı gerçeğini kabul edersiniz.

Cavanaugh ile birlikte Elowen ve babamın uyuduğu çadıra geri dönmek benim için bir başka uykusuz gece kararıydı.

Gözlerimi kapalı tutmaya ve arkamı dönmemeye çalıştım. Dönersem Cav'a dönük olacaktım ama sırtım ona dönük yatarken çok daha rahattım.

En azından ben kendime böyle söylüyordum.

Gece boyunca Cav'ın elini belimde hissettim. Bu ondan gelen küçük bir jestti. Beni sakinleştireceğini düşündüğü bir hareketti ama tek yaptığı kalbimin daha hızlı atmasını sağlamak oldu.

Sonra, sabahın erken saatlerinde kuşlar cıvıldamaya başladığında, ona bakmak için geri döndüm. O da uyumamıştı. Yorgun gözlerinden ve gözlerinde kalan acıdan bunu anlayabiliyordum.

İkimizin de incinmiş olması beni kızdırdı. Dün geceki konuşmamızı geride bırakamamış olmamız. Bunun yerine, ikimiz de sanki söylediğimiz sözler hiç söylenmemiş gibi davrandık.

Eli artık belimde değildi ve bana dokunmasını özlemiştim.

Tanrım, onun dokunuşunu o kadar özlemiştim ki içimdeki duygular patlamaya hazırды.

Gözlerimin arkasının acıdığını hissettim ama gözyaşlarımın görüşümü bulanıklaştırmasına izin vermedim.

Babam ve Elowen arkamızda uyurken biz orada uzanmış birbirimize bakıyorduk.

Bu yaz Cav ve benim aramda gelişen şeylerden habersizlerdi ve bunu öğrenmelerinin doğurabileceği sonuçları düşünmeye cesaret edemiyordum.

Beni korkuttu ama Cav'ı düşündüğümde hissettiğim tüm o şeyleri kalbimin hissetmesine engel olmadı.

Cavanaugh'un bir şey söylemek istediğini anlayabiliyordum. Çok şey söylemek istiyordu ama bana söylemek için ağzını açmasına gerek yoktu. Onu bir kitap gibi okuyabiliyordum. Kendime saklamak istediğim ve tekrar tekrar okumak istediğim bir kitap.

İşte o zaman doğru nefes almadığımı fark ettim. Ciğerlerim hava almak için yanıp tutuşuyordu, tıpkı kalbimin onun için yanıp tutuştuğu gibi.

Cav'ın bacakları battaniyenin altında kıpırdandı ve eli aramızdan yüzüme doğru hareket etti. Gözlerimi kırptırdım, saklamaya çalıştığım gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı süzülmesine istemeyerek de olsa izin verdim.

Adını söylemek istedim ama diğerklerini uyandırma riskini almak istemedim.

Cav başparmağını yanağımda gezdirirken gözleri yüzümde dolaşıyor, cevap arıyor ama bulamıyordu.

Benim de aynı sorularım vardı.

Bizim hakkımızda.

Doğru olmasını çok istediğim tüm yanlışlar hakkında.

Sessizlik beni öldürüyordu ve yüzümün yan tarafını kavrayan eli, hissettiğim her bir duygunun yoğunluğunu daha da artırıyordu.

Dudaklarım aralandı ve sonunda derin bir nefes almayı başardım ama başparmağı alt dudağıma değdiği anda havam tekrar kesildi.

Bakışlarımı ağzına indirdim, sonra bir kez daha onu öpme dürtüsünü görmezden gelmeye çalışmak için gözlerimi kapattım.

Geçmedi ve ben onunla ne kadar savaşırsam, dürtü o kadar güçlendi.

Onun da aynı şeyi düşündüğünü bilsem de, bir öpücüğün işleri daha da zorlaştıracakını hissediyordum. Yine de burada yüz yüze ve kalp kalbe bir şeyler olması için yalvarıyorduk.

Siktir et, dedi kafamın içinden bir ses ve kalbim *buna* karşılık olarak hızla çarpmaya başladı.

Bundan ne sonuç çıkarsa çıksın siktir et, ama bunun olması gerekiyor.

Gözlerim tekrar onun gözlerindeydi ve gözlerindeki ihtiyacı gördüm. Görmezden gelmeye devam edemeyeceğim bir ihtiyaç. Başımı çevirip eline daha fazla eğildim ve dudaklarımı yaladığımda gülümsedi.

Bu durumda ilk büyük adımımı atarak daha yakına eğildim ve ilk kez o zaman düşünmeyi bırakıp sadece üzerine gittim.

Dudaklarım onun dudaklarına değerken gözlerimi kapadım.

Kendimi tamamen bırakmadan önce onu nazıkçe öptüm.

Etrafımızdaki her şey sessizleşti ve duyduğum tek şey kalplerimizin göğsümüzde yüksek sesle atmasıydı.

Dudaklarım onunkilerle birlikte hareket ederken karıncalandı ve kendimi sabitlemek için elimi kaldırıp göğsüne koydum.

Bu doğru geldi. En iyi arkadaşım ve babamın orada olması dışında. Ama hiçbir şey fark etmediler.

Cav ve ben öpüşürken onlar uyudular ve bu çizgiyi aşmak ne kadar yasak gibi gelse de beni gülümsetti.

Dillerimiz birbirine değdikçe öpüşmemiz derinleşti. Benimkini onunkinin etrafında kıvırdım ve onun da bunu istediğini bilmek hissettiğim heyecanı içimde tutmak için neredeyse çok fazlaydı.

Göğsümden bir inilti yükseldi ve kendimi tutamadım. Neyse ki yüksek sesli bir inleme değildi ama Cavanaugh'un fark edebileceği kadar yüksekti.

Eli boğazımı kavramak için aşağıya indi ve parmak uçlarını çeneme hafifçe batırdıktan sonra geri çekildi ve hayal kırıklığına uğramış bir iç çekiş olmadan başa çıkamayacağım bir boşluk bıraktı.

Gözlerine tekrar baktım ve gözlerindeki memnun parıltı ilk öpüşmemizin o anda bitmesi gerektiğini kabul etmem için yeterliydi.

Şimdilik yeterliydi ama tek öpücüğümüz olmayacağı kesindi.

CHARIEA 15

CAVANAUGH

BÜTÜN GÜN BİRBİRİMİZE BAKTIK VE BU SADECE GÜNÜ DAHA DA ZORLAŞTIRDI. ŞİMDİ Sailor'ın dudaklarının benimkilere karşı ne kadar yumuşak, tatlı ve tamamen mükemmel olduğunu hissettiğimde sıcımtım.

Onları tekrar hissetmeye ihtiyacım vardı ve bunu nasıl yapacağımı biliyordum.

"Ben biraz odun avlamaya gidiyorum. Bana katılmak isteyen var mı?" Sailor'ın ipucunu alacağını bildiğim için sordum.

"Yardım edeceğim!" diye yanıtladı Elowen'in yanındaki koltuğundan zıplayarak.

Kızım kaşlarını çattı ama başını salladı. "Hayır, teşekkürler, ben markete gidiyorum. Yardıma ihtiyacın yoksa?" diye sordu, ben de omuz silktim.

"Sanırım Sailor ve ben idare edebiliriz. Mağazaya ne için gidiyorsunuz?"

"Cevabını istemediğin sorular sorma baba."

Ah, doğru. Kadın şeyleri o zaman.

"Peki ya sen?" Tae'ye sordum, onu dahil etmezsem garip olacağını biliyordum.

"Ateşi yakıp akşam yemeği için biraz acı biber ısıtacağım. Bunun için yeterince odunum olmalı ve açlıktan ölüyorum." Başını salladı ve kaşlarını çatarak Elowen'a baktı. "Arabayı tek başına götürecek kadar iyi misin?"

Gözlerini devirerek ona homurdandı. "Ben yirmi yaşındayım, on iki değil. Ben iyiyim," dedi ve bana doğru yürüdü. "Anahtarlar lazım baba. Lütfen."

Elimi cebime attım ve anahtarları ona uzattım, arabaya yönelmeden önce ona sarıldım. "Siz ikiniz ne kadar açsınız?" Sailor ve ben patıkaya doğru ilerlerken Tae sordu.

Döndük ve ben omuz silktim. "Eğer daha büyük bir parti yapmak istersen birkaç kase alabilirim." "İyi bir plana benziyor. Sanırım bu yürüyüşten sonra hepimiz acıkmışızdır," dedi ve Sailor's

Mide hırlamak için o anı seçti.

"Haklısın diyebilirim," dedi gülerek. "Yarın sadece rahatlamak için bir güne ihtiyacımız var. Bacaklarım jöle gibi oldu," dedi ona en şirin surat ifadesiyle bakarak.

"Eğer El mağazaya tahmin ettiğim şey için gittiyse, önümüzdeki birkaç gün dinleneceğimizi söyleyebilirim," diye ekledim kızımı tanıyarak.

Sailor kaşlarını çattı. "Sence o iyi mi?" diye sordu ve ormana doğru ilerlerken başımı salladım.

"O iyi olacak. Onun için nasıl olduğunu biliyorsun," diye hatırlattım.

"En azından biraz dinlenebileceğim. Sanırım son birkaç gündür biraz fazla zorlamış olabilirim," dedi yere bakarak.

"Kesinlikle kararlısın, bu kesin," dedim sırtarak. Çifte anlamı açıktı.

Kamp alanından yeterince uzaklaştıktan sonra görülmeyeceğimizi anladım ve elini tuttum.

ve onu kendime çektim. Dudakları bir gülümsemeye dönüşmeden önce küçük bir şaşkınlık ciyaklaması çıkardı. "Merhaba yakışıklı," dedi ve beni kıkırdattı.

"Hey, güzelim," diye mırıldandım, elim ensesine gitti.

Boynuna masaj yaparken "Mmm, bu çok güzel bir his," diye iç geçirdi. Gözleri kapalıydı ve Tanrı yardımcım olsun, onu tekrar tatmam gerekiyordu.

"Bu sabah yaramazlık yaptın," diye fısıldadım, onu en yakın ağaca yaslayarak. Başparmağım boğazının ön tarafını okşarken nabzının hızlandığını hissettim.

"Yaramaz iyi mi, yaramaz kötü mü?" diye fısıltıyla sordu ve beni inletti.

Ona doğru eğildim, alnımı onunkine yasladım. Gözlerimi kapattım ve ona gerçeği söyledim.

"İkisi de. Bunu yapamayacağımızı söylemiştik," diye hatırlattım ona. Bu benim için olduğu kadar onun için de geçerliydi ama artık bunun durdurulabileceğinden şüpheliydim.

"Elimde değildi," diye cevap verdi, sesi kısıktı. Bana öyle bir bakıyordun ki. Tanrım, sadece bilmek zorundaydım."

Yutkundum. "O zaman karar neydi?" Yine o çizgileri bulanıklaştırmak üzere olduğumuzu bilmeme rağmen sordum.

"Her şeydi," diye cevap verdi, gözlerini benimkilerle buluşturmak için kaldırdı ve işimin

bittiğini anladım. "Mükemmel," diye homurdandım ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım.

Cevap olarak gelen inilti daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde beni sarstı ve daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Ellerimi yüzünün yanlarına indirdim ve çenesini açarak ağzını daha sert bir şekilde kavradım. Bana açıldığı ve dillerimiz birbirine değdiği anda tüm sinir uçlarımda aydınlandığını hissettim ve ağzının içine doğru inledim.

Sailor inledi ve ellerini boynuma uzatıp saçlarımla oynarken vücudunu sıcak öpücüğün içine doğru eğdi.

Onu daha derinden öpmeden önce dudaklarına karşı "Tanrım," diye mırıldandım.

Dillerimiz birbirine kayarken ve o vücudunu benimkine doğru iterken ona doyamıyordum.

"Oh," diye inledi ellerim beline doğru hareket edip onu kendime doğru daha sert çektiğimde. O Beni ne kadar sertleştirdiğini hissedebiliyordum ve bu onu açıkça tahrik ediyordu.

"Durmamız gerek," dedim onu tekrar öperken, ellerim kıkına doğru iniyordu. Onu yukarı kaldırdım ve bacaklarını etrafıma sardım.

"Öyle," dedi, beni tekrar öptü ve bana daha sıkı sarıldı.

"Siktir." Alt dudağını dişlerimin arasına aldım ve biraz acı verecek kadar ısırdım, o da kendini bana daha sert bastırdı.

Hayır. Kahretsin, bu çok hızlıydı. Tüm gücümle onu bir kez daha nazikçe öptüm, sonra geri çekildim ve ayağa kalkmasına yardım ettim.

İkimiz de ağır ağır nefes alıyor, bir şey yapmadan önce kalp atışlarımızı yavaşlatmaya çalışıyorduk. Buraya yapmak için geldiğimizi söylediğimiz şey gibi.

"Bu..." diye devam etti ve ben de gülümsedim.

"Bu inanılmazdı," diye itiraf ettim, onu kollarıma çekerken başının üstünü öpmek için eğildim. "Çok tatlısın."

Göğsüme doğru kıkırdadı ve beni bir ayı gibi kucakladı. "Ve hayal ettiğimden çok daha lezzetlisin." Yüzünde sinsi bir sırıtişla bana baktı ve başımı sallamama neden oldu.

"Yaramaz kız," dedim uzaklaşarak. "Hadi biraz odun alalım ve baban bütün biberi yemeden geri dönelim."

Sonra kıkırdadı ve daha büyük parçalar bulana kadar biraz daha yürürken parmaklarını

benimkilerin arasından geçirdi.

Bir erkek bu mutluluk ve özgürlük hissine kolayca bağımlı hale gelebilirdi ve dikkatli olmazsam her şeyi kaybedeceğimden korkuyordum. Bu konuda akıllı olmalıydık.

CHARIEA 1h

SAILOA

ARABADAN İNDİĞİMİZDE ELOWEN RAHATLAMIŞ BİR ŞEKİLDE İÇ GEÇİRDİ.

Her kamp gezisinde, babalarımız balık tutmaya giderken ya da bizim hoşlanmayacağımız bir şey yaparken El ve ben kız kıza bir gün geçirirdik.

Kasabanın manzarasını seyretmek için etrafıma bakındım. Burayı sevdim, özellikle de büyük şehirde bulamayacağımız mağazalar olduğu için.

Bu kasabada sadece küçük ve benzersiz giyim mağazaları vardı ve ikimiz de her hafta giyeceğimiz güzel şeyler bulurduk.

"Bütün paramı harcayacağım ve sonra kendimi kötü hissedeceğim ama buna değecek," dedi Elowen ve beni kıkırdattı.

Muhtemelen takip edeceğim bir plan.

İlk mağazaya girdiğimizde, Cavanaugh ile ilgili tüm düşüncelerimi kafamdan atmaya ve o gün için en iyi arkadaşşıma odaklanmaya karar verdim.

Son zamanlarda arkadaşlığımızı ihmal etmişim gibi hissediyordum ve bunu telafi etmek istiyordum. Yine de, ne kadar devamsız olduğumu fark ettiğini sanmıyordum.

"Şimdiden kesinlikle deneyeceğim pek çok ürün görüyorum," dedi askılardaki giysileri incelerken. "Tanrım, burayı çok seviyorum."

Girdiğimiz her mağaza için bunu söyleyecekti ama bu mağazada kesinlikle haklıydı.

Birkaç gömlek ve kazak seçmiştim bile ve kot pantolon bölümüne bakarken kendimi şimdiden bazılarını giyerken görebiliyordum.

"Bu konuda ne düşünüyorsun?"

Dönüp ona baktım ve elinde tuttuğu beyaz elbiseye göz attım. "Çok şirin, değil mi?"

Dudaklarımı büzdüm ve başımı salladım. "Çok şirin bir elbise. Ama... beyaz mı?"

Bakışlarını benden elbiseye çevirdi, sonra başını yana eğdi. "Hmm, evet. Belki de iyi bir fikir değildir."

"Peki ya kırmızı olan?" Sonra önündeki masada duran farklı renklerdeki aynı elbiseyi fark ederek sordum. "Kırmızının içinde harika görünüyorsun," diye ekledim gülümseyerek.

"Kırmızı olanı görmemişim bile." Beyaz olanı yere bıraktıktan sonra onu aldı ve etrafındaki kıyafetlere bakmaya devam etti.

"Bir şey bulabildiniz mi?"

Başımı salladım. "Evet, birkaç şey buldum. Gidip denemek ister misin?" "Bana bir saniye ver. Henüz oraya bakmadım."

"Soyunma odalarının orada olacağım," dedim

ona. "Oh, merhaba!"

Arkamı döndüğümde tezgâhın arkasında parlak bir gülümsemeye duran bizim yaşlarımızda bir kız gördüm. "Ben Bria. Kusura bakmayın, arkada yeni pantolonların paketlerini açıyordum. Görüyorum ki çoktan bir şeyler bulmuşsun. Bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen bana haber verin! Arka tarafta daha fazla beden var."

Onun gevezeliklerinden bunalmıştım ama her konuda bu kadar tatlı davranmasını takdir ettim. "Teşekkür ederim Bria," dedim gülümseyerek. "Bir şeye ihtiyacım olursa sana haber veririm."

"Tabii ki! Hemen geliyorum."

Ben başımı sallayınca hemen Elowen'a döndü ve onu da selamladı. "Merhaba, ben Bria! Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver!"

Gülmemek için kendimi zor tuttum. Bria çok sevimliydi.

Soyunma odalarından birine girdim ve seçtiğim tüm kıyafetleri aynanın yanındaki küçük tabureye koydum, sonra kıyafetleri denemeye başladım.

Bria ve Elowen'ın konuşmalarını duydum ama yalnız kaldığımda düşüncelerim tekrar Cavanaugh'a kaydı. Sanki aklımı tekrar toparlamam için bana biraz zaman ayırmamı bekliyordu.

Onu özledim. Dokunuşunu, ellerini, dudaklarını özledim. Ve o yanımdayken hissettiğim sıcaklığı özledim.

Tanrım, Sailor, kendine gel!

Aynada kendime baktım, başımı yana eğdim çünkü denediğim kot pantolondan pek emin değildim.

"Denizci mi?"

"Buraya!" Dönüp perdeyi kenara çektiğimde El'in karşımda durduğunu gördüm.

"Bu hatun deli!" diye mırıldandı, başparmağıyla gizlice Bria'yı işaret etti. Hafifçe güldüm, sonra yeni kıyafetimi ona sundum. "Sen ne düşünüyorsun?"

Kot pantolonuma baktı, benim birkaç saniye önce yaptığım gibi yoğun bir şekilde inceledi, sonra gözleri giydiğim gömleğe gitti. Sonunda omuz silkti. "Gömleği sevdim, kottan nefret ettim."

Yeterince adil.

Her birimiz sırayla birbirimize seçtiklerimizi gösterdik ve kararımızı verdikten sonra ödeme yapmak için dükkanın önüne gittik.

"Her şeyi buldun mu? Bu *çok* güzel! Oh, ve bu da!" Bria her bir ürünün üzerindeki etiketleri tararken şöyle dedi.

Sırıtmamak için dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım. Bria, El'in sinirlerini bozuyordu ama sadece nazik davranıyordu.

"Gerçekten çok güzeller," dedim ve ödeme yapmak için kartımı çıkardım.

Dükkânda kaldığımız süre boyunca Bria'nın konuşmalarını dinledik ve dışarı çıktığımızda Elowen inledi. "Regl dönemindeyken ihtiyacım olan son şey kulağımın dibinde konuşan biri."

"Sonraki dükkanlarda daha şanslı olacağız. H a d i gel." Kolumu onun koluna doladım ve alışveriş çılgınlığıımıza devam ettik.

"Avokado tostun nasıl?"

Tabağımdan başımı kaldırdım ve omuz silktim. "Bu... avokado tost. Tadı biraz sıkıcı."

Kıkırdadım. "Zaten sipariş verirken fazla bir şey beklemiyordum. Makarnan nasıl?"

"Oldukça iyi. Denemek ister misin?"

Başımı salladım, sonra ona nazikçe gülümsedim. "Sana bir şey sorabilir miyim?" "Oh, hayır... Yine Tinder'da mısın?"

Bu beni güldürdü. "Hayır. Sanırım ikimiz de son seferin nasıl bittiğini biliyoruz." "Biliyoruz ve bunu bir daha asla tekrarlamak istemiyoruz."

Kabul ettim ve böylece bir süredir kalbimde olan şeyi ona sormaya başladım. "Kötü bir arkadaş mı oluyorum?"

Kaşlarını çattı. "Ne? Neden?"

"Bilmiyorum. Son zamanlarda pek konuşmuyormuşuz gibi hissediyorum. Yani buraya geldiğimizden beri." "Eğer sen kötü bir arkadaş oluyorsan, ben de öyleyim. İkimizin de üniversiteden biraz uzaklaşmaya ihtiyacı vardı ve ben

Sanırım tüm sorumluluklarımızdan uzakta geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarıyoruz."

Tekrar gülümsedim ve başımı salladım. "Üniversite yaz tatilinden önce gerçekten çok yoğundu."

"İyi ki burada sıkıcı avokado tostı ve iyi makarna yiyoruz." Sırıttı, sonra yüzü yumuşadı. "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacın olduğu için kötü bir arkadaş değilsin. Benim de ihtiyacım var. Dairemize döndüğümüzde her zamanki saçmalıklarımıza geri döneceğiz."

Bu şekilde olmasını umuyordum. Ama içimden bir ses bana işlerin kötüye gideceğini söylüyordu, hem de çok geç olmadan.

CHARIEA 17

CAVANAUGH

BUGÜN KENDİMİ İYİ HİSSETMEDİM.

Elowen'a yalan söylemekten nefret ederdim ve onu asla bu şekilde incitmeyeceğime yemin etmiştim ama bu yaz verdiğim pek çok sözü tutmuyor gibiydim.

O benim kızım ve ona birine aşık olduğumu söylemek istedim, çünkü başka koşullar altında benim için mutlu olurdu.

Ama bu farklı hissettirdi.

Her şeyden çok sevdiğim tek insana sadece ilgi duymakla kalmayıp en yakın arkadaşına aşık olduğumu nasıl söyleyecektim? Onunla aynı yaşta bir kadına.

"Baba, sorun ne?" diye sordu bana oturduğu kayanın üzerinden.

Yıllık baba kız günümüzü geçirmek için dağa tırmanmıştık. Tae ve ben her yıl birlikte çıktığımız kamp gezileri sırasında kızlarımızla baş başa bir tam gün geçirmeye özen gösterirdik.

"Ne demek istiyorsun?" Bir an için El'in ruh halime ne kadar duyarlı olduğunu unutmuştum. Ona Sailor ve benden bahsedinceye kadar bu konuda daha iyi olmalıydım.

İçini çekti, sandviçini bıraktıktan sonra bana uzun uzun baktı. "Aklında bir şey varmış gibi görünüyorsun," dedi, kaşları endişeyle çatılmıştı.

Lanet olsun. Çok anlayışlısın.

"Sadece kafamda kaybolmuş durumdayım, tatlım. Benim için endişelenme. Bugün bizimle ilgili," dedim ve Sailor'la ilgili tüm düşünceleri zihnimden silip attım. Bugün tüm odağımın El'de olmaması hiç adil değildi.

"Bana her şeyi anlatabileceğini biliyorsun, değil mi?" diye sordu, hâlâ beni dikkatle izliyordu.

Söyleyebileceğimi biliyordum. Sadece henüz bir şey söylemeye hazır olduğumu düşünmüyordum ve Sailor'ın da hazır olmadığını biliyordum çünkü Elowen'e söylersek Tae'ye de söylemek zorunda kalacaktık.

"Biliyorum ve hazır olduğumda yapacağım." Uçurumun üzerinden güzel manzaraya bakarak ona gülümsedim. "Tamam," diye fısıldadı, sesi biraz üzgün geliyordu ve bu beni biraz kırdı.

"Ben iyiyim." Onu rahatlatmak istedim. "Bunun mezun olmadan önceki son üniversite yılının olması konusunda ne hissediyorsun?" Gelecek için heyecanlı olduğunu bildiğimden sordum.

"Dürüstçe mi?" diye sordu, ben de başımı salladım. "Stresli ve

korkmuş." "Ne? Neden?" Endişeyle sordum.

"Değişikliği sevmiyorum. Hayatım boyunca bildiğim tek şey okuldu. Bir yıldan kısa bir süre içinde her şey değişmek üzere ve bunu nasıl karşılayacağımı bilmiyorum," dedi omuz silkerek.

Ne demek istediğini biliyordum. Değişimden neredeyse her şeyden daha çok nefret ederdi ama bununla tanıdığım herkesten çok daha iyi başa çıkardı. Hayatında inanılmaz şeyler yapacaktı.

"İş hayatına girdiğinde ne kadar inanılmaz biri olacağını sana milyonlarca farklı şekilde anlatabilirim ama şu anda bunu özümsemeyeceğini biliyorum, o yüzden bunun yerine şunu söyleyeceğim." O söyleyene kadar bekledim.

ben devam etmeden önce gözlerimin içine bakıyordu. "Sen tanıdığım en cesur, en güçlü ve en pratik insansın El. Neyle karşılaşırısan karşılaş, her zaman diğer taraftan çıkıyorsun çünkü sen bir dâhisin. Sadece kendine inanmayı unutma."

"Baba," diye mırıldandı ve ben gülümsedim.

"Ve eğer bunu unuttuğun bir noktaya gelersen, beni ara. Sana ne kadar inanılmaz olduğunu hatırlatmakla ilgili hiçbir sorunum yok," dedim yanına giderek.

Onu kucaklamak için kollarıma çektim ve bunun onu ne kadar rahatlattığına bayıldım. O benim küçük kızımdı ve kaç yaşına gelirse gelsin, ona ne kadar harika olduğunu hatırlatmak her zaman bir numaralı önceliğim olacaktı.

"Sen dünyadaki en iyi babasın, bunu biliyor musun?" dedi gülümseyerek uzaklaşırken.

Bir kahkaha attım. "Senin fikrin önyargılı bebeğim," diye şaka yaptım ve o da benimle birlikte güldü.

"Belki, ama söylediklerimin arkasıdayım. Beni tek başına yetiştirirken senin yaptığını herkes yapamazdı," dedi yumuşak bir sesle.

"Böyle güçlü fikirli, inatçı bir çocuk yetiştirmek benim için bir zevkti," dedim gülerek. Bana gözlerini devirdi ve ben de aynısını yaptıktan sonra yemeğinin kalanını bitirdi.

Patikadan aşağı inerken kolumdan tutup beni bir yan patikaya sürükledi ve nereye gittiğimizi tam olarak biliyordum.

"Şelale mi?" Heyecanını düşünerek sordum.

"Orayı sevdiğimi biliyorsun," dedi, sesi mutlulukla köpürüyordu, önceki endişeleri artık kaybolmuştu.

"Sence bu sefer daha fazla geyik göreceğ miyiz?" Ona bir keresinde orada o kadar uzun süre oturduğumuzu ve birkaç geyiğin bir şeyler içmek için havuza geldiğini hatırlatarak sordum.

Bazı ağaçların gölgesinde saklanmıştık ama yine de görülmeye değer bir manzaraydı.

"Muhtemelen kalamayız. Geç oluyor, o yüzden uzun süre kalamayız," dedi ve ben de başımı salladım. "Bu doğru."

Yaklaştığımızda, suyun düşüşünü duyduk ve onun mutluluğuna kıkırdamama neden olan bir koşuya başladı.

Onu böyle görmeyi tercih ederdim. Mutlu ve stressiz, dünyanın boktan şeylerinin onu alaşağı etmesine izin vermeyen.

"Ne yapıyorsun?" Ona yetiştiğimde sordum. "Bu soğuk olacak," diye uyardım ve o da güldü.

"Umurumda bile değil," dedi ve bir gülle gibi suya atladı.

Başımı salladım ve havuzda yüzmesini izledim ama şelaleye fazla yaklaşmadı. Yüzmeyi biliyor olabilirdi ama yedi yaşındayken az kalsın boğuluyordu çünkü şelaleye çok yaklaştıktan sonra suyun altına sürüklenmişti.

Artık büyüdüğü için, arkalarından gitmek isterse bunun aynı olmayacağını söyledim ama o kendi deyimiyle 'kaderi kışkırtmamayı' tercih etti.

"İçeri geliyor musun?" diye sordu ve ben de etrafımıza bakındım.

"Elbette. Neden olmasın?" Güldüm ve mayoma kadar soyundum. Yanına atladığımda, su onu sıçratırken güldü.

"Burayı seviyorum," diye içini çekti memnuniyetle. "Ben de," dedim, onun rahatlamasını izlerken.

Etrafta süzülüşünü izlerken, onu her zaman bu kadar mutlu ve rahat görebilmeyi ve şu anda

sakladığım sır için beni affetmesini umuyordum.

CHARIEA 18

SAILOA

"HER YIL DAHA İYİ OLUYOR, DEĞİL Mİ?"

Babama gülümsedim ve başımı salladım. "Öyle! Keşke bunu daha sık yapabilsek."

El ve Cav yıllık baba-kız günü için doğa yürüyüşüne çıkmayı tercih ederken, babam ve ben kanoya bindik.

Harekete ihtiyacımız vardı ve sonrasında kampa dönerken geçtiğimiz lokanta ya da restoranda erken bir akşam yemeği yemeye gittik.

Bu kez, yerel yemekler sunan küçük bir restorandı.

Ceketimi çıkarıp sandalyemin arkasına astım ve babam da karşıma oturmadan önce aynısını yaptı.

Menüyü aldık ve ikimiz de incelerken aklım Cavanaugh'a gitti.

Onu bu kadar çok düşünmenin doğru olmadığını biliyordum -özellikle de babam yanımdayken- ama ne yaparsam yapayım, hiçbir şey Cav'i aklımdan çıkarmama yardımcı olmuyor gibiydi.

Tüm o küçük jestler, bana verdiği tüm öpücükler ve sarılmalar beynime süper yapıştırıcı ile yapışmıştı.

Yine de birbirimizden biraz uzak kaldığımız için mutluydum. Aksi takdirde çok sık ortadan kaybolup odun aramaya başlardık ve bu da El ile babamı kesinlikle şüphelendirirdi.

Henüz bir şey fark etmemiş olmalarına şaşırdım. "Ne alıyorsun?"

Menümden başımı kaldırdım ve omuz silkerek babama baktım. "Henüz emin değilim ama patates ve fasulyeli biftek kulağa hoş geliyor. Proteine ihtiyacım var."

"Evet, ben de. Onu da alabilirim."

İkimiz de buna karar verdik ve garson masamıza geri döndüğünde sipariş verdik ve o gittikten sonra babama gülümsedim. "Bu yılki kamp gezimizden memnun musun?"

"Öyleyim, evet. Yaşlandıkça daha da kötüleşeceğini düşünmüştüm ama aslında güzel bir değişiklik oldu." "Yani sırtın ağrımıyor mu?"

"Hayır, hiç de değil. İlk birkaç gece alışmak zorunda kaldım ama şimdi her şey daha iyi."

"Bunu duyduğuma sevindim."

"Peki ya sen? Son zamanlarda farklı davranıyorsun." Oh.

Yani bir şeyler olduğunu fark etti mi?

Kahretsin.

Ona Cavanaugh ve benim hakkımdaki her şeyi anlatmak istiyordum ama korkuyordum. Onu ve Elowen'ı incitmek istemiyordum. Ama Cav ile gitmeme izin vererek, bizi onları kesinlikle üzeceğimiz bir pozisyona sokmuştum bile.

"Farklı hissetmiyorum," diye yalan söyledim ve yanıttımdan hemen pişman oldum. "Yani burada olmak farklı hissettiriyor çünkü bir yaz geri gelmeyeceğimizi biliyorum."

"Nasıl yani?" Babam sordu.

"Bilmiyorum. Sen ve Cavanaugh yaşlanıp kırışana kadar buraya mı geleceğiz?"

Babam yüksek sesle güldü, sonra da bana eğlenen bir kaş kaldırdı. "Yaşlı ve buruşuk mu? Lanet olsun, Denizci, ne zaman bu kadar..."

"O kadar gerçek mi? Baba, ikimiz de bu yolculukların bir gün biteceğini biliyoruz. Belki senin yaşlanman yüzünden değil ama El ve benim yüzümden."

Babam iç geçirdi ve masanın üzerinden uzanıp ellerimi tuttu. "Bunu düşünmeyelim. O zaman geldiğinde, sanırım hepimiz bunu kabul etmeye hazır olacağız. Henüz hazır değiliz."

Ona gülümsedim ve başımı salladım. "Haklısın. Bu konuyu açtığım için özür dilerim. Ben de bir gün yaşlanıp buruşacağını söylediğim için özür dilerim."

Babam kıkırdadı ve sandalyesinde arkasına yaslanmadan önce ellerimi okşadı. "Merak etme. Kişisel olarak algılamadım."

Neyse ki.

"Tamam, konuyu değiştirelim."

Kamp gezimizin geri kalanı için yaptığımız tüm planlardan bahsetmeye başladık ve yemeğimizi aldıktan sonra, bu yıl Noel için ne almayı umduğumuza geçtik.

Noel de birlikte geçirilir, Elowen ve Cavanaugh Noel yemeğini birlikte yemek için babamın evine gelirlerdi.

Her tatil özeldi ama içten içe biliyordum ki bu yıl ve sonraki yıllarda birlikte geçirdiğimiz tüm o tatiller eskisi gibi olmayacaktı.

Değişim yoldaydı ve bunu görmezden gelmek mümkün değildi.

CHARIEA 1ç

CAVANAUGH

ETRAFTA GIZLICE DOLAŞMAYA DEVAM ETTİKÇE, ELLERİMİ ONDAN UZAK TUTMAK BENİM İÇİN DAHA DA ZORLAŞTI.

Onu.

Çok günahkârdı ve vücudum oksijene ne kadar ihtiyaç duyuyorsa ben de ona o kadar ihtiyaç duymaya ve arzulamaya başlamıştım. Bu sarhoş ediciydi ve başımızı belaya sokacaktı. Özellikle de son bir saattir yaptığı gibi kışını içime sokmaya devam ederse.

Uyuyordu. Onun da benim dokunuşumu en az benim kadar istediğini ve arzuladığını biliyordum ama uyuduğunda duvarları yıkılıyordu. Her gece bedenimden teselli arıyordu ve ben bunu seviyordum. İrademi mahvetse bile.

"Bebeğim, Tanrım," diye inledim, ellerim hareketlerini durdurmak için kalçasına indi. "Ne?" diye sordu uykulu bir şekilde ve ben sessizce kıkırdadım.

Ağzım kulağına gelene kadar eğildim ve vücudunun arzuyla titremesini sevdim.

"Kışın saatlerdir sikime baskı yapıyor bebeğim." Kulak memesini ısırdım ve o da inledi. "Sana bakmamı ister misin?" diye sordum, o da başını salladı.

Neredeyse altımda olacak şekilde yuvarlandı, gözleri bana duyduğu ihtiyaçla kararmıştı ve ben sikilmiştim.

"Lütfen," diye nefes verdi ve şu anda ona neden dokunmamam gerektiğini unuttum. "Siktir!" Küfrettim ve cezalandırıcı bir öpücükle ağzını ağzıma aldım.

Elleri saçlarımın arasına girip çektiği anda, onun için taş gibi sertleşmişim.

Vücudumun onun her dokunuşuna bu kadar çabuk tepki vermesi delilikti. Tanrı aşkına, elli dört yaşındaydım. Lanet olası günün her dakikasında kadınıma becermeye hazır olmamam gerekiyordu.

"Denizci," diye mırıldandım ağzına karşı.

"Dokun bana Cavanaugh. Oynamak için seninim," diye fısıldadı ve ben inleyerek elimi kalçasına götürdüm. Titriyordu, şu anda aklımı başımda tutmak o kadar zordu ki.

Burada pamuk ipliğine bağlıydım.

"Oynamak için benimsin, sahip olmak için benimsin ve sevmek için benimsin bebeğim," diye söz verdim dudaklarına karşı, hızlı nefes alışının tadını çıkararak. "Eğer bunu yaparsak, sessiz olman gerekecek," diye hatırlattım ve başını salladı.

"İyi olacağım. Sadece benimle dalga geçmeyi bırak," diye inledi ve ben de alay ettim. "Dalga geçmek mi?"

Gözlerini bana dikti ve sonra başını salladı. "Ne demek istediğimi biliyorsun." İç çekti. "Her dokunuş beni acıtıyor Cav. Lütfen bunu düzelt."

İsa.

Eğildim ve onu sertçe öptüm, dillerimiz uyum içinde birbirine kayarken elimi aramızda gezdirdim.

Tae ve Elowen sadece birkaç adım ötemdeyken bunu yapmak aklımı kaçırmama neden olmuştu ama durabilseydim boku yerdim.

"Herhangi bir şey."

Elimi külotunun içine soktum ve parmaklarım ıslaklığıyla temas ettiği anda inledim. Sırılsıklamdı ve onun kollarımda boşalmasını hissetmeye ihtiyacım vardı.

"Artık ses yok," dedim kendime olduğu kadar ona da bir hatırlatma olarak.

İçimdeki hayvan kükreyip göğsümü döverek onun benim olduğunu herkese duyurmak istiyordu. Ama bu olmayacaktı.

Sessizce başını salladı ve parmağım klitorisinin üzerinde kayarken onu bir kez daha övmekten kendimi alamadım. Tırnaklarını başıma geçirirken gözleri büyüdü. Kahretsin, sanki bu dokunduğum ilk ammış gibi boxer külotumun içine boşalmak istiyordum.

"İyi kız," diye övdüm, parmağımı tekrar klitorisinin üzerinde kaydırırken sesim sertti.

Klitorisini okşarken göz bebekleri büyüdü, sonra ikimiz de nefes nefese kalana kadar tek parmağım ile etrafında daireler çizdim.

Tek yapmak istediğim inlemek ve ona ne kadar seksi ve mükemmel olduğunu söylemekten sessiz kalmak çok zordu.

Parmaklarımı girişine doğru kaydardım ve birini içeri ittim. Amcığı parmağımı sıkarken nefesi kesildi ve yakın olduğunu biliyordum. Duvarları titreşirken sertçe kenetlendiğini hissedebiliyordum.

Parmağımı onun darlığına sokup çıkarmaya başladığımda ikimizi de sessiz tutmak için onu tekrar öptüm. Sikimin prekum ile sızdığını hissedebiliyordum ama piç kurusunu görmezden geldim. Bu tamamen benim

Kadın kapalı.

İkinci bir parmak daha ekledim, hayatım buna bağılıymış gibi onu onlarla becerdim. O anda öyle hissediyordum. Eğer Sailor boşalmazsa, nefesim kesilecekmiş gibi hissediyordum.

Uzaklaştığımda boğazının altından inledi ve sızlandı ve ben bu sesleri daha fazla duymak istedim.

Tanrım, onun parçalanışını izlemem gerekiyordu.

"İyi bir kız gibi benim için geleceksin, değil mi Denizci?" Neredeyse kontrolümü kaybederek kulağına bir şeyler fısıldadım.

Tekrar başını salladı ve ben de sııttım. Eğer nefesinin kesilmesi bir gösterge ise, *iyi kız* açıktı.

Parmaklarımı içinde kıvırdım, avucumu klitorisine bastırdım ve beyninin tam anlamıyla kırılmasını izledim.

Başını geriye attı ve onu daha derine götürmek için kalçalarını sertçe elime doğru itti, ulaşamayacağı orgazmı arıyordu.

Sessiz kalma yeteneğini kaybetmesini izledim ve diğer elimi ağzını kapatmak için hareket ettirdim. Bana bakarken gözleri fal taşı gibi açıldı.

Bebeğim bunu sevdi, değil mi?

Parmaklarımı daha hızlı pompaladım, her ileri itişte onları kıvırdım, gözlerimin önünde parçalanana kadar avucumu klitorisine sürttüm.

Amcığı parmaklarımı öyle sıkıca kavırıyordu ki, onları hareket ettiremiyordum bile... Elime karşı boğuk çığlıkları duyduğum en seksi şeydi.

Anne, Meryem ve lanet olası Joeseeph... Gördüğüm manzara yüzünden sikim çok ağrıyordu. Kalçalarımı çadırın zeminine doğru ittim, onun aşağı inişini izlerken baskının bir kısmını

hafifletmeye çalıştım.

serbest bırak.

Tepkilerini tekrar kontrol altına aldığını anladığımda, elimi ağzından çektim ve onu nazikçe öptüm.

"Bu hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi, Denizci," diye dudaklarına karşı inledim ve o da mutlu bir şekilde iç geçirdi.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu, ben de başımı salladım.

"Bu gece değil. Bu tamamen seninle ilgiliydi. Sanırım bir gece için şansımızı yeterince zorladık," dedim, kendimi bir pislik gibi hissederek.

Sailor'a değil, kızıma ve en iyi arkadaşıma. Bu konuda daha akıllıca davranmazsak yakalanacaktık ve ikisinden birinin bizi uzlaşmacı bir pozisyonda bulması, ilişkimizi keşfetmeleri için kesinlikle en kötü yoldu.

Kaşlarını hafifçe çattı ve ben de düşüncelerimden sıyrıldım. Aramızdaki bu anı mahvetmek istemiyordum.

Aramızdaki çılgın çekimin yanı sıra hissettiğimiz büyüyen aşkı da hatırlamamızı istedim.

Beynini biraz daha eriteceğini bildiğim tek şeyi yaptım, böylece sadece bizi düşünerek uykuya dalacaktı. Parmaklarımı yavaşça göbeğinden çektim.

Gözlerimi onunkilerden ayırmadan elimi dudaklarıma götürdüm ve az önce onu doruğa ulaştıran parmaklarımı ağzıma soktum.

Parmaklarımla tatlı sularını emerken gözleri büyüdü, kokusundan ve meleksi tadından neredeyse bayılacaktı. Kahretsin, tadı inanılmazdı.

Beni izlerken kalçalarını birbirine sürttü ve onları ağzımdan çıkardığımda elimle yanağını kavradım. Onu öpmek için eğildim, geri çekilmeden ve ona gülümsemeden önce dilimde kendini tatmasına izin verdim.

"Biraz uyu bebeğim," diye fısıldadım.

Birbirimize bakacak şekilde uzlaşmaz pozisyonlarımıza geri dönene kadar hareket ettikten sonra, elini benimkini tutmak için uzattı ve uykuya dalarken ona izin verdim.

CHARIEA z0

SAILOA

"SADECE BİR YIL SONRA 50 YAŞINDA OLACAKSIN!"

Babam kaşlarını çattı. "Hatırlatma bana, ufaklık."

Ellerimi üst koluna doladım ve o menüye uzanırken ona yaslandım.

Doğum gününü kutlamak için bir İtalyan restoranında akşam yemeği yemeye karar verdik. Kamptan yaklaşık bir saat uzaklıkta ama babam için gitmeye değer.

Cavanaugh en iyi arkadaşına sırtarak, "Elli yaş ve üstü olmak o kadar da kötü değil," dedi.

"Saçmalık. Şu kır saçlara ve kırışıklıklara bak," dedi babam ama şaka yaptığını biliyorduk.

Cav güldü. "Hey, bekle ve gör. Kadınlar ellili yaşlardaki erkekler için deli oluyorlar." Bu sözleri söyledikten sonra bana baktı ve son birkaç yıldır kız arkadaşı ya da sevgilisi olmadığından emin olmama rağmen yine de kıskançlık hissettim.

Tanrım, duygularımı kontrol altına almam gerekiyordu.

Yanağımın içini ısırdım ve dikkatimi tekrar babama çevirdim. "Bu akşam ne yiyeceksin? Makarna mı? Pizza mı? İkisini de mi?"

Bir elini karnına koyarak yüksek sesle güldü. "Sanırım bunlardan biri yeterli olacaktır. Ben pizza düşünüyorum. Peki ya sen?"

Dudaklarımı büzdüm ve önündeki menüye baktım, sonra başımı salladım. "Pizza kulağa harika geliyor."

Babama yakın durdum -doğum gününde ona daha fazla sevgi vermek istedim- ve Cavanaugh'un gözlerinin tenimi yaktığını hissettim. Yine bir yalvarış. Ona da aynı ilgiyi göstermem için bir yalvarış ama yapamadım.

Ona gülümsedim, sonra da gece boyunca babama odaklanmak için elimden geleni yaptım. Onun en iyi şekilde vakit geçirmesini istiyordum ve aklım Cav'de takılı kalırsa tüm dikkatimi ona veremezdim.

"Yeni ayakkabılarını nasıl buldun, Tae?" Elowen sordu.

Bugün erken saatlerde kasabaya gittik çünkü babam doğum günü için kendisine yeni spor ayakkabılar almak istiyordu.

Ayakkabılar bu yıl hepimizin gizlice anlaştığı bir hediye gibi görünüyordu.

Babam kendine spor ayakkabı alırken, ben de ona yeni bir çift yürüyüş botu hediye ettim. Cavanaugh ve El ise büyük olasılıkla çok fazla kullanılmayacak olan koşu ayakkabılarında karar kıldılar.

"Harikalar. Çok rahatlar," diye yanıtladı ona gülümseyerek. "Yine de bu yaz onları çok fazla giymeyeceğim. Şimdiden kirlletmek istemem."

Garson gelip içkilerimizi ve yiyeceklerimizi sipariş ettiğimizde, masanın altında birinin ayağının

benimkine bastığını hissettim.

Başımı kaldırdığımda Cav'ın gözleri benimkilerin üzerindeydi ve bakışlarını babamınkilere çevirdiğinde ayağının benimkinin etrafında dolaştığını, bileğime dolandığını ve son zamanlarda geceleri elimi tuttuğu gibi beni sıkıca tuttuğunu hissettim.

İkimiz de hiçbir şeyi riske atmamaya karar vermiştik, ama birkaç gece önce babam ve El beni parmakladıktan sonra

 adırd a bizimle birlikteyken, masanın altındaki bu hareket neredeyse masum gibi görünüyordu.

Koltuğuma yaslandım, kolama uzandım ve bir yudum aldım.

Tanrım, odaklanmamı çok zorlaştırıyor.

"Denizci."

D ş ncelerimden sıyrıldım ve dönüp babama baktım. "Hm?"

"İyi misin diye sordum. Solgunsun. Kendini iyi hissetmiyor musun?"

Solgun mu? Harika. Cav beni o kadar etkiledi ki babam bile bir şeylerin ters gittiğini fark etmeye başladı. "Ben iyiyim," dedim gülümseyerek. "Sadece a ım. En son bir şeyler yemeyeli saatler oldu." "Biraz galeta ye," diye önerdi, onları bana yaklaştırarak.

"Teşekkür ederim, baba."

Cav'a ters bir bakış attım ama umduğum gibi olmadı. EĞlenmiş görünüyordu, bu da kalbimin az önce uyulşturucu almışım gibi çarpmasına neden oldu.

Benimle alay ediyordu. Burada, herkesin önünde. Yine de umursuyor gibi görünmüyordu. Oynadığı bu küçük oyundan zevk alıyordu ve benim tek yapabildiğim de ona eşlik etmektir.

Yine de normal davranmak zorundaydım.

"Elbiseni beğendim," dedi babam, sanki iyi olduğuma dair söylediğim tek kelimeye bile inanmamış gibi bana bakarak.

Elbiseme baktım, parmaklarımla çimdikledim ve sonra ona gülümsedim. "Teşekk rl r! El'le alışverişe gittiğimizde almıştım. Bu senin en sevdiğin renk, değil mi?"

Başını salladı, nazikçe gülümsedi. "Evet,  yle. Lacivert sana çok yakışıyor."

Tekrar ona doğru eğildim, yandan sarıldım ve babamla yaşadığım bu tatlı anın tadını çıkarırken Cavanaugh da benim sevgimi istediğine karar verdi.

Ayağı benimkini çekti ve ben ona tekrar baktım, sessizce durması için yalvardım. Onun önünde oturmak, ona dokunamamak benim için yeterince zordu.

Klitorisim zonklarken kal alarımlı sıktım ve tam o anda ikimizin de banyolardan birine saklanıp iki çılgın aşık gibi  p şmemizi diledim.

Bu gece geç saatlerde kampa dönecektik ve bütün gün ayakta olduğum için zaten yorgundum ama  adırd a Cavanaugh ile geçireceğim yoğun bir geceyi daha kaçırmak istemiyordum.

Babam ve El ile paylaştığımız  adır. Ve ona olan aşkımın her gece daha da güçlendiği  adır.

CHARIEA z1

CAVANAUGH

BÜTÜN GECE ONUNLA ALAY ETTİĞİM İÇİN KENDİMİ KÖTÜ HİSSETMELİYDİM AMA BUNU YAPAMADIM.

Onunla bu kadar açık flört etmek ve yakalanma riskini almak aptalca mıydı? Evet, aptalcaydı. Tekrar yapmak istememe engel oldu mu? Kesinlikle durdurmadı.

Ateşle oynuyorduk ve yanmamamız için dua ettim. Sailor ve ben, birlikte o kadar sıcak yanıyorduk ki, sönmemize imkan yoktu.

Hayatım boyunca aşkı ve şehveti tatmıştım ve başka kadınlara ilgi duymuştum ama hiçbiri beni onun kadar etkilememişti. O benim hem çöküşüm hem de kurtarıcımdı ve onu yanımda tutmak için savaşırdım. Bu her şeyimi kaybetmek anlamına gelse bile, çünkü artık onsuz yaşayamazdım.

Bu yaz her şey değişmişti ve onun da benim gibi hissettiğini biliyordum.

Arabadan indiğimizde El yanımda, "Çok yorgunum," diye mızızızlanınca kıkırdadım.

"Tatlım, akşam dokuzda hep yorgun oluyorsun." Gülümseyerek başımı salladım.

Her zaman tuhaf bir çocuk olmuştu. Umutsuzca yapmak istediği bir şey olmadığı sürece geç saatlere kadar kalmak için asla pazarlık yapmazdı, bu da her zaman evet dememi sağlardı. Ergenlik çağında bile, büyük bir sınav ya da test için çalışmadığı sürece gece yarısından çok önce yatarı.

O sadece bir gece kuşu olmak için yaratılmamıştı.

İsterse olabileceğinden hiç şüphem yoktu, ama istediği ya da ihtiyaç duyduğu bir şey olmadığı sürece, bunun için uykusuz kalmaya gerek duymuyordu.

Onun bu yönünü kıskanırdım.

Geçmişte stres ve endişe yüzünden uykusuz kaldığım çok fazla gece olmuştu ama bunlar henüz kızımın başına bela olmuş gibi görünmüyordu. Hiçbir zaman böyle hissetmek zorunda kalmamasını umuyordum ama hayatın kolay olmadığını biliyordum. Yetişkin olmak bazen zordu.

Sailor benimle alay etti ve gözleri parıldayan El'e baktı.

"Sandığın kadar iyi bir kız değil," diye dalga geçti kadınıma gözlerini kısan Elowen.

Benim kadını. Tanrım, kulağa hoş geliyordu.

"Çenenı kapatsan iyi edersin, Denizci," diye tehdit etti El, ama içinde biraz alay da vardı. "Ben de sırları bilirim."

Gerçekten mi?

"Bunları duymayı çok isterim," dedi Tae, benden önce davranarak. Ama tam da benim düşündüğüm şeyi söylemişti.

El'in benim çocuğum olması dışındaki davranışlarını duymak istemeyebilirim -çünkü hiçbir baba bunu duymak istemez- ama Sailor? Oh, onun yaramazlıklarını duymak isterim.

Yapabileceği yaramazlıkları düşününce sikim kalktı. "Söyleyecek bir şey yok," diye ciyakladı Sailor, Tae ve beni güldürerek.

Elowen'in yüzünde kendini beğenmiş bir ifade görmek için tam zamanında baktım ve biraz ikiye bölünmüş hissettim. Sırlarının saklandığından emin olmak için takas yaptığı için kızımın gurur duymalı mıydım? Denizci'nin geçmişini başına kaktığı için üzölmeli miydım?

Kabullenmesi zor bir şeydi ama aptal değildim. Kızların bu şekilde çalıştığını biliyordum. Birbirleriyle dalga geçerlerdi ama sonuçta asla birbirlerini ispiyonlamazlardı. Bu sadece Tae ve beni biz yokken neler yaptıklarını merak ederek çıldırtmanın başka bir yoluıdu.

Ebeveyn olmak hiç bitmeyen bir endişeydi ve onların kadın olması, kulağa ne kadar şovenist gelse de, bunu daha da kötüleştiriyordu. Onlar bizim küçük kızlarımızdı ve hep öyle kalacaklardı. Onları başka bir şey olarak görmek zordu.

Şimdi bile, Sailor'ın benim kadınıın olduğunu ve dar amının parmaklarıımın arasında nasıl hissettirdiğini bildiğim halde, Elowen'i hala küçük kızım olarak görüyordum. Geçmişte ne olduğuna ya da gelecekte ne olacağına bakmaksızın hep öyle göreceğim. Beynim bu şekilde çalışıyordu.

"Bu hiç adil değil," diye homurdandı Tae ve Elowen'in kıkırdamasına neden oldu.

Ona doğru yürüdü ve kollarını onunkilere dolayarak sarıldı. Onunla birlikte büyüdüğü için bu garip bir hareket değildi ve adam ona sevgiyle ama kaşlarını kaldırarak gülümsedi.

Onu, birazdan şımarıklık yapacağını bilecek kadar iyi tanıyordu ve ben de bunu dört gözle bekliyordum. Kızların bizi diken üstünde tutmasına bayılıyordum.

"Şimdi, Tae, dondurmanı çalmışım gibi etrafta dolaşamazsın. Bu sana yakışmıyor," dedi arsızca. "Yine de yetişkin bir adamın somurttuğunu görmek çok güzel."

Bir kahkaha atmadan önce bir an için ona göz kırptı. Sailor ve ben yüzlerimizde gülümsemelerle Tae'nin kolunu kızın elinden çekip nazikçe boynuna dolamasını ve parmak eklemlerini kızın nefret ettiğini bildiği şekilde başının üzerinde gezdirmesini izledik.

"Dur, dur!" diye bağırdı, onlar şakacı bir şekilde dövüşürken histerik bir şekilde gülüyordu.

Onlar birbirleriyle dalga geçerken Sailor yavaşça bana yaklaştı. Sırıtarak ona bakmak için döndüm ve o da bana şüpheyile baktı.

"Aklından her ne geçiyorsa, yapma," dedi hiç öfkelenmeden ve ben de sessizce gülerek ona yaklaştım.

"Nedenmiş o, bebeğim?" Diğerlerinin kendi kahkahaları ve alayları arasında bizi duymamaları için yeterince sessiz söyledim.

"Çünkü neredeyse bizi yemekte yakalatıyordun!" diye tısladı, hızla ailemizin izlemediğinden emin olmak için baktı.

"Kadınıma bağımlı olmaktan kendimi alamıyorum," dedim ve bir adım geri çekilirken gözlerinde tutku parladı.

"Hayır. Bunu burada yapmayacağım çünkü şu anda bana dokunursan geri dönüşü olmayan bir şey yaparım," dedi ve ben bunu bir söz olarak aldım.

"Birazdan benimle gölde buluş bebeğim. Sana ihtiyacım var," dedim ona, sikim ona tekrar dokunma fikriyle zonkluyordu.

Tanrım, o mükemmeldi ve sözlerime verdiği tepki beni bir kral gibi hissettirdi. "Tamam." Gergin bir şekilde yutkundu ama gözlerindeki ifadeden buna ihtiyacı olduğunu anlayabiliyordum.

en az benim kadar.

Güzel. Onun da benim kadar bana ihtiyacı olmasına ve beni arzulamasına sevindim. Bu

ilişkimizi çok daha inanılmaz kılacak.

CHARIEA zz

SAILOA

"ŞİMDİ YÜZMEYE GITMİYORSUN," DEDI BABAM, SÖZLERİ DAHA ÇOK BİR SORU GIBIYDI bir talepten çok. "Hava buz gibi, Denizci. Geç kalmaktan bahsetmiyorum bile."

"Ama daha önce bu saatte yüzmeye gitmiştim. Ve buz gibi suya dalmak gerçekten harika bir his" dedim ona tüm dürüstlüğümlle.

"Sen delisin," dedi bana başını sallayarak, sonra gömleğini çıkarmakta olan Cav'a baktı. "Eğer hastalanırsa, eczaneye koşacak ve ona ihtiyacı olan her şeyi alacaksın."

Cav kıkırdadı ve en iyi arkadaşına döndü. "Merak etme, hastalanmayacak." Babam hala yüzmeye gitme kararımızdan memnun değildi ama ikimizi de durduramazdı.

Başını tekrar salladı, sonra eğilip alnımdan öpmeden önce ensemini avuçladı. "Ben uyuyacağım. Sudan çıktığınızda üzerinize kalın giysiler giyin. İkiniz de" diye sert bir sesle emretti.

Cav ve ben hep bir ağızdan "Yapacağız," dedik ve bana ciddi bir bakış daha attıktan sonra çadırın içinde kayboldu.

Arkamı döndüm, gözlerim Cavanaugh'unkilerle karşılaştığında sırtımmı engelleyemedim. Çoktan suya doğru geri geri yürümeye başlamıştı ve soğukluk tenine çarptığında yüzünü buruşturdu.

"Ne? Çok mu soğuk?" Alay ettim.

"Hiç de değil. Ama senin için öyle olabilir." Bundan hiç şüphem yoktu.

Orada memelerim donacaktı ama sert davranmak istedim.

"Hadi," diye meydan okudu, aşağıya inip yüzeyin altında kaybolana kadar ilerledi. "Kahretsin," diye küfrettim nefesimin altında. Artık geri dönüş yoktu. Çoktan içeri girmişti ve ne istediğimi, onu takip etmek zorundaydım.

O geri gelip ellerini saçlarında gezdirirken ben de ayak parmaklarımı suya daldırdım.

Cav bana kaşlarını kaldırdı ve tam olarak onun yaptığını yapmaya çalışmamı izlerken kıkırdadı ama ben buz gibi soğuğu ve onun eğlenen bakışlarını görmezden gelmeye karar verdim.

Ona doğru üç uzun adım attım ve hemen onun yanındaki suya daldım.

Beynim saniyeler içinde dondu ama en son başımı suyun altına daldırdığımda hissettiğim o tanıdık, rahatlatıcı duygu geri gelmişti.

Cavanaugh'un eli koluma dokundu ve ben de hava almak için geri dönüp ay ışığında parlayan gözleriyle buluştum.

Gülümsedim, sonra beni daha derin sulara götürmesine izin verdim.

Ayakta duramaz hale geldiğimde Cav beni kendine çekti ve bacaklarımı hızla kalçalarına doladım. Elleri belime dolanırken ona "Henüz uyumadılar," dedim.

"O çadırdan çıkamayacaklar. El çok yorgun ve Tae'nin de kısa sürede uykuya dalacağını biliyorum."

Sesi o kadar emin geliyordu ki, bana tekrar söylemesine gerek kalmadan beni ikna etti.

Kollarımı boynuna dolayarak, bir o yana bir bu yana birkaç adım atarken beni taşımasına izin verdim, gölün yüzeyi sırtımıza hafifçe vuran küçük dalgalar oluşturdu.

"Bugün seni özledim," diye fısıldadı ve kaşlarını çatmama neden oldu.

"Bütün gün beraberdik," diye hatırlattım ona. Bütün günü babamın doğum günü için şehirde geçirdik ve daha önce de akşam yemeğindeydik.

"Biliyorum ama yine de seni özledim," dedi nazikçe gülümseyerek. "Sana sarılabilmeyi özledim. Sana dokunmayı, parmaklarımı teninde gezdirmeyi özledim. Kalp atışlarını göğsümde hissetmeyi özledim. Ama en çok da o ateşli amcığının benim için acımasını özledim."

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu -ki son zamanlarda onun yüzünden bunu çok sık yapıyordum- ve sözleri yerine oturduğunda, kendimi tutamayıp ona beni nasıl hissettirdiğini gösterdim.

Eğildim, burnum onunkinden değdi ve ellerim ıslak saçlarında saklandı. "Bu çileden çıkarıcı," diye fısıldadım dudaklarına yaklaşarak.

"Neymiş o?"

"Bana böyle hissettirdiğin için. Tanrım, çok yakışıklısın, bu hiç adil değil!"

Kaşları çatılırken Cav kıkırdadı. "Elinin tersiyle i l t i f a t etmeye mi çalışıyorsun?"

Çünkü bebeğim, işe yaramıyor."

Duygularıma yenik düşerek güldüm. "Hayır, ben sadece-" Dudaklarına sert bir öpücük kondurmadan önce içimi çektim ve sonra tekrar arkama yaslanıp gözlerine baktım. "Aramızda böyle bir şey olduğu için çok kızgınım. Yani, bunun olması iyi bir şey."

Cav ne söylemeye çalıştığını anlamadı. Ama dürüst olmak gerekirse, ben de ne söylemeye çalıştığımdan emin değildim. Duygularım karmakarışık.

"Düşüncelerini toparlamak için bir dakikaya ihtiyacın var mı?" diye teklif etti ve ben de düşüncelerimi tekrar nasıl düzene sokabileceğimi çok iyi bildiğim için başımı salladım.

Onu öptüm, mümkün olduğunca yakın tutmak için vücudumu ona doğru bastırdım ve kollarını belime sıkıca sardım.

Öpüşmemiz derinleşti ve dillerimiz şehvetli hareketlerle birbirlerinin etrafında dolaşarak beni yumuşak bir şekilde inetti.

Aletin altımda sertleştiğini hissedebiliyordum ve onu içimde düşünmek bile klitorisimin zonklamasına neden oluyordu.

Daha fazlasını istedim ama suyun içinde yapabileceğimiz çok şey vardı.

Ellerini kığıma götürdü ve sertçe sıktı, ben de aramızda daha fazla çekiş gücü yaratmak için sikine sürtünmeye başladım.

Onu bu kadar tahrik ettiğimi bilmek hoşuma gidiyordu. Kendimi güçlü ve kontrollü hissetmemi sağlıyordu ve ilk defa en yakın arkadaşına bu adamın bana neler hissettirdiğini anlatamıyordum ama anlatmak istiyordum. Tanrım, çok istiyordum.

Ona aşık olduğum benden çok daha yaşlı adamdan bahsetmek istiyordum ama adamın onun lanet olası babası olduğu gerçeğini göz önünde bulundurursak bu mümkün değildi.

Tanıdık bir ses beni sıçrattı ve aramıza biraz mesafe koymak için kendimi Cavanaugh'un üzerinden ittim.

Bana kaşlarını çatdı, yakınlığıma neden bu kadar ani bir şekilde son verdiğimi bilmiyordu ama kıyıya doğru baktığı anda anladı.

Elowen çadırın önünde duruyordu, gözleri kısılmıştı ve kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

Bize bakıyordu ve ben bu gölde boğulmaya hazırdım.

"Siz ne yapıyorsunuz?" diye seslendi bize. Sesi uykulu geliyordu.

"Sadece dalıyordum," diye cevap verdi Cavanaugh, sesi bağırmasına gerek kalmadan duyulabilecek kadar derindi. El bizi izlemeye devam ediyordu ve bu durumdan pek de memnun olmadığını söyleyebilirdim.

Bizi öpüşürken gördü mü?

Eğer öyleyse, neden bize bağırmıyordu?

"Ama şimdi sudan çıkıyoruz. Hava buz gibi," diye ekledi Cav ve ben de başımı sallayarak ona hak verdim.

Kıyıya doğru yüzmeye başladığında onu takip ettim ve Tanrı'dan ereksiyonunu kontrol altına almış olmasını diledim.

CHARIEA z3

CAVANAUGH

DÜN GECE BUHARLI VE İHTİYACIM OLAN HER ŞEYDEN, LANET BİR FELAKETE DÖNÜŞTÜ.

İkinci Elowen o çadırdan çıktı.

Açtığını bile duymamıştım, bu yüzden Sailor'ın işitme duyusunun benimkinden daha iyi olmasına minnettarım, ama yine de.

Dün gece kızıma yalan söylediğim için kendimi bok gibi hissettim.

Tanrım, bu bir karmaşaydı ve daha da kötüleşecekti çünkü sırrımızın uzun süre gizli kalmayacağına dair bir his vardı içimde. El dün gece yorgun olabilirdi ama bir şeyler gördüğünden neredeyse emindim.

"Sanırım biraz yürüyeceğim," dedim Elowen'a, düşünmek için biraz alana ihtiyacım vardı.

Sailor'ın gözlerinin üzerimde olduğunu ve ondan yayılan acıyı hissedebiliyordum ama ilişkimiz konusunda fazla rahat ve açık olmaya başladığımızı sezmiş olmalıydı.

Elowen kaşlarını çatarak beni bir aşağı bir yukarı süzdü, endişesi yüzüne kazınmıştı.

"Gece geç saatlere kadar yüzdüğün için hasta mı oluyorsun? Sana kutuplara dalmanın iyi bir fikir olmadığını söylemiştim," diye karşı çıktı ama gözlerinde dönen şüpheyi görebiliyordum.

Yine de soğuk sudan bahsettiğinde kıkırdamama engel olamadım.

"İyiyim, sadece yorgunum. Doğanın kafamı boşaltmama nasıl yardımcı olduğunu bilirsin," dediğimde iç çekti. "Evet, tamam. Yine de çok uzağa gitme. Senin için endişeleniyorum," dedi sessizce ve göğsüm

ağrıyordu.

"Ben iyiyim, tatlım. Sadece bu yaşlı beynimde bir sürü şey oluyor."

Benimle alay etti ama başını salladı. Diğerlerine ne yaptığımı söyleyeceğini biliyordum, bu yüzden patikalardan birine gitmeden önce ona hızlıca sarıldım.

Yalan değildi. Doğada yalnız kalmak her zaman kafamı boşaltmama yardımcı olurdu. Sanki hayvan sesleri ve hışırdayan rüzgâr bedenimi başka hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde rahatlatıyordu. Odaklanmama yardımcı oluyordu.

Emekli olduğumda şehir dışına taşınmak ve hayat çok stresli olduğunda inzivaya çekilebileceğim ormanda küçük bir kulübe inşa etmek istememin büyük bir nedeniydi.

Zamanı geldiğinde evi Elowen'a vermek istedim çünkü burası onun büyüdüğü yerd. Sonunda taşınmaya karar verdiğimde evi satarak ikimizin de feda etmek istemeyeceğini bildiğim pek çok anı vardı.

En sevdiğim noktalardan birine ulaşmam uzun sürmedi ve yere oturup temiz havayı içime çektim.

"Ne halt ediyorum ben?" Ağaçların arasından bakarken kendi kendime yüksek sesle sordum.

Bazen kendi kendime konuşmak yardımcı oluyordu. Bazı şeyleri yüksek sesle söylemek ve kelimelerin kulağına nasıl geldiğini hissetmek. "Sailor'a aşığım. Tanrım, kızımın en iyi arkadaşına aşığım."

"Bunu duymak güzel, çünkü o da sana aşık," dedi Sailor arkamdan ve ben inledim. "Bunu duymak hoşuma gitmiyor değil, ama beni tekrar takip etmenin büyük bir risk olduğunun farkındasın," diye işaret ettim.

ve gülümseyerek yere, yanıma oturdu.

"El ters yönde bir yürüyüşe çıktı. Onun da biraz yalnız kalmaya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu," dedi, yüzü üzgün görünüyordu. "Babası gibi kızı gibi sanırım, ha?"

Sıcak bir şekilde gülümsedim. "Evet, onun benim küçük kızım olduğuna hiç şüphe yok," dedim gülümsemem yüzümden düşmeden önce. "Denizci, onlara söylemeliyiz."

İç çekti. "Biliyorum, biliyorum. Sadece, henüz ne olduğumuzu bile tartışmamışken bu balonun patlamasını istemiyorum."

Geçerli bir noktaydı ve cevap vermeden önce bunu dikkate aldım. "Umarım senin çıkmaya alışık olduğun küçük pislikler gibi etrafta dolaşmadığımı biliyorsundur bebeğim."

Sırıttı ve beni öpmek için dizlerinin üzerine çöktü. "Oh, biliyorum. Sende kesinlikle küçük bir şey yok Cavanaugh."

Tanrım, kadın beni mahvetmeye çalışıyordu.

"Ciddiydim," diye cevap verdim, dudağımı ısırduğında homurdandım.

"Biliyorum ve bu tartışmayı yapmamız gerektiğinin farkındayım, ama şu anda, yanmadan önce dün gece başladığımız şeyi bitirmem gerekiyor," diye şımardı ve sikim kotuma karşı sarsılırken gözlerimi kapattım.

"Denizci, seni lanet olası ormanda ilk kez becermeyi reddediyorum," diye tısladım ve o da güldü. "Ben de istemiyorum ama açlıktan ölüyorum Cav. Seni tatmam gerek."

Oh, Tanrım.

"Ben-" Eli çıkıntımı kavrayıp sıkarken inledim. "Artık düşünmek yok," dedi.

Fermuarı indirmeden önce kotumun düğmesini açmasını izledim, serbest kaldığımda nefesim kesildi. Yeni hafta için kirli kıyafetlerimi henüz yıkamamıştım ve son temiz boxer'ımı dün gece gölde giymiştim, bu yüzden komando tek seçeneğimdi.

"Siktir," diye tısladım eli beni kavradığında.

"Tanrım, bu muhteşem," diye inledi Sailor, benimle nazıkçe oynayan elinin çıkardığı sesler karşısında kalçalarını birbirine bastırarak.

"Fazla zamanımız yok bebeğim. Eğer bunu istiyorsan, benimle alay etmeyi bırak ve sikimi o küçük ateşli ağzına al," diye homurdandım, sadece bir anlığına gördüğü daha baskın tarafımı ortaya çıkardım.

Gözleri daha önce hiç görmediğim bir ateşle parlıyordu. Sevdiğini göstermek için ihtiyacım olan tek kanıt buydu.

Başını aşağı eğip dilini ucumda gezdirdiği an, artık ne kadar süreceğimiz umurumda değildi.

Aptalcaydı ama o anda sadece hissettim. Ve hissettiklerim kendi iyiliğim için çok akıl almazdı.

CHARIEA z4

SAILOA

ALETİ AĞZIMIN İÇİNDE ZONKLUYORDU VE BEN DE DILIMI ALETİNİN UZUNLUĞUNA BASTIRARAK kan pompalıyor.

Ona tam olarak nasıl hissettirdiğimi bilmeyi seviyordum ve hissettiği şeyleri daha da yoğun hale getirmek için elime geçen her fırsatı kullandım.

Hoşlandığı ya da hoşlanmadığı her şeyi anlamak için hâlâ biraz daha keşfetmem gerekiyordu ama sol elimle taşaklarını sıkarken, daha önce çıktığım çoğu erkekten daha hoşgörülü olduğu açıktı.

Örneğin en son birlikte olduğum kişi, taşaklarını emmemi tuhaf bulmuştu ve daha da tuhaf bulduğu şey, onları emmekten hoşlanmamdı.

Cavanaugh'un iniltileri geçmişteki ilişkilerimden sıyrılmamı sağladı ve tekrar sertliğini emmeye odaklandım, başımı her sallayışında onu daha derine çekiyordum.

"Siktir, bebeğim, ağzın sikimin etrafında çok iyi hissettiriyor," diye homurdandı, bir elini başımın arkasına koydu ve saçlarımı hafifçe kavradı.

Bulduğumuz yer çok rahat bir yer değildi ama ona çok ihtiyacı olan şeyi verebilmemin tek yolu buydu.

Onun sayesinde rahatlamıştım ve şimdi sıra ondaydı.

Kendimi sabitlemek için sağ elimi kalçasına koydum ve taşaklarına biraz dikkat ettikten sonra sol elimi yukarı kaldırarak tabanını kavradım.

Onu tam olarak ağızıma alamıyordum -bunun için çok büyüktü- ama ucunu boğazımın arkasında hissetmeyi hedefliyordum.

Onunla sınırlarımı zorlamak harika bir fikir gibi görünüyordu, çünkü zaten birçok çizgiyi aşmıştık. "Sık beni," diye mırıldandı, şimdi iki eliyle saçlarımı kavırıyordu. "İşte bu, bebeğim.

Güzel ve

Yavaş. Sikeyim." Kıkırdadı ve kalçaları sallandı. "Böyle devam edersen beni saniyeler içinde boşaltacaksın."

Amacım bu değildi ama burada ne kadar uzun süre kalırsak yakalanma ihtimalimiz de o kadar artıyordu.

Kamptan uzun süre uzak kalırsak babam ve El bizi aramaya başlayabilirdi. Özellikle de El bizden açıkça şüphelendiğine göre.

Her an arkamızdan gelebilir.

Bazı nedenlerden dolayı, bu şekilde öğrenmesini sağlamak daha basit görünüyordu. Onunla yüzleşip babasına aşık olduğumu söylemekten daha kolaydı.

Bir kez daha, o anda olanlara odaklanmak için müdahaleci düşüncelerimden sıyrılmak zorunda kaldım.

Başımı yavaşça yukarı ve aşağı hareket ettirdim - dudaklarım onun uzunluğu boyunca kayıyordu
- tam olarak istediği şeyi yapıyordum

Bana.

Parmakları sıkılaşıp saçlarımı çekmeye başladığında, bacaklarımı sıkamak zorunda kaldım çünkü bu basit hareket zaten büyük bir tahrikti. Tıpkı inlemeleri gibi.

Bir süre sonra başımın hareket etmesini engelledi ve sikini ağzıma sokarak beni hareketsiz tuttu. Sanki sakinleşmek için zamana ihtiyacı varmış gibi burnundan derin bir nefes aldı, sonra başımı tekrar aşağı itti.

"Başını orada tut bebeğim. Beni derinlemesine içine almanı istiyorum," diye tısladı dişlerini sıkarak. Çok yaklaştı.

İkimiz de bunu biliyorduk ama o doruğa ulaşmak için mücadele ediyordu.

"Aynen böyle. Sikimi yala, bebeğim. Daha sert," diye talep etti.

Yaptım, ama ucunu boğazımın arkasına doğru ittikçe emmek daha da zorlaştı.

Zar zor nefes alabiliyordum ama tıpkı soğuk gölde suyun altında olmak gibi bir şey beni inanılmaz hissettiriyordu.

Genelde kontrolün bende olmasını severdim ama Cav'la birlikteyken tek istediğim üzerimdeki tüm gücün onda olmasıydı.

Göğsünden bir inilti daha geldi ve siki ağzımın içinde seğirirken, elini hafifçe gevşeterek bana, "Beni boşalt. Döllerimin o güzel ağzını doldurmasını istiyorum."

Derin bir nefes aldım ve sonra başlangıçta yaptığım gibi aletini emmeye devam ettim.

Onu yeterince hızlı getirebileceğimden oldukça emindim. Kimse uzun süredir kayıp olduğumuzu fark etmeden kampa dönmemize yetecek kadar hızlı.

"Siktir, evet!" Cavanaugh'un vücudu gerildi. "Bana bak. Beni boşaltırken gözlerinin üzerimde olmasını istiyorum."

Onu tekrar içime çekerken bakışlarımı kaldırdım, sonra dölünün ilk damlasını dilimin üzerinde tattım. "GAH!" Vücudu titredi ve yükünü dilimin üzerine bırakırken kalçaları büküldü ve Döller hâlâ ağzımdaydı, yutmadan önce tüm boyuna yaydım.

"Çok güzelsin. Tanrım, keşke önümde diz çökmüş, sikim ağzındayken ne kadar seksi göründüğünü görebilseydin."

Ve boşalırken ne kadar ateşli göründüğünü görmesini isterdim.

Geri çekildikten sonra ona gülümsedim ve ikimiz de ayağa kalktığımızda, kotunu tekrar yukarı çekmeden önce bir süre aletini ovuşturdu.

"Bu harikaydı," dedi, eliyle yanağımı kavradı ve başparmağını alt dudağımda gezdirdi. "Teşekkür ederim."

Bu beni şaşırttı. Onu boşalttığım için bana teşekkür mü ediyordu?

Bir kıza değer verildiğini hissettirmekten bahsediyoruz.

Dudaklarımda kocaman bir gülümseme belirdi ve kollarımı boynuna doladım ve onu öpmek için parmak uçlarımda yükseldim

Sperminin dilimde bıraktığı tada aldırmadı.

Kalbim göğsümde çarpıyordu ve bunun doğru sebepleri vardı.

Karşılaşacağımız engellere rağmen bu adamı seviyordum. Yolumuza çıkmalarına hazırdım. Her zamankinden daha hazırdım, beni daha derinden öptüğünde.

Ve sanki az önce tezahür ettirmişim gibi, bu engeller tam o anda yüzüme fırlatıldı ve son sürat giden bir tren gibi beni vurdu.

CHARIEA z5

CAVANAUGH

"BANA BUNUN BİR ŞAKA OLDUĞUNU SÖYLE." ELOWEN'IN SESİ ZİHNİME DOLDU, ANINDA SICAKLIĞI SÖNDÜRDÜ Saniyeler önce içimde dolaşan.

"El," dedim, dönüp Sailor'ı kızımın bakışlarından uzak tutmaya çalışarak. Eğer şu anda birine kızgın olmak istiyorsa, güvenli bahis bendim.

Sailor, Elowen'ın öfkesinin kendisine dokunmasına izin vermeyecek kadar savunmasız bir konumdaydı.

"Bana az önce seni en iyi arkadaşımı öperken görmediğimi söyle baba," diye öfkelendi ve kalbim onun öfkesi karşısında çatladı. Bunların hepsi benim hatamdı.

"Bunu yapamam tatlım," diye itiraf ettim, sesim her kelimedede kırılıyordu.

"Dün gece gölde de öpüşüyordunuz, değil mi? Delirmiyordum," diye alay etti ve gözyaşlarını öfkeyle sildi.

"Elowen, bu konuyu konuşalım," diye yalvardım, umarım sikimi Sailor'ın ağzında görmemiştir. Bu asla affetmeyeceği bir görüntü olabilirdi.

Bir ilişkide bunun olduğunu bilmek ile bunu görmek arasında büyük bir fark vardır.

"Ne hakkında konuşacağız? Bana nasıl yalan söylediğini mi? Kamptan birlikte nasıl gizlice kaçtığınızı, tüm yolculuk boyunca kim bilir neler yaptığınızı mı?" Kaşlarını çatıyor, bana bakmayı reddediyor.

Sailor arkamdan, "Yolculuğun tamamı böyle geçmedi, El," diye konuştu ama sesi benim hissettiğim kadar kırgın geliyordu. İkimiz de kimseyi incitmek istemiyorduk.

"Şu anda benimle konuşamazsın. Babam mı, Sailor? Gerçekten mi?! Tanrım!" Elowen tersledi ve ben aşık olduğum kadını korumakla çocuğumu rahatlatmak arasında kaldım.

Bu tam bir karmaşaydı.

"Kabalaşmana hiç gerek yok El," diye sakince cevap verdim ve homurdandım.

"Doğru, hiç gerek yok. Hayatımdaki en önemli iki insan bana yalan söylemiş değil. Ne var biliyor musun? Ben eve gidiyorum."

El dönüp uzaklaştı, kampa geri dönüyordu ve ben zamanımızın dolduğunu biliyordum. Tae'ye söylemek zorundaydık.

"Cav," diye inledi Sailor arkamdan.

Döndüm ve onu kollarıma çektim, başını öperken sıkıca sarıldım.

"Vakit geldi bebeğim. Gidip hasar kontrolü yapmalıyız. Benimle misin?" Seçimlerimizin gerçekliği bizi yakaladığına göre evet demesi için dua ederek sordum.

"Ben seninleyim," dedi derin bir nefes alarak. "Her zaman seninleyim."

Başımı sallayıp elini tuttum ve onu Elowen'ın kampa dönmek için kullandığı patikadan aşağıya

doğru yönlendirdim. Kampa vardığımızda Tae kaşlarını çatmış çadıra bakıyordu, endişesi yüzünden okunuyordu. "Baba," Sailor'ın sesi sessizliği böldü ve Tae'nin kafası bize doğru döndü.

"Ne haltlar dönüyor burada? Elowen'a orada ne oldu? Çünkü eve dönmek için ısrar ediyor, eve değil. Senin dairene geri dönmek istiyor. Tek başına." Bir noktaya değinmek için son kelimeyi ekledi ve Sailor irkildi.

Onun çektiği acıdan nefret ediyordum ama kızım da acı çekerken buna odaklanamazdım.

Elowen, "Anahtarlarınızı bana verin," diye hırladı ve Tae hepimizin arasına baktı.

"El, bu durumda araba kullanamazsın. Neden bana neler olduğunu anlatmıyorsun?" Tae onu yatıştırdı ve o da mizahsız bir kahkaha attı.

"Neler oluyor? Neler olduğunu bilmek mi istiyorsun? Onlara sor, Tae. En iyi arkadaşına ve kızına arkamızdan neler çevirdiklerini sor," diye tersledi.

Sailor ağladı ve herkesin kafası ona bakmak için hareket etti.

"El, özür dilerim! Onu seviyorum!" Her kelimesinde ciddiydi ama söylediğimiz hiçbir şeyin şu anda Elowen'a dokunamayacağını biliyordum.

Onu birkaç kez böyle öfkeli görmüştüm ve onunla konuşmaya çalışmak imkânsızdı. Bunu hepimiz biliyorduk ama Sailor en iyi arkadaşını kaybetmekten çok korkuyordu.

Ben de onu suçlamıyordum, çünkü kızımı ve en iyi arkadaşımı tek seferde kaybetmekten endişe ediyordum.

Tae öfkeyle bana dönerek, "Bekle, diğerlerine yetişmeme izin ver, görünüşe göre bunu en son öğrenecek kişi benim," dedi. "Kızımın bir bok mu yapıyorsun?"

Aklının nereye gittiğini anında anladığım için yutkundum. Henüz seks yapmamış olsak da, ona dokunduğum ve onu benim yaptığım anda kesinlikle masumiyet sınırlarını aşmışım.

"Tae, nefes al. İkinize de söylemek istedik," diye başladım ama Elowen'in buna hiç niyeti yoktu.

"Burada durup kimsenin saçmalıklarını dinleyecek değilim. Bana anahtarları ver yoksa otostop çekerim, çünkü burada daha fazla kalmayacağımdan eminim."

Tanrım, kalbim yerinden çıkacaktı. Elowen'ın kızgın olduğu onca zaman içinde bana hiç bu kadar yoğun bir şekilde öfkelenmemişti. Bu beni öldürüyordu.

"Bu şekilde araba kullanamazsın tatlım," diye hatırlattım ama Tae başını salladı.

"Sizi geri götüreceğim," dedi, Sailor ve benim aramıza bakarak. "Bunu tartışmadan önce düşünmem gerekiyor."

Bana dikilen gözlerindeki nefret çok açıktı ama başımı salladım ve anahtarları ona uzattım.

"Teşekkür ederim."

"Bunu senin için yapmıyorum. Elowen ve Sailor için yapıyorum. Ben yokken ve kızını güvende tutarken, dikkatli ol ve lanet ellerini benimkilerden uzak tut. Eşyalarını topla çünkü eve gidiyoruz."

Başımı salladım ve Tae'nin Elowen'in arabaya binmesine yardım ettikten sonra yola çıkmalarını izledim.

Sailor yanımda hıçkırığa hıçkırığa ağladı ve araba gözden kaybolduğunda ve babasının beni ezmek için arabayı geri çevirmeyeceğini bildiğimde, onu kollarıma çektim ve sıkıca sarıldım.

"Şşş, sorun yok. Sinirlendiğinde böyle olduğunu biliyorsun. Sadece zamana ihtiyacı var." Bunu kendim için olduğu kadar onun için de söyledim, çünkü şu anda buna çok ihtiyacım vardı.

Onunla birlikte yıkılıp hıçkırığa hıçkırığa ağlamama saniyeler kalmıştı ama şu anda güçlü olmama ihtiyacı vardı. Bunu onun için yapabilirdim. İkimiz için de.

Eğer yıkılmak zorunda kalırsam, bunu hepimiz eve döndüğümüzde ve Tae ile her şeyi konuşma fırsatı bulduğumda yapabilirim.

Şu anda Denizci'yle konuşacak çok şeyimiz ve bu arada toparlamamız gereken bir kampımız vardı. Tatil kesinlikle bitmişti.

CHARIEA zh

SAILOA

GÖZLERİMİ AÇMAK İSTEMEDİM, AÇARSAM TÜM BUNLARIN GERÇEK OLDUĞUNUN FARKINA VARMAKTAN KORKTUM.

ve bununla gerçekten yüzleşmek zorunda kalacaktım.

Göl kenarında dizlerimi göğsüme yaslayarak oturuyor, iki kolumla onları kucaklıyor ve alınımı onlara dayıyordum.

Aklımdan o kadar çok şey geçiyordu ki hangisinin en kötüsü olduğunu seçemiyordum.

El

biliyordu.

Babam

biliyordu.

Ve ikisi de kızgındı.

Cav'ın elini sırtımda hissettim, yanıma oturmadan önce nazikçe kendini duyurdu.

Başımı eğdim ve bir süre sessizce otururken derin derin nefes aldım.

"Onlarla bir daha yüzleşebilir miyim bilmiyorum," diye fısıldadım, sesim zayıf ve kararsızdı.

Cavanaugh elini sırtımın alt kısmına kadar indirdi ve tekrar enseme ulaştığında hafifçe sıktı.

"Yapmak zorundayız. Ama yalnız olmayacaksın. Ben senin yanında olacağım."

Biliyordum, ama o yanımdayken bile, bu şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığım en zor şey gibi görünüyordu.

Yap.

Yine sessiz kaldık ama sonunda başımı kaldırıp ona bakmayı başardım. Dudaklarında hüznü bir gülümseme vardı ve

Gözlerinde söylenmemiş bir sürü şey vardı.

O da korkmuştu ama benim için güçlü kalmak istiyordu.

"Seni seviyorum Denizci," diye fısıldadı, parmakları hâlâ tenime bastırıyordu. Bu beni rahatlattı. En azından birazcık. "Ben insanların affedebileceğine inananlardanım. Ama zaman alsa bile, senin yanından ayrılmayacağım ve sana olan hislerim de buhar olup uçmayacak."

Başımı çevirip ona baktım ve sözleri yerine oturana kadar onu inceledim. "Pişman olduğun bir şey var mı?"

"Hayır." Çabucak cevap verdi. "Sana yakınlaştığım için pişman değilim. Sana her dokunduğumda hissettiğim o sevinç ve heyecanı keşfettiğim için pişman değilim ve en önemlisi sana aşık olduğum için pişman değilim. Ve sırf en yakınımızdaki insanlar bunu onaylamıyor diye, bizden vazgeçmeyeceğim."

Yanağımdan tek bir damla gözyaşı süzüldü ve yakalandığımdan beri ilk kez yeniden

gölümsediğimi hissettim.

Ona söyleyecek doğru kelimeleri bulamıyordum ama aynı şeyleri hissettiğimi bilmesini istiyordum. Yüzünün yan tarafını kavrayarak dudaklarını hafifçe öpmek için eğildim. Kendime yalan söyleyemezdim.

Ben olsam yapmazdım.

Cavanaugh'a aşık oldum ve sonuçlarına katlanmak zorunda kaldım.

Beni son bir kez öpmeden önce dudaklarıma "Seninleyim," diye fısıldadı. Gözlerimin içine baktı, sonra alnını benimkine yasladı. "Anlayışla karşılayacaklar."

"Ya yapmazlarsa?"

"Yapacaklar." Sesi fazla kendinden emin geliyordu. "İkisi de bizi bizim onları sevdiğimiz kadar seviyorsa, anlayacaklardır. Onlar ailemiz. Ve en iyi arkadaşlarımız."

Onunla aynı fikirde olmak istedim. Onun kadar iddialı olmak istedim. Ama sözleri beni düşündürdü.

En iyi arkadaşımın babamla öpüşmesini kabul eder miydim? El'in bizi yakaladığı gibi ben de onları yakalasaydım aynı tepkiyi verir miydim?

Kendimi bilseydim, kesinlikle Elowen ile aynı tepkiyi verirdim. Daha kötüsü olmasa bile.

"Belki..." İçimi çektim, ne söylemek istediğimi anlamaya çalışıyordum. "Belki de bize değil, onlara söylemediğimiz gerçeğine kızmışlardır. El ihanete uğramış gibi görünüyordu. Belki de bu yüzden bu kadar kızgındır."

Cav sözlerimi düşündü. "Belki," dedi sessizce ve beni tekrar öpmeden önce nazık bir gülümseme verdi.

Öpüşmeyi derinleştirdikten sonra tekrar geri çekildim ve derin bir iç geçirdim. "Bu beni zihinsel olarak yıpratıyor."

Kıkırdadı ve başımın arkasını kavrayıp eğilerek alnımdan öptü. "Hadi toplanmayı bitirelim. Tae'nin yakında döneceğinden eminim ve bunu onun için mümkün olduğunca uygun hale getirmek istiyorum. Bu kampta uzun süre kalmak istemeyecektir."

Başımı salladım, her şeyi aynı anda hissediyordum.

Cav'in bir yere gitmeyeceğini bilmek beni mutlu ediyordu ama Elowen ve babama karşı en başından beri dürüst olmadığım için üzülüyordum.

Bunu atlatacağız.

Sadece yoldaki küçük bir tümsekti.

CHARIEA z7

CAVANAUGH

"GERİ DÖNDÜ," DIYE FISILDADI SAILOR A R K A M D A N .

Tae'nin arabadan indiğini görmek için tam zamanında arkamı döndüm ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Gerçekçi olmak gerekirse, El'in onunla birlikte olmayacağını biliyordum ve Sailor'a söylediklerimde ciddiydim. Onu seviyordum ve bunu atlatacaktık ama kalbimin uzun süre iyileşmeyeceğini de biliyordum. Eğer Elowen beni affetmezse.

Sailor'ın söylediklerine daha fazla kafa yoruyordum; Elowen'in aslında birlikte olduğumuz için bize kızgın olmadığını, ihanete uğramış hissettiği için kızgın olduğunu düşünüyordu.

Haklı olduğunu düşündüm ama bir bakıma bunu düşünmek daha da acı veriyordu. Elowen'e ona asla yalan söylemeyeceğime dair söz vermiştim ve bunu yeminime ihanet olarak görmeliydi.

"T, dinle," diye başladım ama bana doğru yürümeyi bırakmadı.

Ne olacağı hakkında oldukça iyi bir fikrim vardı, bu yüzden zarar görmeyeceğinden emin olmak için Sailor'dan hızla uzaklaştım.

Haklıydım. Tae bana ulaştığı anda yumruğu çeneme öyle sert çarptı ki beni birkaç adım geriye attı.

"Bunu hak ettim," dedim, ayağa kalkarak. Ona karşılık vermeyi reddettim.

"Baba!" Sailor çığlık atarak bana doğru koştu. "Cav, iyi misin? Aman Tanrım! Baba, neyin var senin?!" diye bağırdı.

Ellerimi omuzlarına koyarak başımı salladım. "Bunu hak ettim bebeğim. Sorun değil," diye ona güvence verdim ama Tae'ye dönmeden önce başını salladı.

"Lanet olsun, bunu hak ettin, seni lanet olası pislik!" Tae, onu daha önce hiç görmediğim kadar öfkeli bir şekilde homurdandı.

Kendimi onun yerine koymak zorundaydım. Eğer o ve El arkamızdan gizlice iş çeviriyor olsalardı, muhtemelen ona daha kötüsünü yapardım.

Kahretsin, muhtemelen onu öldürmeye çalışırdım. Muhtemelen o da beni öldürmek isterdi ama o her şeyden çok barış yanlısıydı ve Sailor'a asla zarar vermek istemezdi. Şu anda onun seçimlerinden rahatsız olsa bile.

"Denizci, ondan uzak dur." Tae kızgındı, ama benim kızım da kızgındı.

Dik durdu ve omuzlarını geriye atarak sert bir ifadeyle adamın gözlerinin içine baktı ve ona daha önce hiç söylemediği bir şeyi söyledi.

"Hayır."

En iyi arkadaşımın şaşkınlıkla başını geriye atmasını izledim, sonra da kendi bakışlarını fırlattı. "Affedersiniz?"

"Ben artık küçük bir çocuk değilim baba, ve bizi dinlemek yerine bana çocukmuşum gibi davranmakta ısrar edersen

O zaman beni gerçekten inciteceksin." Alt dudağı titriyordu ve tek istediğim onu kollarımın arasına almaktı, ben de öyle yaptım.

"Bebeğim, sorun yok. Ağlama. Her şeyi çözeceğiz," diye fısıldadım saçlarına, kollarını bana sıkıca sararken.

Orada birlikte dururken Tae hiçbir şey söylemedi, Sailor'ın sözleri hepimizin zihninde yer etti.

"Dinliyor musun? O senden faydalandı, Denizci," diye yalvardı Tae ama o başını salladı ve benden uzaklaştı.

"Hayır, baba, yapmadı. Aksine, buna karşı koymak için çok uğraştı. Ve sonunda pes etmesi için onu zorladığımda, sana ve Elowen'e söylemek istedi. En iyi arkadaşımı kaybetmekten ve seni incitmekten çok korkan bendim," diye sessizce cevap verdi ve ona baktı.

"Onu takip mi ettin?" diye sordu ve kadın başını salladı. "Takip ettim."

Bitkin düşmüş gibi ellerini yüzünde gezdirdi. "Neden? Neden onca insan varken Cavanaugh'un peşine düştün?" diye sordu nazikçe.

Duruma daha az öfkeli değildi ama Elowen'den çok daha az sinirliydi. Ayrıca, küçük kızımın aksine, sakinleşmek için tüm yolculuk boyunca orada ve geri döndü.

"Çünkü onu seviyorum baba." Omuz silkti. "Ne oldu ya da ne değişti bilmiyorum ama bir şeyler değişti ve ben bundan pişman değilim. O benim için doğru kişi, baba."

Başını sallıyor, onun sözlerini inkâr etmeye çalışıyordu.

"T, onu seviyorum dostum. Her şeyden daha azı için asla bu işin peşinden koşmayacağımı bilmelisin." Doğruyu söylediğimi biliyordu. Hiç kimseyle çıkmadım ve kadınlarla da çok az takıldım. Hayatımın o kısmının bittiğini varsaymış ve bunu kabullenmişim.

"İkinizin de benden nasıl hissetmemi beklediğinizi bilmiyorum," diye homurdandı, aramıza bakarak. "Ama burada durarak hiçbir yere varamayız. Bunu eve gittiğimizde konuşalım. Bunu yapabilir miyiz, lütfen? Düşünmek için biraz daha zamana ihtiyacım var."

Sailor'la bakışarak bu konuda bir sorunum olmadığını söyledim ve o da başını salladı.

"Evet, baba. Düşünmek için biraz daha zamanın olana kadar bekleyebiliriz. Ben sadece... Bunun kalıcı olduğunu bilmeni istiyorum. Onu bırakıp gitmeyeceğim."

Tae uzun ve sert bir şekilde iç çekti ve vücudu sönerken yorgunluğunu görebiliyordum. "Seni anlıyorum evlat, gerçekten."

Ona sıcak bir şekilde gülümsedi ve hemen kabul ettiği bir sarılma için yanımdan ayrıldı. Bir yanım Elowen benimle konuşmazken onunla arasını düzeltebildiği için onu kıskanıyordu ama durum böyleydi işte.

Belki de bunu tesadüfen değil de bizim ona söylememizle öğrenseydi daha anlayışlı olurdu.

Arabayı toplayıp yola koyulduğumuzda, Tae'yi kontrol etmek için zaman ayırdım. Bana kızgın olsa da, ihtiyacım olan bilgiyi asla saklamayacağını biliyordum.

"El şehre sağ salim döndü mü?" diye sordum ve dikiz aynasından bana sinirli bir bakış fırlattı.

"Tabii ki öyle yaptı. Onu yalnız bırakmazdım, özellikle de içinde bulunduğu ruh haliyle," dedi ve tekrar yola baktı.

"Ne kadar kötü?" diye sorduğumda yüzünü buruşturdu ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Durum kötü Cavanaugh. Bu sefer fena çuvalladın. Ona ihanet etmişsin gibi hissediyor. İkinizin de yaptığı gibi ve şu anda iyi durumda değil."

Bunun gerçekliğini bilmek ve en iyi arkadaşımın bunu anlattığını duymak içime bir tekme atmak gibiydi. Tüm bedenimin söndüğünü ve kalbimin kırıldığını hissettim.

"Sence bunu düzeltebilir miyim?" Ona gerçekten doğruyu söylemesini isteyerek sordum.

"Sanırım biraz zaman alacak. Telefonunu kapattığını biliyorum, bu yüzden şu anda ona ulaşmanın bir yolu yok."

Sailor öndeki yolcu koltuğundan bir çığlık attı ve omzunu sıkmak için uzandım. "Kendine gelecektir, Sailor. Ona biraz zaman tanı," diye söz verdim ve haklı olduğumu umuyordum. Ama değildim.

Onu kaybedersem kendimle yaşayabileceğimden emin değilim.

Tae iç çekerek ağlayan kızına baktı ve dikiz aynasında tekrar benimle göz göze geldi. "Eğer o zamana kadar haber alamazsan birkaç gün içinde gidip onukontrol edeceğim."

Yüzü gergindi ve Elowen için endişeleniyordu. Benimle tekrar konuşmaya istekli olana kadar ona göz kulak olması konusunda ona güvenebileceğimi biliyordum.

"Teşekkür ederim, Tae. Bu harika olur."

Başını salladı. "O benim için de çok şey ifade ediyor, biliyorsun."

Radyoyu açmadan önce söylediği tek şey buydu ve bize bu konuşmayı bitirdiğini söylüyordu. Ona biraz zaman vermemizi istediği için benim için sorun yoktu.

Yolculuğun geri kalanını Sailor'a göz kulak olarak geçirdim, ne kadar üzgün görüldüğü konusunda endişeliydim. Onu eve götürmem gerekiyordu, böylece ona sarılabilir ve hepimizin bunu atlatacağına dair güvence verebilirdim.

Tae bu konuda yeterince medeni olabiliyorsa, Elowen'in de öyle olacağını biliyordum. Sadece onun güvenini tekrar kazanmak biraz daha zaman alacaktı.

CHARIEA z8

SAILOA

CAV'IN KANEPESINE OTURDUM, DIZLERİMİ ALTIMA ÇEKTİM VE KUCAĞIMA BİR BATTANIYE ALDIM, Oturma odasında ve mutfakta bir aşağı bir yukarı yürüyüp kampa getirdiği eşyaları yerleştirirken onu yakından izliyordu.

Babam onu kendi evine bıraktıktan sonra bizim eve döndüm ve Cav ile birkaç gün geçireceğim için temiz kıyafetlerle bir spor çantası hazırladım.

Ben çantayı hazırlarken babam pek konuşmuyordu. Sadece kollarını göğsünde kavuşturmuş ve kaşlarının arasında emin olmayan bir çatıklıkla beni izliyordu.

Ayrılmadan önce ona onu sevdiğimi söyledim. O da bana karşılık verdi ama bunu ondan duymaya alışık olduğum şekilde değil.

Yine de onu suçlayamam.

Cav ve benim hakkımda öğrendikleri çok ağırdı ama ona söylediğimiz gibi, ihtiyacı olan tüm zamanı ona verecektik.

Cav'ın evine gittiğimde çoktan eşyalarını yerleştirmeye başlamıştı ve beni kanepede rahat ettirdikten sonra sakın kalmam için bana çay içirdi.

O çaya benden daha çok ihtiyacı olan oydu.

"Cavanaugh?" Sesimi alçaltarak söyledim.

"Hmm?"

"Gelip yanıma otursan ve bavulları daha sonra açsan nasıl olur?" Eve dönerken odaklandığı şeyden başka bir şeye odaklanmak için elinden geleni yaptığını bildiğimden, bunu önerdim.

Yerdeki giysi yığınının göstererek, "Bunları çamaşır makinesine koymam gerekiyor," dedi.

Gülümsemek için ağzımın kenarı seğirdi ama ağlamamak için çabaladığım hemen anlaşıldı.

"Lütfen?" Yalvardım, sesim çatlıyordu ve bu da onun dikkatini çekti.

Bana bakarken içini çekti, sonra elindeki gömleği bıraktı ve gelip kanepede yanıma oturdu.

Beni kollarına çekti ve başımı nazikçe öptü, bana her şeyin yoluna gireceğini fısıldadı. "Çok şey oldu, değil mi?" diye sordu.

Başımı salladım ve bana sarılmasına izin vererek ona doğru eğilirken gözlerimi kapattım.

"İyi olacağız," diye söz verdi. "Onlara ihtiyaç duydukları zamanı vereceğiz ve bu arada bu durumdan en iyi şekilde yararlanacağız."

"Kulağa hoş geliyor," diye fısıldadım, sonunda ona gülümseyebildim.

"Seni tuttum, tatlım. Senin yanından ayrılmayacağım, unuttun mu?"

"Biliyorum. Bu süre zarfında yine de çok fazla güvenceye ihtiyacım olacak."

"İhtiyacın olduğunda seni rahatlatmak için burada olacağım." Saçlarımı okşadı ve çenemi kavrayıp yüzümü ona dönmem için başımı çevirmeden önce başımın tepesini tekrar öptü.

Dudakları benimkilerle buluştu ve saniyeler içinde onun içinde eridim.

Kendimi sabitlemek için bir elimi göğsüne koydum ve dili alt dudağıma değdiğinde, içeri girmesine izin vermek ve öpücüğü derinleştirmek için ağzımı açtım.

Bunu şimdi yalnızken yapmak, gizlice yapmaktan bile daha iyi hissettiriyordu. Yine de yasak bir şey yaptığımı bilmenin verdiği o karıncalanmayı özlemiştim.

Öpüşmeyi kestiğinde hayal kırıklığı içinde iç çektim. "Hayır," diye bağırdım ve gömleğini sıkıca kavrayarak onu tekrar kendime çektim. "Henüz yeterince güvence almadım."

Kısık bir kıkırdama göğsünü titretti. "Bana beş dakika ver, sonra devam edeceğim. Ama şu kıyafetleri çamaşır makinesine koymayı çok istiyorum." Saçlarımı iki eliyle kulaklarımın arkasına sıkıştırdı, gözleri yüzümde geziniyordu. "Seni üst katta istiyorum. Yatak odamda. Beş dakika içinde orada olacağım," diye söz verdi.

Buna nasıl hayır diyebilirim ki?

Dudaklarına bir öpücük daha kondurduktan sonra koltuktan kalktım ve yatak odasının bulunduğu üst kata çıktım.

Oraya giderken El'in odasına bakmak için durdum. Yumuşak pembe ve mavi duvarlara ve duvarlara yapıştırdığı tüm resimlere bakarken aklımdan birçok anı geçti.

Çocukluk ve gençlik yıllarımın çoğunu burada geçirdim, tıpkı El'in benimkinde yaptığı gibi.

Milyon yıl geçse de bir gün El'in odası yerine Cav'in odasına gireceğim aklıma gelmezdi.

Arkadaşlığımızı düşünmenin bile beni tekrar yıkacağını bildiğim için onu aklımdan çıkardım.

Her ne kadar ilişkimizin normale dönmesini istesem de, Cav ile olan ilişkimin sağlam temeller üzerine inşa edileceğinden emin olmak istiyordum.

Tam beş dakika sonra Cav kapıda duruyordu.

Yatağa rahatça uzandım ve sabırla onun nihayet yukarı gelmesini bekledim. "Orada öylece duracak mısın?"

Eğlenerek ofladı, sonra bana doğru birkaç adım attı. "Biliyor musun, bir süredir seni yatağında hayal ediyordum."

"Öyle mi? Ve memnun musunuz?"

"Çok memnun oldum," diye itiraf etti, yatağın kenarında durmadan önce bir adım daha attı.

"Yatağında otururken iyi görünüyorsun."

Ona gülümsedim ve tutması için elimi uzattım. "Gel benimle otur."

Çok fazla oturma olmayacaktı. Sırada ne olduğunu biliyordum ama nedense hiçbir fikrim yokmuş gibi davrandım.

Yanımdaki yatağa girdiğinde, yüzümü ona doğru döndüm ve bir elimi kucağına koydum.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu, kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine çekti.

"Peki. Düşünüyordum ama babam ve El konuşmaya hazır değillerse ben de konuşmak istemiyorum."

"Anlıyorum." Kolumun üst kısmını ovarak iç geçirdi. "Kendilerine gelmeleri biraz zaman alacak."

Başımı salladım ve ona doğru eğildim, yüzümü boynunun kıvrımlarına sakladım ve derin derin nefes aldım. "Ama yola gelecekler. Bundan eminim."

Bir süre sessizce oturduk, birbirimize sarıldık ama ben uzun süre yerimde duramadım.

Kendimi yukarı ittim ve kucağına oturmadan önce ne düşündüğünü anlamaya çalışarak ona baktım.

Bunu sorgulamadı. İki elini de kalçalarımaya koydu ve her iki yanımı hafifçe sıktı.

"Yalnızız," dedim sessizce, parmaklarımla gömleğini çekiştirerek.

Ağzının kenarları eğlenerek yukarı kıvrıldı. "Öyleyiz."

Ellerimi gömleğinin eteklerine doğru ilerlettim ve gözlerimi kasıklarına indirdikten sonra tekrar gözlerine baktım. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Birkaç fikrim var, evet," diye cevap verdi kısık bir kıkırdamayla. "Ama sen söyle. Bu ne anlama geliyor, bebeğim?"

Sol yanağımın içini ısırarak bakışlarımı bir kez daha indirdim ve pantolonunun içindeki aletin seğirdiğini fark ettim.

Vücudunun bana nasıl tepki verdiğini görmek hoşuma gidiyordu.

Tekrar başımı kaldırıp gözleriyle buluştuğumda, alnımı onunkine yaslamak için daha da yaklaştım. "Bu, sonunda beni bir süredir istediğin gibi becerebileceğin anlamına geliyor."

Elleri kalçalarımaya gömülürken derin bir nefes aldı ve nefesini verdiğinde beni bedenine daha sıkı çekti. "Burada iyi olmaya çalışıyorum, Denizci."

"İyi olmanı istemiyorum. Beni ne kadar sevdiğini göstermeni istiyorum. Beni ne kadar istediğini."

Ona iki kez söylememe gerek yoktu.

Elleri kıcımlı kavradı, amım kasıklarına bastırılana kadar beni kaldırarak konumlandırdı.

Onu daha da sertleştirmek için sürtünmeye başladım ve bir elini kaldırıp boğazımı tuttu ve beni öpmek için yaklaştırdı.

Bu sefer, onun sorumlu olmasını istemedim. İkimizin de her şeyimizi vermesini istedim. Birbirimize, aşkımızın yarattığımız bu karmaşadan sağ çıkabileceğini göstermek için.

"Bunları çıkarmak istiyorum," diye mırıldandım öpüşürken, pantolonunun kemerini çekiştirirken.

Tekrar geri çekildim, o düğmelerini açıp fermuarını indirirken dizlerinin üzerinde kucağına oturdum ve pantolonundan tamamen kurtulmak için kendimi dizlerimin üzerine ittim.

Pantolonunu çıkardıktan sonra boxer külotu da onu takip etti ve hemen sikine hayran kaldım.

Kendi kıyafetlerimi çıkarmadan önce eğildim ve bir elimi onun tabanına sardım, sonra aletini ağzıma aldım ve emdim.

"Ah, siktir!" Cav inledi, bir eliyle başımın arkasını kavarken diğer eliyle de gömleğini daha da yukarı kaldırdı. "Tanrım, bebeğim, sikimin etrafındaki sıcak ağzına bayılıyorum."

Onu memnun etmek için çok fazla zaman harcamadım. Kendimi muhtaç hissediyordum ve ikimizin de bir şeyler hissetmesini istiyordum.

Tekrar yukarı çıktım ve onu tekrar öpmem için beni daha yakına çekti, sonra beni tekrar üzerine oturttu ve beni sikinin üzerine yerleştirdi.

Aramıza uzandı, şaftı boyunca sürtündü ve ucuyla kapalı amımı kızdırdı.

"Seni benimde hissetmek istiyorum. Temizim," dedi ve bunu prezervatifsiz yapmanın sorun olmayacağına dair bana güvence verdi.

Daha birkaç ay önce kontrol yaptırmıştım ve zaten doğum kontrol hapi kullanıyordum. Bunları ona anlatmak istemedim, çünkü bir sorun varsa onu çıplak bırakmayacağımı bildiğinden emindim.

"Sana güveniyorum," diye fısıldadım.

"Çıkar şunu," dedi sonra. Gömleğimi kaldırdı ve başımın üzerinden çekti.

O kendi gömleğini çıkarırken ben de hızlıca sütyenimden kurtuldum, sonra kendime baktım, son giysilerimi çıkarmak için ayağa kalkmak zorunda kalacağım için hayal kırıklığına uğradım.

"Bir saniye," diye mırıldandım, yataktan kalkıp pantolonumu ve külotumu indirdim.

"Çok güzelsin."

Ona baktım ve gülümsedim, orada çırılçıplak duruyor ve gözlerinin tüm vücudumda dolaşmasına izin veriyordum. "Öyle mi?"

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Tabii ki evet. Hem içten hem dıştan. Ben şanslı bir orospu çocuğuyum, bunu biliyor musun?"

Dudaklarımı büzdüm ve ellerimi karnımın üzerine koyarak tekrar aşağıya baktım, sonra yanaklarımın kıpkırmızı olduğunu hissederek parlak bir şekilde gülümsedim.

"Hey, buraya gel," dedi ve elime uzanıp yatağa geri dönmeme yardım etti.

Artık ikimiz de çıplak olduğumuz için fazla yaklaşmaya cesaret edemiyordum. Her ne kadar öpüşmekten çok daha fazlasını yapmış olsak da, ilk kez seks yapmak üzere olduğumuzu bilmek beni geriyordu.

Ellerimi omuzlarına koyarak kendimi sabitledim ve ellerini belime koyarak beni nazıkçe üzerine yatırdı.

Burnunun ucu benimkini sıyırdı ve bir anlığına sakinleşmek için gözlerimi kapattım.

"Seni becermemi istediğini biliyorum ama önce seninle sevişeceğim," dedi alçak bir sesle ve dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. "Sorun olur mu?"

Bunun sorun olmayacağı bir an asla olmayacaktı, o halde benimle sevişmesine nasıl hayır diyebilirdim ki?

CHARIEA zç

CAVANAUGH

TANRIM, KENDİMİ KONTROL ALTINA ALMAZSAM UZUN S Ü R E DAYANAMAYACAKTIM. O HİSSETTİ sikimi çok iyi alıyorsun.

"Oh," diye inledi Sailor, kalçalarını biraz kaldırıp ona bedenime alışması için bir saniye verdiğimde.

Hayatımda çok fazla kadınla birlikte olmamıştım ama ben iri bir adamdım ve Sailor onun yanında ufacık kalıyordu.

"İhtiyacın olan tüm zamanı kullan bebeğim," diye fısıldadım başının yan tarafına doğru.

"Hepiniz için hazırım Cav. Ayarlama yapmama gerek yok. Hepsini istiyorum," diye cevap verdikten sonra yavaşça kalçalarını kaldırdı ve tekrar sikimin üzerine kaydı.

"Tanrım, çok iyi hissediyorsun Denizci," diye inledim kalçalarını kaldırıp indirmeye devam ettiğinde.

Ellerim kalçalarını kavradı, üzerimde biraz dururken onu sabit tuttu ve kalçalarını kaldırarak küçük, derin itişlerle içine pompaladı.

"Cav, siktir, bebeğim," diye inledi Sailor, onu itişimi karşılamak için aşağıya çarptığımda, serviksine çarptı.

"Benim için mükemmel," diye inledim.

Onu üzerimden kaldırarak, önümde sırt üstü yatana kadar hızla hareket ettirdim, açık ve ona vereceğim her şeye hazırды.

"Ne bekliyorsun?" diye alay etti, dudaklarında bir sırıtış vardı.

"Sadece hayatımda gördüğüm en ateşli şeye bakıyorum," diye cevap verdim, sikimi tekrar girişine indirdim ve sonra eve çarptım.

"Siktir! Evet, daha fazla!" diye bağırdı ve beni kıkırdattı.

Kalçalarını geri çektim ve tekrar içeri girdim, onu tekrar tekrar alırken yavaş ama vahşice hareket ettim, kendi serbest bırakmamla savaştım.

"Benim için gelecek misin, Denizci?" Çenesini kemirerek sordum. "Çadırda parmaklarımı sıkıştırdığın gibi sikimi sıkıştırdığını hissetmek istiyorum, ama bu sefer kendini tutmayacaksın."

"Cavanaugh, sik beni," diye yalvardı ve ben de oflayarak ona biraz daha sert çarptım.

"Sabırlı ol. Önce seninle sevişeceğimi söyledim, şimdi izin ver."

Bacaklarını kalçalarıma doladı ve topuklarını kıkırma geçirerek benden bir homurtu çıkardı ama durmadı.

Kalçalarını kaldırıp kıkırma kaldırarak kullanarak beni becermeye başladığında yüzündeki ifade saf bir şehvetti.

"Tanrım. Lanet olsun!" Homurdandım.

"Benimle daha sonra sevişebilirsin. Şu anda, içimde yarattığın gerilimi yok etmene ihtiyacım var," dedi, sesi boğucu ve muhtaçtı.

"Dileğiniz benim için emirdir," dedim.

Dizlerimin üzerine çöktüm, kıcını kalçalarımın üzerine kaldırdım, eve çarpmadan önce, benim için nasıl çığlık attığını sevdim.

Onu becerirken ileri geri hareket ettirirken ellerim belini kavıyordu. "Tanrım, Cav. Lanet olsun!" diye bağırdı.

"Seni kullanmamı istedin, bebeğim. Amcığının beni çok iyi sıkıldığını hissedebiliyorum. Benim için gel," dedim yatağa geri düşmesine izin vermeden önce.

Bacağını kalçamın etrafından kaldırdım ve üfleme arzusuyla savaşılarak sikimi sıkılaştıran duvarları boyunca sürükledim. Bitirmeme izin vermeden önce en az iki kez sikimin üzerine boşalacaktı ama lanet olsun, cennet gibi hissettiriyordu.

"Ben-oh, tam orası," diye nefes nefese kaldı ve tırnaklarını omuzlarıma geçirerek beni daha hızlı ve daha sert hareket etmeye itti, ikimizi de deliliğin eşiğine getirdi.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle Denizci," diye dudaklarına yapıştım ve onu becerdiğim gibi öptüm. Acımasızca ve tutkuyla, hiç pişmanlık duymadan.

"Klit," diye nefes aldı, "Klitime baskı yapman gerek."

Onu daha sert öptüm, sonra kalçalarımı kaldırarak leğen kemiğimi onunkine sürtmeye başladım. "Sikeyim. Evet, oh, Tanrım!" diye bağırdı. "Geliyorum. Geliyorum!"

Öyle olduğunu biliyordum. Etrafımda o kadar sıkı kenetlendiğini hissedebiliyordum ki içinde zar zor hareket edebiliyordum. "Lanet olsun, öyle olduğunu biliyorum. Sikimden aşağı fışkırdığını hissedebiliyorum. Çok iyi," diye inledim, orgazmını uzatmak için pelvisimi ona doğru sürüyordum.

Benden biraz uzaklaşmaya başladığında, benimle o ana geri döndüğünde, gözlerinin içine bakabilmek için bizi yanlarımıza yuvarladım.

Birlikte yatarken bana gülümseyerek "Bu inanılmazdı," diye fısıldadı.

"Henüz bitmedi. Sence şımarık tarafın şimdi kadınımınla sevişmem için yeterince doydu mu?" Alay ettim, o da homurdandı.

O kadar sevimliydi ki.

"Beni bundan daha iyi tanıyorsun," diye küstahça karşılık verdi, ama beni nazikçe öpmek için eğildi. "Evet, Cavanaugh. Benimle seviş."

Onu tekrar öptüm ve bacağını kalçama yerleştirmek için kaldırdım, böylece tekrar içeri girmeden önce yavaşça çekebildim.

"Tanrım, ayrıldığın zaman inanılmaz görünüyorsun," diye övdüm. "Benim için çok iyi bir kızsın. Bu kedi benim, değil mi, Sailor? Sen benimsin, bebeğim. Çok benimsin."

Onunla yavaşça sevişirken nefes alıp vermesi hızlandı, ikimizi de çılgına çeviren ama çok iyi hissettiren yavaş ve durgun hareketlerle sikimi içeri ve dışarı kaydırırdım.

"Ben seninim Cav. Sonsuza dek seninim," diye fısıldadı dudaklarıma, kalçalarımı biraz daha hızlı hareket ettirmeye başladığımda.

"Klitorisine oynat ve benimle gel," diye yalvardım ritmim düzensizleşirken.

Aramıza uzandı ve klitorisini bir, iki kez tıngırdattı ve kollarımda parçalandı, tekrar o uçurumdan uçarken ağladı.

"Seni seviyorum, Sailor. Tanrım, seni seviyorum," diye bağırdım.

Onunla birlikte boşalırken kalçalarım kekeleydi. Sikimi o kadar sıkı sıkıyordu ki bu sefer kendimi tutma umudum yoktu, etrafımda çırpınırken onu doldurmama izin veriyordu.

"Seni seviyorum. Tanrım, beni çok iyi hissettiriyorsun," diye inledi.

Nefes alış verişlerimiz düzleşirken orgazmlarımız boyunca birbirimizi öptük ve okşadık.
"Ne olursa olsun, Denizci, sen hayatımda başıma gelen en iyi şeylerden birisin.

Sen istemedikçe gitmene asla izin vermeyeceğim bebeğim," diye itiraf ettim, hâlâ içinde oturuyordum. "Senden asla istemeyeceğim Cav. Bu, biz, şimdiye kadar istediğim her şey."

Esnedi ve rahatlamak için hareket ettiğinde ben de içinden kayarak çıktım. İçinden yatağa sızan pisliğe bakarak yüzünü buruşturmasını izledim.

Kıkırdadım. "Hadi bebeğim. Bir duş alıp temizlenelim, sonra da film falan izleriz." Bana gülümsedi ve başını salladı. "Bu fikri sevdim."

Evet, ben de öyle.

ERILOGUE

Denizci

BİRKAÇ GÜN OLDU VE BABAMDAN HÂLÂ BİR MESAJ YOK.

Elowen da bize mesaj atmamıştı ama Cav ve ben onların sessizliğinin aramıza girmesine izin vermedik.

Onları suçlamıyordum ve ikisini de sevmeme rağmen, sürekli onları düşünmeyi bırakmaya çalışmalıyım.

"Şarap," diye mırıldandım, kendime şarap reyonunda durduğumu hatırlatarak. Cav ve ben bu gece spontane bir şekilde randevulaşmaya karar verdik ve bir şeyler almak için markete gittik.

Canım büyük bir biftek ve çikolata kaplı çilek çekiyordu ve romantik akşam yemeğimizde şarap eksik olamazdı.

Cavanaugh biftekleri getirirken ben de şarapları seçiyordum. Henüz 21 yaşında olmam umurunda değildi. İstersem akşam yemeğinde erkeğimle şarap içebilecek yaşıyordum.

Özellikle ilişkimizin başlangıcında randevulaşmak benim için önemliydi ve Cav da aynı şeyi hissediyor gibiydi.

Hayal ettiğimden çok daha romantikti ama sert tarafını da seviyordum.

Yine de bu gece, beni tekrar yatak odasına götürmeden önce akşam yemeğinden sonraya kadar beklemesi gerekecekti.

Hiçbir şeyi aceleye getirmiyorduk ve sevgimizin bizi nereye götürürse götürmesine izin veriyorduk. Etrafımızı saran bu rahat ve kolay hissi seviyordum ve ne zaman babamı ya da El'i düşünmesem, kendimi her zamanki gibi mutlu ve huzurlu hissediyordum.

"Bir tane buldun mu?" Cav omzumun üzerinden elimdeki şarap şişesine bakarken elini belime koydu.

"Mhm. Bu kulağa hoş geliyor. Burada çok tatlı olmadığı ama içinde bir miktar mango olduğu yazıyor. Bunu deneyelim mi?" Başımı çevirip ona bakarak sordum.

Şişenin etiketini inceledi, sonra şarabı benden almadan önce eti arabaya yerleştirdi. "Kulağa kesinlikle ilginç geliyor." Şişeyi de arabaya koydu, sonra bir şişe kırmızı şaraba uzandı. "Bunu da alalım, belki beğenmeyiz diye."

Gülümsedim, bu kadar rahat olması

hoşuma gitmişti. "Hangi eti aldın?"

"Ribeye. Olur mu?" diye sordu ve ellerini belime dolayarak beni kendine çekti.

Yan tarafımı ona yasladım ve başımı sallayarak ona gülümsedim. "Kulağa harika geliyor. Bize biraz havuç, dolmalık biber ve kırmızı soğan aldım. Ve çilek aldım. Onları tatlı olarak çikolataya batırmak istiyorum."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Tatlısız bir gece geçiremezsin, değil

mi?" Yapamazdım, ama o bunu çok iyi biliyordu.

Omuz silkerek parmak uçlarıma çıktım ve onu nazikçe öptüm. Beni kendine yakın tuttu ve öpücüğü derinleştirdi.

Mağazada başka insanların da olması ikimizi de rahatsız etmedi.

Birbirimize aşıktık ve aramızdaki yaş farkını göz önünde bulundurarak insanların hakkımızda ne düşünebileceğini umursamıyorduk.

Uzun ve tutkulu bir öpücükten sonra iki eliyle yüzümü kavradı ve gözlerimin içine bakmak için arkasına yaslandı. "Başka bir şey ister misin? Yarın için atıştırmalık bir şeyler?"

Kulağa harika bir fikir gibi geliyordu. "Evet, lütfen!"

Ben onun yanında yürürken o da arabayı itti ve atıştırmalık reyonuna doğru giderken gerekli olduğunu düşündüğüm her şeyi aldım.

"Denizci mi?"

Koridorun diğer ucundan bana seslenen kişiye bakmak için döndüm. Kızların gözleriyle karşılaştığımda, bu yüzü daha önce nerede gördüğümü anlamak için bir dakikaya ihtiyacım vardı.

"Dinah," dedi kendini göstererek. "Ortaokula birlikte gittik. Sadece iki yıl, sonra ben taşındım."

Adı bir şeyler çağrıştırdı ve onu inceledikçe zihnimde daha fazla anı belirdi. "Ah, doğru ya! Çok özür dilerim, çok uzun zaman oldu."

Bize doğru yaklaştı ve gülümseyerek yanımdaki Cavanaugh'u süzdükten sonra bakışlarını bana çevirdi. "Nasılsın bakalım? Bu arada harika görünüyorsun."

"Sen de, Dinah. Ben iyiydim, ya sen? Buraya geri mi taşındın?"

"Yaptım, evet. Sadece bu yaz. Bu kasabayı özledim," diye itiraf etti, gözleri sürekli Cav ve benim aramda gidip geliyordu. "Tanrım, sanırım şu anda karıştırdığım bir sürü anı var. Bu senin baban mı?"

Cav'a baktım ve ilk tepkim gülmek oldu. Ama gülmedim.

Cav eğlenmiş görünüyordu ve Dinah'ya dönüp baktığımda sırtıtmamak için kendimi zor tuttum. Bu yüzden cevap vermeden önce alt dudakımı ısırdım, "Ah, hayır. Bu Cavanaugh. Erkek arkadaşım."

Ona Elowen'in babası olduğunu söylemeye gerek yoktu. Nasıl olsa hatırlamayacaktı. "Ah. Ah!

Çok özür dilerim, o sadece..." Cav'e tekrar baktı ve yüzünü buruşturdu. Neredeyse utandım. "Kaba olmak istememiştim. İkiniz harika bir çifte benziyorsunuz." "Teşekkürler."

Sırtıtmamak için dudaklarımı büzdüm, sonra elimi Cav'ın koluna koydum ve Dinah'ya bakmaya devam ederken hafifçe sıktım. "Endişelenme. Bunu çok sık yaşıyoruz."

Bu bir yalandı.

Tabii toplum içindeyken karşılaştığımız tuhaf bakışları saymazsak. Cav'in babam olduğunu düşünen ilk kişinin Dinah olmadığından emindim.

"Seni tekrar görmek güzeldi Dinah," diye ekledim, alışverişe devam etmeye hazır olduğumuzu bildirmek için.

"Aynen öyle! Görüşürüz o zaman?"

Muhtemelen hayır.

Yazdan sonra üniversiteye geri dönüyordum ve Cav'dan ayrılmayı her düşündüğümde kalbim sıkışsa da gitmemin benim için önemli olduğunu biliyordum.

"Kesinlikle. Hoşça kal, Dinah."

Arkasını dönüp gittiğinde, bunca zamandır boğazımı gıdıklayan kahkahayı nihayet atabildim.

"Sence bu komik mi?" Cav sırtarak ve yan tarafımı çimdikleyerek sordu.

"Bu biraz komik," dedim burnumu kıvrarak ve kollarımı boynuna dolayarak. "Belki de bundan sonra sana baba demeliyim."

Yüksek sesle güldü ve başını arkaya attı.

O mutluydu ve benim için en önemli şey de buydu. "Bunu göreceğiz."

Beni bir kez daha öptü, ellerimi ellerinin arasına aldı ve sonra bana nazikçe gülümsedi. "Seni seviyorum. İnsanlar hakkımızda ne düşünürse düşünsün."

"İyi ki ne düşündükleri umurumda değil," diye fısıldadım, başparmaklarımla parmaklarını okşayarak. "Ben de seni seviyorum Cav ve senin yanında olacağım. Ne olursa olsun."

BONUS ERILOG

Elowen

KAMP ALANINDAN AYRILDIKTAN SONRA ARABAYA DÖNÜYORUZ.

Kızısam mı, üzülssem mi, bağırsam mı, bir şeyleri yumruklasam mı, hatta gözyaşlarına boğulsam mı bilemedim.

Bana yalan söylediler.

Bu duyguyla baş edemiyordum. Kalbim ikiye bölünmüş gibiydi çünkü dünyada en çok sevdiğim üç kişiden ikisi bana ihanet etmişti.

"El?" Tae sürücü koltuğundan nazikçe adımı söyledi.

Konuşmak istemedim. Onunla değil. Kimseyle değil, ama konuşmam gerektiğini biliyordum.

"Hemen eve uğrayabilir misin? Eve getirdiğim bazı şeyleri almam gerekiyor." "Gelebileceğimizi biliyorsun ama benimle konuşmalısın tatlım," diye nazikçe ikna etti ve ben de yüzümü buruşturdum

Burnum.

Küçüklüğümünden beri bana böyle hitap etmemişti. Kahretsin, eğer bu sevgiye geri döndüyse, bu konuda tamamen kaybettiğimi düşünüyor olmalı.

"Ne söylememi istediğini gerçekten bilmiyorum, Tae." İçimi çektim ve başımı pencereye yasladım.

Tek istediğim eve dönmek ve yalnız kalmaktı. Etrafımda kırıldığımı görececek birilerinin olmasından endişe etmediğimde, bazı şeyleri sindirmek çok daha kolaydı.

"Çılgılık atmanı ve içini dökmeni istiyorum. Nasıl hissettiğin konusunda bana karşı dürüst olmanı istiyorum," dedi ve tekrar yola odaklanmadan önce bana endişeli bir bakış fırlattı.

Başımı sallayarak alay ettim. Şu anda nasıl bu kadar sakin olabiliyordu? Hissettiğim ihaneti o da hissetmiyor muydu?

"Sana bağırmamı mı istiyorsun?" dedim ve o da hafifçe sırtıttı.

"Madem öyle gerekiyor. İçini dökmeden seni yalnız bırakmayacağım ve önümüzde uzun bir yol var."

İğrenç. Uzun yolculuklar benden çok onun ve Sailor'ın işiydi. Yanımda bir kitap olmadığı sürece onlardan hiç hoşlanmazdım. Konsantre olamayacağımı biliyordum, bu yüzden denemenin bir anlamı yoktu.

"Nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun?" Onu bir saniye süzdükten sonra tersledim.

Sessizdi ve direksiyonu o kadar sıkı kavramıştı ki parmak eklemleri kemik gibi beyazdı ve

Çenesi normalden daha fazla sıkılmıştı.
Belki de sandığım kadar sakin biri değildi.

"Sakin değilim, El. Sadece ikimizi de güvende ve hayatta tutmak için aklımı başımda tutmaya çalışıyorum," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

"Peki. Sana nasıl hissettiğimi söylememi ister misin? nce sen. Arabayı kenara ek ve anlatmama izin ver, Tae." ığlık çığlığa bir ma istiyordum. Buna ihtiyacım vardı. Nerede yaptığımız umurunda değildi, sadece iimdekileri dökmem gerekiyordu.

"Lanet olası arabayı kenara ekmeyeceğim, El," diye havladı ve ben de homurdandım.

"yle mi? Birine bu konuda bağırabilmem için sana ihtiyacım var!" Ben de karşılık verdim ve gözleri büyüdü.

Arabayı yavaşlatıp yolun kenarına park etmeden önce bir süre sessiz kaldı.

Aceleyle emniyet kemerimi çıkardım ve avazım çıktığı kadar bağırmadan önce arabadan indim.

Neyse ki ıssız bir yerdeydik, yoksa muhtemelen birileri polisi arayacaktı.

Arabadan inip kapıyı kapattığını duydum ama orada öylece durup bağırmaya devam ettim ve sesimin etrafımızı saran ağaçlarda yankılandığını duydum.

"Tanrım," diye homurdandı Tae. "Böyle ığlık atabileceğini kim bilebilirdi ki?"

Güldüm ama bu mutlu bir ses değildi.

"Bize yalan söylediler. Arkamızdan iş çevirdiler ve bize ihanet ettiler," diye bağırdım ve topuklarımın üzerinde dönerek onunla yüzleştim.

Burun delikleri alevlendi ama başını salladı, öfkesini dışarı vurmaya reddediyordu. Nedenini bilmiyordum. şu anda bu gerçekten çok iyi hissettiriyordu.

"Orada öylece durup fkemin yükünü m çekeceksin? Neden?" fkesini boşaltmasını sağlamaya kararlı bir şekilde sordum. Belki o zaman ikimiz de gerçekten konuşmak isterdik.

"nk seni önemsiyorum Elowen ve senin için endişeleniyorum. İçindeki acının kabardığını görebiliyorum, sanki kaybetmeye hazırmışsın gibi," dedi gözleri acıyla bakarak.

Kızgın olmam onu neden bu kadar rahatsız ediyordu?

"Kendimi kaybediyorum!" Ellerimi kalalarımda yumruk yaparak tekrar söyledim. "Kendimi kaybediyorum Tae ve bu onların umurunda bile değil." Sonunda sesim çatladı ve içinde bir şeyler koptu sanki.

Hışımla bana yaklaştı ve yüzümü ellerinin arasına aldı. Yüzündeki ifade daha önce onda görmediğim kadar karanlık ve vahşiydi ve nefesim boğazımda düğümlendi.

"Baban seni seviyor, El. Kızım da seni seviyor, tabii ki önemsiyorlar. şu anda her şey biraz berbat durumda," dedi, her şeyi mantıklı göstermeye çalışarak.

Tanrım, mantıklı olmak istemedim.

"Sadece yakalandıkları için," diye hırladım ve gözleri karardı.

"Olabilir. Ama ne var biliyor musun? Korkunç bir kader yüzünden umursamasalar bile, ben hâlâ yanındayım evlat. Hâlâ buradayım ve şu anda parçalanıyor olman gerçekten umurumda."

Hırlamadan önce itirafı karşısında afallamış bir şekilde ona göz kırptım. "Ben lanet bir ocuk değilim, Tae. Notu almadıysan diye söylüyorum."

Başını salladı ve birkaç adım geri çekilmeden önce yanaklarımı bıraktı. "İnan

bana, Elowen. Lanet olası notu yüksek sesle ve net bir şekilde aldım."

Sözleri kafamı karıştırdı. şu anki davranışları kafamı karıştırıyordu. Sadece benimle bağırmasını ve gerçekten kırılmadan önce bu öfke ve ihanetin bir kısmını atmama yardım etmesini istedim.

"Nasıl hissettiğimi bilmek ister misin?" Sesim tekrar yükselirken

sordum. "Evet, istiyorum." Bana baktı, patlamamı bekliyordu.

"Sanki kalbimin derinliklerine bir bıçak saplamışlar da içten dışa doğru kan kaybından lyormuşum gibi hissediyorum," diye bağırdım ve sonunda acının beni ele geçirmesine izin verirken

nefes nefese kaldım.

O kadar güçlüydü ki neredeyse dizlerimin üzerine çökecektim.

"Babam benim yerime en iyi arkadaşımı seçmiş gibi hissediyorum. Bana yalan söyleyebildiği gerçeği bile beni parçalıyor" diye ağladım ve gözyaşlarımın düşmesine izin verdim.

Tae anında yanımdaydı, beni kollarının arasına aldı ama ben tutulmak istemiyordum. Kolları beni sımsıkı sararken yumruklarımı göğsüne vurdum, gitmeme izin vermedi.

"Biliyorum tatlım. Ben de hissediyorum," diye itiraf etti ve ben bundan nefret ettim. Zorlandığımız bu durumdan nefret ediyordum.

"O zaman neden bana bağırıyorsun? Benimle?" Boğuk da olsa göğsüne doğru bağırarak sordum.

"Daha sonra aklımı kaybedeceğim, El. Sana söz veriyorum sakın olmaya yakın bile değilim ama sana odaklanmam gerekiyor," dedi.

Beni bırakması için mücadele ederken bile kalbinin kulağıma doğru hızla çarptığını hissettim.

"Babamı ve en iyi arkadaşımı mı kaybettim?" Hıçkırığa hıçkırığa ağladım, içimden sızan öfke yerini korkuya bıraktı.

"Bu asla olmayacak, bunu sen de biliyorsun."

Tae benden uzaklaştı ve tekrar yanaklarımı avuçlayarak başparmaklarıyla gözyaşlarımı sildi.

"Artık hiçbir şey bilmiyorum," dedim sessizce.

"O zaman acele etme. İncinmiş ve kızsın ve böyle hissettiğin için kimse seni suçlayamaz." Sözleri aklımda yer ederken beni dikkatle izledi.

"Onlarla konuşamam, Tae. Konuşamam." Başımı salladım ve elimi cebime attım. Telefonuma baktığım anda babamdan gelen mesajları gördüm.

Bana bunu açıklamaya çalıştığını gördüğümde öfke ve acı tekrar üzerime çöktü. Şu anda bununla başa çıkamazdım ve ne zaman bunu yapabilecek kadar güçlü olacağımdan da emin değildim.

Tae izlerken telefonumu kapattım ve cebime koydum.

"Yapacağımız şey şu," dedi ve parmağının boğumuyla çenemi yukarı kaldırdı. "Evden ihtiyacın olan şeyleri alacağız ve sonra seni daireye geri götüreceğim."

Başımı salladım, içimdeki enerjinin boşaldığını hissediyordum. İçimdekilerin bir kısmını dökmem gerektiğini biliyordum ama çığlık atmaya başlamak için uygun yer asla bir araba değildi.

"Seni yerleştirdiğimde, o telefonu tekrar açacaksın ve mesajlarını susturacaksın." Ağzımı açmaya başladım ama o başını salladı.

"Hayır. Seni bu ruh halinle bırakıp seni kontrol etmenin bir yolunu bulamayacağım. Her şeyi *rahatsız etmeyin* moduna alabilirsin ama başkaları ulaşamasa bile benim sana ulaşabileceğimden emin olacaksın."

İçimi çektim. "Neden?"

Bana sert bir bakış atarak bir kaşını kaldırdı. "Ya öyle yaparsın ya da gelip onları alır ve sana göz kulak olmak için dairende kamp kurmadan önce bırakırım."

Otoriter pislik.

"İyi. *Rahatsız etmeyin* ama siz istisnasınız. Artık gidebilir miyiz? Yorgunum," dedim ve elini yüzümden çekmeden önce başını salladı.

"Bu zavallı ağaçlara bağırduğuna göre şimdi daha iyi hissediyor musun?" diye şaka yaptı ve ben de onun şaka girişiminden dolayı biraz gülümsedim.

"Evet, öyle. Teşekkürler, Tae. Her şey için. Beni eve götürdüğün için, seni öfke boşaltma aracı olarak kullanmama izin verdiğin için. Sadece... hepsi için."

Sürücü koltuğuna geçip arabayı çalıştırmadan önce beni arabaya geri götürdü ve koltuğuma oturttu.

"Bana bağırabilirsin, omzumda ağlayabilirsin, her şeyi yapabilirsin. Benden ne istersen, ben buradayım Elowen."

Onun sözleriyle içimde derinlerde bir şeyler yatıştı ve o yola geri çekildiğinde gözlerimi kapatıp kendimi biraz dinlenmeye bıraktım.

Tekrar düşüncelerimle baş başa kaldığımda çok fazla olmayacağını biliyordum.

DEVAM EDECEK...

Crossed Lines Ön Sipariş [BURADAN](#)

About IHE AUIHOA

Cassie Hargrove romantizmle ilgili her şeyin yazarıdır. Üç çılgın çocuğun evde oturan annesidir. Yedi yaşında otistik ikizler ve %100 annesine çekmiş dört yaşında şımarık bir çocuk.

Kocas, çocukları, üç kedisi ve bir köpeğıyle birlikte küçük bir kasabada yaşıyor. Yazmak hayatı boyunca keyif aldığı bir şey. Hayatın kaosuna bir sakinlik unsuru getiriyor.

[Haber Bülteni](#)

Seven RUE

Yazar Seven Rue hakkında her şey için aşağıdaki linke tıklayın!

linktr.ee/sevenrue

Ayrıca CASSIE Haagaove TARAFINDAN

Takım Elbiseli Babalar

- 1: Babasının Yaramaz
- Sekreteri 2: Babasının Küçük
Acemisi
3. Babacığın Uygun
- Hediyesi 4. Babacığın
- Değerli Gülü 5. Babacığın
- Babacığın Seksi
- Denizaltısı
- 6: Bonus Novella ile
- Babacığın Mükemmel Çifti
- Kutu Seti

Serenity Ahırları

- Bir Babalar ve Domlar Serisi
- 1: Güvenliğin Özgürlüğü
 - 2: Ev Hissi
 - 3: Kabullenmenin Gücü (Gelecek S00n)

Connerton Akademi

(Bir Üniversite Paranormal Ters Harem Romantizmi)

- 1: Birinci Sınıf İlkleri
- 2: İkinci Sınıf Sırları
- 3: Genç Adalet
- 4: Kıdemli Fedakârlıklar

İntikam Günlükleri

(Karanlık/Çok Karanlık Bağımsızlar Serisi)

- 1: Hile ya da İntikam
- 2: Güzel İntikam (Orijinal ve Daha Az Tetikleyici
Versiyonlar) 3: Aşkın Karanlık İntikamı (2023 Yazında
Geliyor)

Standalones

Ahlaksızlık: Son Derece Tabu Bir Roman (Seven Rue ile Birlikte Yazıldı)

Özgürlük ve Büyüme Sanatı (Ahlaksızlığın Genişletilmiş Sonsözü) (Seven Rue ile birlikte yazılmıştır)

Ölümçül Yedili

Öykü Brooks ile Birlikte

Yazma 1: Saplantı

2: Baştan Çıkarma

3: Bağlılık

4: Kurtuluş

Erotik Sortlar

Onun

Tarafından

Alındı Dahili

İlişkiler Ona

Bağlandı

Noel Baba'nın Yaramaz Bebeği

CASSIE HARGROVE A.L. RYAN OLARAK YAZIYOR

Oda Arkadaşları: Karanlık Bir Safir Romantizmi (7 Kasım 2022'de Çıkıyor)

Yasak Kıvrımlar

Kitap 0.5:

Still His (Yakında Yeniden Yayınlanacak)

Daha Önce Cassie Hargrove tarafından Still adıyla
yayımlandı